

கல்கி

சுந்தராமன்

KALKI மார்ச் 11, 1951

4 அணு

ஹிமாலயா புகை

டாய்லட், டால்கம் வளடர்களின்
குணமையான பரிமளத்தை
அனுபவியுங்கள்

நறுமணமுள்ள தேர்த்தியான
ஹிமாலயா புகை போளடர்கள்
உங்களை மலர்ச்சியுடன் இருக்
கச்செய்திவ்றன. அவை உங்
கள் சருமத்திற்கு குணமை
யும் ஆறுதலும் தருகிவ்
றன. அவைகளிவ்ற மென்
மையான நீடித்தூறிற்கும்
பரிமளம் உங்கள் அழகு
பராமரிப்பை பூர்த்தி
செய்கிறது.

தேர்த்தியான இரு
இராஸ்மிக் தயாரிப்புகள்

HBP. 1-172-55 TM

இராஸ்மிக் கம். லிட். வன்டலூக்கா இர்தியாலிவ் தயாரித்தவை

கடமையும் கரீப்பாடும்

உண்மையும் உத்தார்த்தமும்

ஒன்றும் ஒன்று
போராட்கின்றன

ஜீயிபிவி

மர்மயோகி

ADULTS ONLY...

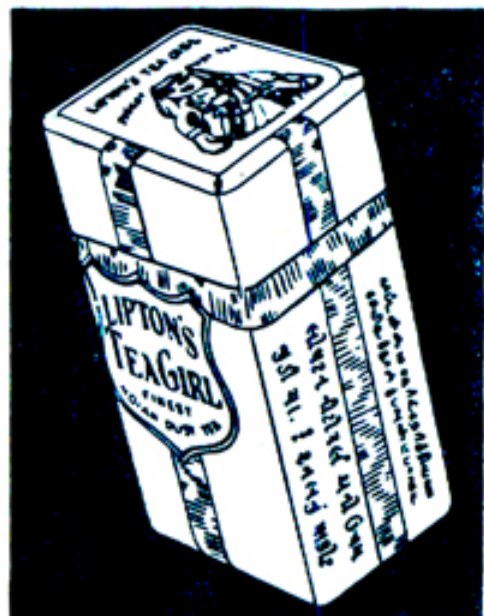

வைபக்ஷன் - கே.ராம்குத்
கதை, வசனம் - ஏ.எஸ்.ஏ.சாய்

சென்னை பிரபாக் சித்ரா ராஜகுமாரி மற்றும் ராஜகௌரி பூராவும்

லிப்டன்ஸ்

டீ கொர்ஸ் டஸ்ட்

சிறந்த ஸ்ட்ராங்

டீ தருகிறது

ஹெர்குலஸ் என்ற
பெயர் வந்த கதை

ஹெர்குலஸ் என்றால்
'வலு' என்று பொருள்.
கிரீஸ்தேசத்தில் பழங்கால
வீரர்களில் ஹெர்குலஸ்
தான் மிகவும் பலவான்.
இன்னும் அந்தப் பெயர்
தான் இணையிலா உறுதி
யைக் குறிக்கிறது. இதே
பெயர் கொண்ட ஹெர்
குலஸ் சைக்கிள் உலகிலேயே
உறுதியானது என்று
ஸ்தாபிதமாகி விட்டது.

Hercules

ஹெர்குலஸ் சைக்கிள்
-கிடைக்கும்

ஹெர்குலஸ்

இன்றைய சைக்கிள்களில் மிகவும் சிறந்தது

THE HERCULES CYCLE & MOTOR CO. LTD., BIRMINGHAM, ENGLAND

886/2/29

மேல் நார்ப்பாற்றுக் காய்ச்சல் அறத்துடைய வேலை "செரமின்" ஐ (மலிவாக
 உள்ள) பெருமளவு அளவு உபயோகித்து செயல் கட்டுவதற்காகவல்லது இப்படிப்பட்ட
 காய்ச்சல் "செரமின்" இத்தகுமளவு தவிர்த்து செய்வதே. "செரமின்"
 மலிவாகவந்தால் இப்போது உண்டாகும் மலிவாகவந்தால் இப்போது "செர
 மின்" மலிவாகவந்தால் அதற்கு தாமதம் காலமாகிவிட்டால் அதற்கு
 ஒத்ததற்குமேல் தாமதம் செய்வதற்கு அமல்தாமதம்வந்தால் இப்போது
 மலிவாகவந்தால் காய்ச்சலாகும்.

"செரமின்" — மலிவாக 112 மில். ரூ. 5-12-6.

செரமின் தாமதம் ஒளி "பாஸ்கெட்டி"
 மலிவாகவந்தால்" ஐ காய்ச்சலாகும். ரூ. 112 மில். ரூ. 5-12-6.

பாஸ்கெட்டி தாமதம் காய்ச்சலாகும்.

ஹென்ஸல்

நரை மயிரை கருக்கச் செய்கிறது

PEARLINE-PARIS LTD., P. O. BOX 493, BOMBAY.

உங்கள் குழந்தைக்கு
 பதிவாக 'கிளாக்ஸோ'
 கொடுங்கள்,
 இப்பொழுது தடையின்றி
 ..கிடைக்கிறது..

Glaxo

குழந்தைகளுக்கான
 பால் உணவு

"ஓ... அம்மா,
 ஏராளமாக
 கிடைக்கிறது
 கிளாக்ஸோ"

சிப்பன் வி. உர்தூ கம்ஸ் வி தீங்கமான நினைவுகூர்ப்பட்ட சிவனடி சிப்பன் வி :
 1 பவுண்டி டி.ன் ரூ. 3 - 2 - 0 2 பவுண்டி டி.ன் ரூ. 5 - 15 - 0

கிளாக்ஸோ வெபெரெட்டரீஸ் (இந்தியா) லீட்,
 பம்பாய் கங்கத்தா மதராஸ்.

இரவு வேளைகளின் உபாசைகள்?

அவற்றை கீழ்க்கண்டவற்றில் ஒன்றியுங்கள்...

இரவில் முக்கியமான அறிவுரை என்ன? உங்களுக்கு உடம்பு களைந்துவிட்டால் அல்லது உங்களுக்கு உடம்பு களைந்துவிட்டால் அல்லது உங்களுக்கு உடம்பு களைந்துவிட்டால்...

உங்களுக்கு உடம்பு களைந்துவிட்டால் அல்லது உங்களுக்கு உடம்பு களைந்துவிட்டால் அல்லது உங்களுக்கு உடம்பு களைந்துவிட்டால்...

உத்தியோகத்திற்குப் பின்னர் உடம்பு களைந்துவிட்டால் உங்களுக்கு உடம்பு களைந்துவிட்டால்...

‘பிஸ்மாக்’
தடினமே அணுர்ணத்தைப்
போக்குகிறது

“பிஸ்மாக்” என்பது அறிவிக்கப்பட்டுள்ள ஒரு மருந்து. உங்களுக்கு உடம்பு களைந்துவிட்டால் அல்லது உங்களுக்கு உடம்பு களைந்துவிட்டால் அல்லது உங்களுக்கு உடம்பு களைந்துவிட்டால்...

இந்த மருந்தைப் பெறும்படி :
ஜி.பி.என். & Co., டி.பி., பம்பாய்-1
பெறும்படி : கங்காபுரம் - மதுரை - டி.பி.

வின்கோலா

ஒரு சிறந்த டானிக்

விடாமீன் "B"
புடன் கூடியது

A
SPW
PRODUCT

நோய்க்குப் பீர் விநாயிக் நேக வறு
ஆட்டவும், கர்ப்ப காலத்தில் ஏற்படும்
ரத்த சோகைக்கும், பிரணவத்திற்குப் பீர்
அபகிழ் போஷாக்களின்கவும் அதிக
பூகி வேகின்கும் ஏற்படும் குரபகமநி
மயப் போக்கவும் ஓர் சேத்த டானிக்.

SV-11

எல்லா சரும வியாதிகளுக்கும்

ஜெர்மெக்ஸ்

ரணத்தை ஆற்றும் கிருமிநாசன களிம்பு

மருத்தை உபயோகியுங்கள்
எங்கும் கிடைக்கும்.

LC/19

TAPAL

சீக்கவிக்ஞ்சு

1951 MILA

ASVAN

AC/DC

விசிற்களை
உபயோகியுங்கள்

RMS & CO. LTD

EWI LTD

ஆர்எம். எஸ் & கோ., லிட்.,
16, பிரிட்ஜே :: மதராஸ் - 1
(பேர் : 4060)

உங்கள் நரம்புகள்!

வலுவள்ளதாக உறுதியுடன்
இருக்க வேண்டும் — அதுவும்
ஒயில்லாத உழைப்பும்
ஒழியாத கவலையும் நிறைந்த
தற்கால வாழ்க்கையில்

அஸ்வான்

நீண்ட காலமாய் மனோ பலமும்
தேக திடனும் வியர்த்தமாகி
யிருந்தாலும் ஈடு கொடுத்து
போஷாக்கு அளிக்கக் கூடிய
ஒரு உயர்த்த டானிக்
இன்றே ஒரு பாட்டில் வாங்குங்கள். எப்
போதும் அஸீரூப்பாய் அப்தீரூங்கள்

சிறியோர்

•

முதியோர்

•

நோயாளிகள்

யாவருக்கும்

உகந்தது

பெங்கால் கெமிகல்

கல்கத்தா : பம்பாய் : கான்பூர்

ஏஜன்டுகள் :

என். தேசாய் கௌண்டர் & கோ.

41, பந்தர் நெரு - சென்னை

பொருள் அடக்கம்

தமிழ்த்திரு நாடு தன்னைப் — பெற்ற
நாயென்று கும்பிடடி. பாப்பா

—பாரதியார்

மலர் 10 } 1951 மார்ச்சு 11 { வீட்டுத் தொகுதி 27a
இதழ் 32 }

தமது தூதரின் வெற்றி!	...	11
காசிக் குப் போனான்!.....	...	12
சபாஷ், தேஷ்முக்!	சாஸ்திரி	13
சட்டியில் பொத்தல்!	...	14
கௌதமரின் காரணங்கள்	...	15
கொண்டனுக்கு ஜே! காங்கிரஸ் வெல்க!	...	16
“அடே! ஆறு அவுன்ஸ்!”	...	16
ஒற்றுமை விளையாட்டு	...	17
அக்கப்போர்	...	18
பொன்னியின் செல்வன்	கல்வி	20
மாடப் புரு	மா. கிருஷ்ணன்	31
ஆரோகிய ரகசியம்	வி. என். குமாரஸ்வாமி	33
யாருக்குச் சிரமம்?	விஜயம்	34
மத்திய கேந்திரம்	ஜெயமணி	35
இன்ஸ்பெக்டர் ராய்	கே. எம். முன்ஷி—ரா. வி.	38
விஜய குமாரன் (பாப்பா மலர்)	சீதா	44
காக்கையும் குருவியும்	அஷ்யம்	47
தண்டனை	மிரிவாஸன்	48
முதல் வழக்கு	லோமான்	54
அவன் கடிதம்	எஸ். கிருஷ்ணன்	56

அட்டைப்பட விளக்கம்

‘எதிர் காலத்தை எட்டிப் பார்த்துச் சொல்லி விடுவோம்’ என்பவர்கள் உலகம் தோன்றிய காலத்திலிருந்தே இருந்திருக்க வேண்டும். கேட்போரின் மனசை அறியும் சக்தியுடன் தாங்கள் சொல்ல வரும் விஷயம் அவர்கள் மனசுக்கு உகந்ததாய் இருக்க வேண்டும் என்பதையும் இந்த ஆளுக்காரர்கள் உணர்ந்திருக்க வேண்டும். இல்லாவிடின் இருதூற்றைப்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்பே திரிகூடராசப்பக் கவிராயர் இவ்வளவு அற்புதமான குறி சொல்லும் குறத்தியைச் சிறுஷ்டி செய்திருக்க முடியாது.

குற்றுவத்தில் (நன்னகரில்) வசந்தவல்லி என்ற ஒரு பெண் ‘தொங்கத் தொம்மென்’ மிக உல்லாசமாகப் பந்தடித்து விளையாடிக் கொண்டிருந்தாள். குற்றுவ நாதர் பாம்புகளை ஆபரணமாகப் பூண்டு பலவி வந்தார். அவரைக் கண்டதும் காதல் கொண்டாள்; மயக்கம் போட்டு விழுந்தாள். தாயும், சகிமாரும் வசந்தவல்லிக்கு “இப்படிக் காப்ப்சலும், மெறுமெறுப் புய் வந்து விட்டதே! இதற்குக் காரணம் என்ன!” என்று ஏங்கித் தவித்தார்கள். இந்தச் சமயத்தில் ‘விழிக்கொரு பகட்டும், மொழிக்கொரு பசப்புமுடைய குறத்தி வருகிறது. குறிசொல்லும் மாத்திரைக் கோல் ஏந்தி உல்லாசமாக வருகிறது. “இத்தனை கஞ்சியும், இரண்டு வெற்றிலையும், துக்குணி புகையிலையும் கொடு அம்மா! உனக்கு என்ன குறி வேண்டுமானாலும் சொல்லுவோம்” என்கிறது.

உடனே வசந்தவல்லி, அவள் கேட்டதைக் கொடுத்துக் குறி கேட்கத் தயாராகிறது. குறத்தி, உலக இயல்பை நன்றாக உணர்ந்தவள். ஆதலால் வசந்தவல்லியின் கோய்க் குக் காரணம் பார்த்த மாத்திரத்தில் தெரிந்து கொள்கிறது. இருந்தாலும் அதைப் பலிச்சென்று சொல்லிவிட முடியுமா! வசந்தவல்லியை உற்சாகப் படுத்தி மென்மென்சச் சொல்லுகிறது.

சொல்லக் கோரய்குறி சொல்லக் கோரய் — அம்மா
தோகையர்க் கரேகுறி சொல்லக் கோரய்
முல்லைப்பூய் குமுலானே தன்னகரில்வாழ் — முத்து
மோகனப் பகயினியே சொல்லக் கோரய்.
பல்லக் கேறுத்தெருவில் ஆனைடத்தி — மணிப்
பணியா பரணம்பூண்ட பார்த்திபன் வந்தான்
செல்லப்பூய் கோதையேத் பந்தடிக்கையில் — அவன்
சேனைகண்ட வெருட்சிபொக் காணுதே யம்மா!

திருகூட ராசப்பக் கவிராயர் வர்ணித்த குற்றுவத்தையும் குற்றுவ நாதரையும் அவர் சிறுஷ்டித்த குறி சொல்லும் குறத்தியையும் வசந்தவல்லியையும் மமது சித்திரக்காரர் இந்த இதழ் அட்டையில் அழகாகச் சித்திரித்திருக்கிறார்.

உத்தரவாதமுள்ள ஸ்டெயின்லெஸ்
ஸ்டீல் சாமான்கள்

என்றும் பிரகாசமாக இருக்கும்.
என்றும் மங்காது.

ஒப்பீடு செய்து கிட்டுக்கும், ஹோட்டல், ஆல்பர்டி,
கிண்டிக்குப் தேவையான சாமான்களும் உட்களும்.
டாம்பேகமானவை ஆகும் மலிவானவை.
கார்ப்பாசமானவை - தீயிட்டுவைப்பவை.

ஆசிரியர் "கல்கி"

எழுதிய

பார்த்திபன் கனவு

தமிழ்நாட்டுச் சரித்திரத்தின்
மகோன்னத காவத்தை
அற்புதமாக விளக்குகிறது

விலை ரூ. 6-8-0

கிடைக்கும் இடம் :

"கல்கி" காரியாலயம்,
செழும்பாக்கம் " சென்னை

நான்காம் தமிழ் விழா

யாழ்ப்பாணம் - இலங்கை

1951 ஏப்ரல் மாதம் கடைசி தேதிகளில் தடைபெறும்

இந்தியத் தமிழர்களுக்கும் இலங்கைத் தமிழர்களும் இணைந்து வாழும் ஒப்பற்ற நாள்!
தமிழர்களோடு தகுந்த சந்தர்ப்பம்! தமிழர்களுக்கோர் தனி சிறுத்து!

இலங்கைச் சுற்றுப் பிரயாணத்திற்கு இது ஒரு அரிய சந்தர்ப்பம்!

- ★ தங்கி யிருக்கத் தகுந்த வசதிகள்
- ★ பிரயாணத்திற்கேற்ற பிரத்யேகமான வண்டிகள்
- ★ உல்லாசப் பிரயாணத்திற்கேற்ற ஒப்பற்ற விமான வசதிகள்
- ★ உங்கள் விருப்பத்திற்கேற்ற உணவு வகை வசதிகள்

மற்றும் பாஸ்போர்ட் (Passport), விசாஸ் (Visas) முதலியன முன்னேற்பாட்டுடன் எல்லாவிதமான வசதிகளும் தடங்கலின்றி குறைந்த கட்டணத்தில் சிறைந்த சேவையுடன் உடனுக்குடன் செய்து தரப்படும்.

விபரங்களுக்கு

நா துன் ஸ்

புரவல் ஆர்கனைசன்

அம்பாவிடர் ஹோட்டல் பிளாக்ஸ்
151, மவுண்ட் ரோடு, சென்னை
போன் : 88923

தலைமை ஆபீஸ் :

21 ஸ்டான்லி ரோடு

யாழ்ப்பாணம்

போன் : 246

சுலகி

நமது தூதரின் விவற்றி!

இந்திய சர்க்காரின் பிரதிநிதிகளாக வெளி நாடுகளுக்குத் தூதர்கள் போகிறார்கள் என்று செய்திகள் வெளியாகின்றன. போன தூதர்கள் திரும்பி வருகிறார்கள் என்ற செய்திகளையும் பார்க்கிறோம்.

போன தூதர்கள் வெளும் கையுடன் திரும்பி வருகிறார்களா? அல்லது தங்களுடைய பதவி காலத்தில் குறிப்பிடத்தக்க ஏதாவதொரு காரியத்தைச் சாதித்துக் கொண்டு வருகிறார்களா? — தூதர்கள் விஷயமாகப் போது மக்களுக்குத் திருப்தியோ அதிருப்தியோ ஏற்படுவது மேற்படி கேள்விகளுக்குப் பதிலையே பொறுத்திருக்கிறது.

ஒவ்வொரு நாட்டுக்கும் இந்திய சர்க்கார் பிரதிநிதியாகச் செல்லும் தூதர் திரும்பி வருவதற்குள், அந்தந்த நாட்டுக்கும் இந்தியாவுக்கும் நல்லுறவை ஏற்படுத்தலாம்; நெருங்கிய சினேகத்தை உண்டாக்குவதில் வெற்றி பெறலாம்; பொருளாதார, வர்த்தகத் துறையிலும் பரஸ்பரம் லாபகரமான ஒப்பந்தங்கள் ஏற்படுவதற்கு வழி செய்யலாம்.

வெளி நாடுகளுக்குச் செல்லும் இந்தியத் தூதர்கள் அத்தகைய லட்சியத்தை முக்கியமாகக் கொண்டு பிரயத்தனம் செய்வார்களாயின், அவர்கள் சம்பந்தமாக இந்தியா பாஸ்தானியம் அடிக்கடி எழும் அனாவசியமான புகார்கள் இடமில்லாமற் போகும்.

தூதர்களுக்காகவும் அவர்களுடைய காரியாலயங்களுக்காகவும் இந்திய சர்க்கார் அதிகமாகச் செலவு செய்கிறார்கள் என்ற எண்ணம் பலருக்கு இருந்து வருகிறது அல்லவா?

தூதர்கள் தங்களுடைய பதவி காலத்தில் ஏதாவதொரு காரியத்தை நிறைவேற்ற வேண்டும் என்பதைக் குறிக்கோளாகக் கொள்வார்களாயின், அத்தகைய எண்ணம் தவறு என்று நிரூபணமாகிவிடும்.

*
‘**எல்லையைத் தாண்டிவிட்டார்கள்**’ ‘**சர்வதேசச் சட்டத்தை மீறிவிட்டார்கள்**’ ‘**பாட்லாம் ஒப்பந்தத்தைப் பாழாக்கி விட்டார்கள்.**’

இவ்வாறாக அடிக்கடி பல்வேறு கூக்குரல்கள் எழுவதைக் கேட்கிறோம்.

இத்தகைய கூக்குரல்களின் எதிரொலியால் அதிர்ந்து வரும் உலகில் பல நாடுகளுக்கும் இடையே தகராறுகளும் பிளவுகளும் அதிகமாகி வரும் உலகில், இரண்டு நாடுகளுக்குள், ராணுவ உடன்படிக்கையல்ல, நிதியையும் நேர்மையையும் அடிப்படையாகக் கொண்ட சினேக ஒப்பந்தம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்றால், அது மகிழ்ச்சியைக் கொடுக்கக் கூடிய விஷயம் அல்லவா?

இப்போது இந்தியாவுக்கும் இந்தோனேஷ்யாவுக்கும் அத்தகைய பரஸ்பர சினேக ஒப்பந்தம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஏற்கெனவே இரு நாடுகளுக்கும் இருந்து வரும் நல்லுறவைப் புதிதாக ஏற்பட்டுள்ள சினேக உடன்படிக்கை பன்மடங்கு பலப்படுத்துவதாக இருக்கிறது.

இந்தோனேஷ்யாவில் இந்தியாவின் தூதராக டாக்டர் சுப்பராயன் பதவி வகித்து வரும் இச்சமயத்தில் இரு நாடுகளுக்கும் அத்தகைய சினேக ஒப்பந்தம் ஏற்பட்டது அவருக்குப் பெருமை தருவதாகும். சென்னை அரசியல் குழப்பத்திலிருந்து விடுதலையடைந்து டாக்டர் சுப்பராயன் ஜாகர்தாவுக்கு இந்திய சர்க்காரின் தூதராகச் சென்றது நூண பஸன் தந்து விட்டது என்றே சொல்ல வேண்டும். இது தமிழ் நாட்டுக்கே பெருமையளிப்பதாகும்.

“இந்தியாவுக்கும் இந்தோனேஷ்யக் குடியரசுக்கும் இடையே சாகவதமான சமாதானம் நிலவி வரும்; என்றும் மாற்ற முடியாத நட்பு நீடித்திருக்கும்” இதுதான் சிநேக ஒப்பந்தத்தின் முதலாவது ழரத்து.

இந்த மிக மிக அழுத்தமான சிநேக அடிப்படையின் பேரில் இரு நாட்டுப் பிரஜைகளுக்கும் நன்மை தரக்கூடிய பல விஷயங்கள் ஒப்பந்தத்தில் காணப்படுகின்றன.

கான்ஸல்கள், வைஸ்கான்ஸல்கள், ஏஜெண்டுகள் நியமனம் செய்யப் படலாம் என்று ஒரு ழரத்துச் சொல்லுகிறது.

ஒரு நாட்டின் பிரஜைகள் இன்னொரு நாட்டில் தங்குதடையின்றிப் பிரயாணம் செய்யவும் தங்கியிருக்கவும் இன்னொரு ழரத்து உரிமை அளிக்கிறது.

பிற்பாடு பரஸ்பர வர்த்தக ஒப்பந்தங்களை விவரமாகச் செய்து கொள்ளுவதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்படும் என்று வேறொரு ழரத்து சொல்லுகிறது.

இவ்விதம் ஆசியா நாடுகளுக்கும் ஐரோப்பிய நாடுகளுக்கும் பரஸ்பரம் சிநேக ஒப்பந்தம் ஏற்படுமாயின் பின்னர் நிரந்தரமான உலக சமாதானத்தை யாரும் வகுத்தி அழைக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை; உலக மகாபுத்தத்தை யாரும் ‘போ’ என்று தள்ள வேண்டிய அவசியமும் ஏற்படாது.

ஹிஸ் எக்ஸலென்ஸி டாக்டர் கப்பராயன் அவர்கள் இந்தோனேஷ்யாவில் அடைந்திருக்கும் வெற்றியைப் பார்த்தபிறகு, இனி சிநேகப் பேச்சுக்கள் நடத்த வேண்டிய யிருக்கும் ஒவ்வொரு நாட்டுக்கும் “துது நீ சென்று வாராய்!” என்று அவரையே அனுப்பி வைக்கலாம் எனத் தோன்றுகிறதல்லவா?

சீாசீக்குப் போனான்!.....

சீாவடி ரிகாண்டு வந்தான்!!

பழைய காலத்தில் காசிக்ருப் போவது மிகவும் கடினமான காரியம். ஆறுமாதம் முன்னேற்பாடு செய்யவேண்டும். பிரயாணத்துக்கு ஆறுமாதம் பிடிக்கும். வழியில் எவ்வளவோ கஷ்டங்கள். இவ்வளவையும் சமாளித்துக் கொண்டு ஒருவர் காசிக்ருப் போனான். அங்கே நோய்ப்பட்டுக் கிடந்தான். தெய்வானைமாக உயிர் பிழைத்தான். கங்கா ஐவத்தைக் குடங்களில் எடுத்துக் காவடி கட்டித் தூக்கிக் கொண்டு, மறுபடியும் ஆறுமாதம் பிரயாணம் செய்து ஊருக்குத் திரும்பினான்.

ஊரில் உள்ளவர்கள் என்ன சொன்னார்கள்? “காசிக்ருப் போனான்; காவடி கொண்டு வந்தான்” என்று வெகு கலபமாகச் சொல்லி விட்டார்கள்.

அதுபோல் நமது தொழில் இலாகா மந்திரிகளும் பெருமாள்சாமி ரெட்டியார் சமீபத்தில் டில்லிக்குப் போனார்; சென்னை மாகாணக் கைத்தறிகளுக்கு தூல் சப்தையை அதிகப் படுத்திக் கொண்டு வந்தார்!

சொல்லுவது எளிது; செய்தது பெரிது.

டில்லியிலுள்ளவர்களுக்கு இங்கே நம் தமிழ் நாட்டு நிலையை விளக்கிச் சொல்வதும் கடினம்; அவர்கள் புரிந்து கொள்வதும் கடினம்; புரிந்துகொண்டாலும் காலா காலத்தில் செய்ய வேண்டியதைச் செய்வது மிகவும் கடினம்.

நமது ரெட்டியார் அவ்வளவு கடினமான காரியத்தைச் கலபமாகவே செய்த முடித்த விட்டார். அதற்காக அவரைப் பாராட்டுகிறோம்.

ஆனால் தூல்கொண்டு வந்ததோடு மட்டும் திருப்தி அடைந்து நின்றுவிடக் கூடாது.

கொண்டுவந்த தூல் மாகாண அதிகாரிகள், நிர்வாக அதிகாரிகள், மொத்த வியாபாரிகள், சில்லறை வியாபாரிகள், எம். எல். ஏ. க்கள், காங்கிரஸ் நிர்வாகிகள், —இவ்வளவு பேருடைய கைகளைப் பார்வையிட்டு நெசவுக்காரர்களின் கைக்குப் போகும்படி பார்த்துக் கொள்ளவேண்டும்.

தூல் கொண்டு வருவதைக் காட்டிலும் அதைச் சரிபாண்படி தறிகாரர்களுக்கு விசியோகிப்பது மிக முக்கியமானது.

இந்தக் கண்ட்ரோல் யுகத்தில், ஒரு சாதாரண குடித்தனக்காரருக்கு ஒரு சிறு காரியம் ஆகவேண்டும் என்றாலும் அதற்கு நாலைந்து சர்க்கார் அதிகாரிகளிடம் போய் அவர்களுடைய தயவை எதிர்பார்த்துக் காத்திருக்க வேண்டிய நேருகிறது.

அதிகாரிகளின் தயவைச் சம்பாதிப்பதற்கு எம். எல். ஏ. க்கள், காங்கிரஸ் நிர்வாகிகளின் சிபார்சுகள் தேவையாயிருக்கிறது.

இவ்விதம் சிபார்சு பிடித்துக்கொண்டு போய்க் காரியம் நடப்பதற்குள் அதற்குத் தேவை யில்லாமலே போய்விடலாம்!

அதாவது தூல் தறிகாரர்களுக்குப் போய் சேர்வதற்குள் அவர் பரவேக யாத்திரை மெய்யி விடலாம்; அல்லது நெசவுத் தொழிலியே மறந்து விடலாம்.

இப்படி விபீதமான தாமதங்கள் ஏற்படாமல் தறிகாரர்களின் கைக்கு உடனே தூல் போய்ச் சேரும்படியான ஏற்பாடுகளைக் கனம் பெருமாள்சாமி ரெட்டியார் தீவிரமாகச் செய்ய வேண்டுமெனக் கோருகிறோம்.

சபாஷ், தேஷ்முக் !

நிதி மந்திரி தேஷ்முக் பற்குக்குறை பட்டுட்டைச் சரிக்கட்ட முயன்று அதில் வெற்றி பெற்றுவிட்டார்!

சீட்டியில் பொக்கைல்!

சீட்டியில் இருந்தால்தான் அகப்பையில் வரும். இது எல்லாருக்கும் தெரியும்.

சீட்டியில் பொத்தல் இருந்தால், சீட்டியிலும் ஒன்றும் தங்காது; அகப்பையிலும் நிச்சயமாக வராது. இதுவும் அனைவருக்கும் தெரிந்திருக்க வேண்டும்.

எமது இந்திய சர்க்காரின் நிதி மந்திரி கணம் தேசமுக அவர்களுக்கும் நிச்சயம் தெரிந்திருக்கும் என்று கம்புகிறோம்.

பிரிட்டன் முதலிய நாடுகளில் நிதி மந்திரி வருஷாந்தர வரவு செலவுத் திட்டம் தயாரித்துச் சமர்ப்பித்தாரானால், அத் திட்டமானது தேசத்தின் சுபிட்சத்தைதயம் தொழில் வளத்தையும் அளக்கும் அளவு கோலாக இருக்கும். நாட்டின் செல்வத்தைப் பெருக்கவும் மக்களுக்குச் சுகவாய்வை நல்கவும் வேண்டிய வழிமுறையாக அத் திட்டங்கள் வகுத்துக் கூறும்.

சென்ற மகா யுத்தத்தின் போது செல்வ முடியாத கஷ்ட நஷ்டங்களை அடைந்து, "இனித் தலை பெடுப்பது கடினம்" என்ற நிலைக்குப் பிரிட்டன் வந்திருந்தது.

ஆனால் ஸர் ஸ்டாபோர்டு கிரிப்ஸ் பொக்கிஷ மந்திரியா யிருந்து பிரதி வருஷமும் தயாரித்த வரவு செலவுத் திட்டங்களின் மூலம் பிரிட்டன் அதிசீக்கிரத்தில் மேற்படி நிலைமையைக் கடந்து உலகம் அதிசீக்கிரம்படியான பொருளாதார முன்னேற்றத்தை அடைந்து விட்டது. பொது மக்களும் தலைவர்களிடம் பூரண கம்பிக்கை வைத்து, வயிற்றை வாயைக் கட்டி, மூச்சைப் பிடித்து உழைத்து வந்ததின் பழைகு, இன்று பிரிட்டன் செல்வச் செழிப்பையும் தொழில் வளத்தையும் அடைந்து, "உங்கள் உதவி இனித் தேவையில்லை" என்று அமெரிக்காவைப் பார்த்துச் சொல்லும் நிலையை அடைந்து விட்டது.

அம்மாதிரியே சென்ற மகா யுத்தத்தில் அடிப்போடு அதோகதி அடைந்த தேசம் என்று கருதப்பட்ட தேசம் ஐப்பார் தேசம். ஐந்தாறு வருஷத்திற்குள் பழையபடி ஐப்பார் தொழில்துறையிலும் செல்வப் பெருக்கிலும் புத்துயிர் பெற்று எழுந்து, பிறநாடுகளுடன் வியாபாரப் போட்டி நடத்தும் நிலையை அடைந்து விட்டது. இந்திய நாட்டிலிருந்து தொழில் முறைகளைக் கற்றுக் கொள்ளப் பவர் ஐப்பாறுக்குப் போகிறார்கள்.

இத்தகைய முன்னேற்றத்துக்குரிய வழி துறைகளை அந்தந்த நாட்டின் வருஷாந்தர வரவு செலவுத் திட்டங்களே வகுத்தன.

ஆனால் எமது இந்தியா தேசத்தில் வரவு செலவுத் திட்டம் தயாரிப்போர் அத்தகைய தவறு எதுவும் செய்யவில்லை. முன்னம் அதிகார வர்க்கத்தார் கையாண்ட முறையையே கத்திரி இந்தியாவின் நிதி மந்திரிகளும் நாளது வரையில் கையாண்டு வருகிறார்கள். அரசாங்கத்தின் வரவையும் செலவையும் சரிக்கட்டுவதும், சரிக்க

ட்ட முடியாவிட்டால் புது வரிகள் போடுவதுந்தான் எமது நிதிமந்திரிகள் கடைப்பிடிக்கும் முறையாகும்.

ஆகையால் எம் நாட்டு வரவு செலவுத் திட்டங்களை ஆஜர் செய்யும் காலம் நெருங்கும் போது, எம்முடைய ஆலம், பரபரப்பு எல்லாம், "புது வரி ஏதேனும் உண்டா! இல்லையா!" என்பதைப் பற்றியதே யாகும்.

இந்த வருஷத்து இந்திய சர்க்காரின் வரவு செலவுத் திட்டம் எம்மை இந்த விஷயத்தில் ஏமாற்றி விடவில்லை.

வரவு செலவுகளைச் சரிக்கட்டுவதற்கும், அதற்கு மேலே மூலதனச் செலவுகளுக்குக் கொஞ்சம் மிஞ்சுவதற்கும் சேர்த்துச் சில புதிய வரிகள் போட்டே யிருக்கிறார்கள்.

புது வரிகளில் புகையிலை வரி, கம்பெனி வரி, வருமான வரி, இவற்றில் செய்திருக்கும் உயர்வுகள் அல்லவாக ஜனங்கள் எல்லா ரையும் பாதிப்பதில்லை. சில கூட்டத்தாரையே பாதிக்கும். பெரும்பாலும் கொடுக்கக் கூடிய வர்களிடமே வகுக்கப்படும்.

ஆனால் ரயில்கள் கட்டண உயர்வு ஏழை எளிப்பவர்களுக்கும் நடுத்தர வகுப்பாரையும் பாதிக்கக் கூடியது.

மூன்றாம் வகுப்பு ரயில் கட்டணத்தை மைலுக்கு நாறு தம்பிடியிலிருந்து ஐந்து தம்பிடி ஆக்கியிருக்கிறார்கள். இதை "ஒரு தம்பிடி உயர்வு" என்றும் சொல்லலாம். "காலில் ஒரு பங்கு அதிகம்" என்றும் சொல்லலாம். மெட்ராஸ் மெயில் பத்திரிகையைப்போல் "100க்கு 25 பங்கு அதிகம்" என்று பெரிய தலைப்புப் போட்டும் ஜனங்களை பயமுறுத்தலாம்.

"சுராஜ்யம் வந்ததும் தபால் கட்டணம் உயர்ந்தது; ரயில் கட்டணம் உயர்ந்தது; இன்னும் என்னென்ன உயரப் போகிறதோ!" என்று ஜனங்கள் புகார் சொல்லக் கூடிய காரியத்தான்.

ஆயினும் கட்டண உயர்வுக்குச் சாதகமாகக் கூறப்பட்ட காரணங்களையும் கொஞ்சம் கவனித்து வைக்க வேண்டும்.

நாட்டில் எல்லாப் பொருள்களின் விலையும் ஒன்றுக்கு நாறு மடங்காக (அதாவது 100க்கு 400 வீதம்) உயர்ந்திருக்க, ரயில் கட்டணம் மட்டும் உயர்த்தப் படவே யில்லை.

நாறு தம்பிடிக்கு ஒரு தம்பிடி வீதம் உயர்த்துவது மக்களுக்கு அல்லவா கஷ்டத்தை விளைவிக்காது.

இதன் மூலம் கிடைக்கும் வருமானத்தில் ஒரு பகுதி மூன்றாம் வகுப்பினர் சௌகரியங்களை அதிகமாகக் உபயோகிக்கப்படும். மற்றப் பெரும் பகுதி சர்க்கார் பொது நிதியில் சேர்க்கப்படும். சர்க்காரின் பொது நிதிக்குப் பணம் தேவையா யிருக்கிறது.

இந்தத் தேவையில் முக்கியமான ஒன்று என்னவெனில், வெளி நாடுகளிலிருந்து அதிக

விடக்கு உணவுப் பொருள் வாங்கி இறக்கு மதி செய்து மாகாணங்களுக்குக் கொடுப்பதில் ஏற்படும் கஷ்டத்துக்கு ஈடு செய்தல். இந்த வகையில் இந்திய சர்க்காருக்கு ஏற்படும் கைப்பொறுப்பு வருஷத்துக்கு 25 கோடி.

வெளி நாடுகளிலிருந்து இறக்குமதியாகும் தானியங்கள் பெரும்பாலும் சென்னைக்கும் பம்பாய்க்கும் தான் தேவையாக யிருக்கின்றன.

ஆகவே, ரயில் கட்டண உயர்வு மூலம் இந்தியாதேசம் முழுவதிலும் சர்க்கார் பணம் வசூலித்து அதைப் பம்பாய்க்கும் சென்னைக்கும் பயன்படுத்துகிறார்கள் என்று ஏற்படுகிறது.

இதற்காக வேறு யார் புகார் செய்தாலும் சென்னை மாகாண வானிகள் அவ்வளவாகப் புகார் செய்வதற்கில்லை அல்லவா!

* * *

ரயில் கட்டண உயர்வு, மற்ற வரிகளின் உயர்வு, — இவற்றின் மூலம் எதிர்பார்க்கப்படும் அதிக வருமானத்தை வரவு செலவைச் சரிக்கட்ட மட்டும் உபயோகிக்கப் போவதில்லை. "மூலதனம் அவ்வியா யிருக்கும் காரியங்களுக்கும் உபயோகிக்கப் போகிறோம்" என்று எனும் தேஷ்டமும் அறியத்திருக்கிறார்.

மூலதனச் செலவுகளுக்குச் சாதாரணமாகச் சர்க்கார் கடன் வாங்கிச் செலவு செய்வதுதான் முறை. "கடம் எதிர்பார்க்கிறபடி கடன் வருவாகிறதில்லை; ஆகையால் வரி போட்டு வசூலித்தே மூலதனச் செலவுகள் செய்ய வேண்டி வருகிறது" என்று நிதி மந்திரி தேசமூக் கூறுகிறார்.

கடன் ஏன் வருவாகிற தில்லை என்பதை நிதி மந்திரி யோசிக்காதாரோ, என்னமோ, தெரியவில்லை. "சட்டியி லிருந்தால் தான் அகப்பையில் வரும்" என்பதை அவருக்கு யாராவது ஞாபகப்படுத்த வேண்டும்.

"சட்டியில் ஏழை மக்களுக்கும் ஈடுத்தர வகுப் பாருக்கும் வாழ்க்கைச் செலவு ஏராளமாக உயர்க்குது போயிருக்கிறது. ஆகையால் பெரும் பாலோர் குடும்பச் செலவுக்குக் கடன் வாங்க வேண்டி யிருக்கிறது. அப்படி யிருக்கும்போது, சர்க்காருக்குக் கடன் எப்படிக் கொடுப்பார்கள்?

மாகாண சர்க்கார்களும் இந்திய சர்க்கார்களும் போட்டி போட்டுக்கொண்டு மேலும் மேலும் வரிகளைப் போட்டால், வாழ்க்கைச் செலவு இன்னும் உயர்க்குதுகொண்டே போகும். ஆகையால், சட்டியில் இப்போதுள்ள சில துணிகளும் மாயமாய் மறைந்து விடும்.

* * *

நமது அருமைத் தலைவர் நேருஜி தலைமை வகிக்கும் சுதந்திர சர்க்கார் என்பதை மூன் னீட்டு, ஜனங்கள் வயிற்றைக் கட்டி, வாயைக் கட்டி வரி கொடுக்கிறார்கள்.

அதிலிருந்து மீத்து மூலதனம் சேர்த்து இந்திய சர்க்கார் மக்களின் சுபிட்சத்துக்கான திட்டங்களைப் போட்டு வெற்றிகரமாக நடத்தினால், "கடம் தியாகங்களுக்குப் பலன் உண்டு" என்று ஜனங்கள் திருப்தி அடைவார்கள்.

ஆனால் சர்க்கார் வைத்திருக்கும் சட்டிகளில் பொத்தல்கள் இருந்தால், மேற்கூறிய பலன் எப்படி ஏற்படும்!

சர்க்கார் ஒரு வாங்கும் திட்டம், ஒரு உற்பத்தித் திட்டம், நவீன முறையில் விடு கட்டும் திட்டம், அணக்கெட்டுத் திட்டம் ஆகியவற்றில் இருக்கும் பல ஊழல்கள் சமீபத்தில் வெளியாகி யிருக்கின்றன.

இவை மக்களின் பக்தியையும் கம்பிக்கையையும் சோதனை செய்கின்றன.

நிதி மந்திரி தேசமூக் அவர்களும், சம்பந்தப் பட்ட மற்ற மந்திரிகளும் நேருமூயற்சி செய்து மேற்கூறிய பொத்தல்களை யெல்லாம் முதலில் அடைக்க வேண்டும்.

"பதில் சொல்லப் பண்டித நேரு இருக்கும் போது, கமக்குப் பயம் என்ன!" என்று இருத்துவிடக் கூடாது.

பொத்தல்களை அடைத்துவிட்டு, ஊழல்களை நிவர்த்தி செய்துவிட்டு, மக்களிடம் வந்து சுபிட்சத் திட்டங்களுக்காகப் பணம் கேட்டால், மக்கள் தங்கள் மேலும் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டாவது கொடுக்க மூன் வருவார்கள். வரியாகக் கேட்டாலும் கொடுப்பார்கள்; கடனாகக் கேட்டாலும் கொடுப்பார்கள். அமித வாயத்திலேயே கண்ணுள்ள முதலாளிகளைப் போல் ஒத்துழைக்க மறுக்க மாட்டார்கள்.

டுகஸ்தமரின் காரணங்கள்

விரப்போரும் பொதுத் தேர்தலில் காங்கிரஸ் வெற்றி அடையும் என்பதைப்பற்றி யாருக்கும் சந்தேகம் இராது. அது மகத்தான வெற்றியாக யிருக்கும், சாதாரண வெற்றியாக யிருக்குமா என்பதைப் பற்றித்தான் இப்போது யோசிக்க வேண்டும்.

காங்கிரஸ் அடையப்போகும் வெற்றி மகத்தான வெற்றியாக யிருக்க வேண்டும் என்பது கம்முடைய ஆசை.

கம் தலைவர்களும் அதைத்தான் விரும்புகிறார்கள். அதற்காகவே காங்கிரஸைத் தூய்மைப் படுத்தவும் காங்கிரஸில் ஒற்றுமை உண்டு பண்ணவும் சீராயத்தனம் செய்து வருகிறார்கள்.

காங்கிரஸ் ஏன் வெற்றி அடைத்தே தீரும் என்பதற்குக் காரணம் இருக்க வேண்டும் அல்லவா! அதற்கு இரண்டு காரணங்கள்

இருக்கின்றன என்பதைக் காங்கிரஸ் பொதுக் காரியதரிசி ஸ்ரீமோகன்லால் கௌதமர் சென்ற வாரத்தில் கங்கு எடுத்துக் கூறி யிருக்கிறார்.

1. காங்கிரஸின் மாபெரும் தலைவர்கள் பல்லாண்டுக்காகச் செய்த தியாகங்கள்—சேவையின், — இவை அடங்கிய மூலதனம் முழுமையும் செலவாகிவிடவில்லை. இன்னும் ஏராளமாகப் பாக்கி இருக்கிறது. அந்த மூலதனம் உள்ள வகையில் தேர்தலில் காங்கிரஸின் வெற்றி நிச்சயம்.

2. காங்கிரஸுடன் போட்டியிடக் கூடிய வேறு எந்த ஸ்தாபனத்துக்கும் தேசத்தில் செல்வாக்கு இல்லை. ஆகையால் காங்கிரஸ் வெற்றியடைத்தே தீரும்.

இந்தக் காரணங்கள் சரியான காரணங்கள்; அசைக்க முடியாத காரணங்கள்.

ஆனால் பிரிதிராஜித சோத்தை மட்டும் ஏன் நம்பியிருக்க வேண்டும்? அது நல்லதா? பெருமை தருவதா? சோத்தத்திலும் கொஞ்சம் நியாகம்—சேவை என்னும் மூலதனத்தைச் சேர்த்துக் கொள்ளக் கூடாதா?

வேறு ஸ்தாபனங்களின் பலவீனத்தை மட்டும் நம்பி நம்முடைய வெற்றியைப் பற்றி ஏன் கோட்டை கட்டவேண்டும்? நம்முடைய கோட்டையின் அஸ்திவாரத்தையே மேலும் பலப்படுத்துவது உசிதம் அல்லவா?

டாண்டனுக்கு ஜே! காங்கிரஸ் வெல்க!

“காரியக் கமிட்டியை நம்பினோர் கை விடப்படார்” என்று சொன்ற இதழில் எழுதியிருக்கிறோம். எவ்வளவு தாமதம் சேர்க்க தாலும் முடிவில் சியாயம் கிடைக்கும் என்பது மாகாண டிரிபுனல் சீயமணத்திற்குத் தெளிவான யாபிற்று. அதற்கு இன்னொரு அந்தாட்சி இப்போது கிடைத்திருக்கிறது. ராஷ்டிரபதி டாண்டன் நீதி வழங்குவதில் பிள்வாங்காதவர் என்று தெரிந்துபோய் விட்டது.

தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் பஞ்சாயத்துக்கள், ஜில்லா—மாகாண கமிட்டிகள் இவற்றுக்கு நடந்த தேர்தல்களில் பல ஊழல்கள் ஏற்பட்டதாகப் புகார்கள் எழும்பின. இவற்றைக் குறித்து விசாரணை செய்த சியாயம் பிறப்பிக்க வேண்டும் என்று சில காங்கிரஸ் வாதிகள் கோரினார்கள். குறிப்பிட்ட அறுபது புகார்கள் அடங்கிய விண்ணப்பம் ஒன்று ராஷ்டிரபதிக்கும் காரியக் கமிட்டிக்கும் அனுப்பப்பட்டதாகவும் அறிந்தோம். இத்தகைய புகார்களை விசாரித்து நீதி வழங்க வேண்டும் என்பதற்காகவே சைதாப்பேட்டை காங்கிரஸ் காரிய தரிசியான ஸ்ரீ ராதாகிருஷ்ணன் என்பவர் உண்ணாவிரதம் இருந்தார். இந்த உண்ணாவிரதத்தை நாம் வீறும்பவும் இல்லை; ஆதரிக்கவும் இல்லை. ஆனால் நாம் வீறும்பாத காரியங்கள் எல்லாம் நடக்காமற் போய்விடுமா? அந்தத் தீவிர தூய்மை வாத ஸ்ரீ ராதாகிருஷ்ணன் உண்ணாவிரதம் தொடர்ந்தார். தினந்தோறும் டாக்டர் ஒருவர் வந்து அவரைப் பரிசோதனை செய்து “நாடி தளர்க்குவிட்டது; பல்ம குறைந்து விட்டது!” என்று அறிக்கை விட்டார். போது நமக்குக் கவலியாகவே இருந்தது. “தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் எப்படியாவது போகட்டுமே; அதற்காக இந்த மனிதர்

பட்டினி கிடந்து எதற்காகப் பிராணனை விட வேண்டும்!” என்றும் எழுதினோம்.

நல்ல வேளையாக, ராஷ்டிரபதி டாண்டன் மேற்படி செருக்கடிமையப் போக்க முன்வந்தார். அறுபது புகார்களைப் பற்றி விசாரித்து முடிவு சொல்ல, கணம் ஜகஜ்ஜிவன்ராம், சேத் கோவிந்ததாஸ், ஸ்ரீ நெறே ஆகிய மூவரை ராஷ்டிரபதி சியமித்திருக்கிறார் என்று செய்தி வந்திருக்கிறது. தமிழ்நாட்டில் காங்கிரஸ் வாதிகள் பலர் கோரியதும் இதுதான். உண்ணாவிரதக்காரர் அனுமதி கோவியில் உத்தரவு பெற்று விரதம் ஆரம்பித்த காரணமும் இதுதான். ஆகவே உண்ணாவிரதம் சின்று; ஓர் உயிர் பிழைத்தது.

மேற்படி மூவர் கமிட்டி விசாரித்து சியாயம் வழங்கும் என்பதில் ஐயமில்லை. முடிவு எப்படியிருந்தாலும் சரிதான். புகார்களுக்கு ஆதாரம் இல்லை என்றால் சர்க்காரும். ஆதாரம் இருப்பதாகக் கண்டால் அவை சிவர்த்திக்கப்பட்ட வேண்டும்.

சென்னை நகரின் 9, 10-ம் தொகுதிகளில் உடனடியாகத் தேர்தல் நடத்தும்படியும், பிறகு சென்னை ஜில்லாக் கமிட்டிக்குத் தேர்தல் நடத்துமாறும் கட்டளை வந்திருப்பதாகத் தெரிகிறது. தஞ்சை ஜில்லா கமிட்டி தேர்தலும் பற்றி மாகாண டிரிபுனல் சபை தீர்ப்புக்கற வேண்டும் என்றும் உத்தரவு பிறப்பித்திருக்கிறோம். இவையெல்லாம் நல்ல செய்திகள்; காங்கிரஸ் ஸ்தாபனத்தின்மீது மக்களின் பக்தியையும் நம்பிக்கையையும் வளர்க்கக்கூடிய செய்திகள். எனவே, ராஷ்டிரபதி டாண்டனுக்கு ஒரு ‘ஜே’ போடுகிறோம். “காங்கிரஸ் மகாசபை வெல்க!” என்று வாழ்த்துகிறோம்.

“அடே! ஆறு அவன்ஸ்!”

சீதர் ஆடை தரித்தவர்களைப் பார்க்கும் பேர்தெல்லாம் “அடே! ஆறு அவன்ஸ்!” என்று அழைக்கும்படி கறுப்புச் சட்டை வீரர்களுக்கு அவர்களுடைய தலைவர்கள் சொல்லிக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். தலைவர்கள் சொல்லிக் கொடுத்த பாடத்தைச் சில திராவிடக் கழக வீரர்கள் அப்படியே ஒப்புவிக்கிறார்கள் என்று அறிகிறோம்.

தமிழ் நாட்டின் உயர்ந்த பண்பாட்டைக் குலைக்கும் எல்லாக் காரியங்களையும் ஆர்வத்துடன் கைப்பற்றி வருவோர் இம்மாதிரி செய்வதில் விவப்பு ஒன்று மில்லை.

கதர் தரித்த காங்கிரஸ் தலைவர்கள் அரசாங்கத்தை நடத்தி வருகிறபடியால் தான், ஜனங்களுக்கு ஆறு அவன்ஸ் அரிசியாவது கிடைத்து வருகிறது. தமிழ் நாட்டில் நானூ வருஷம் தொடர்ச்சியாகப் பருவ மழை பெய்யாமல் தவறியிருக்கும் மக்கள் கொடிய பஞ்சத்துக்கு ஆளாகியுள்ளமல் உயிரோடு இருக்கிறார்கள்.

ரோஷன்—கண்ட்ரோல் அமுல்களில் குற்றம் குறைகள் பல இருப்பினும், வங்காளப் பஞ்சத்தைப்போல் பஞ்சம் வந்து வட்சக் கணக்கான மக்கள் சாகவில்லை.

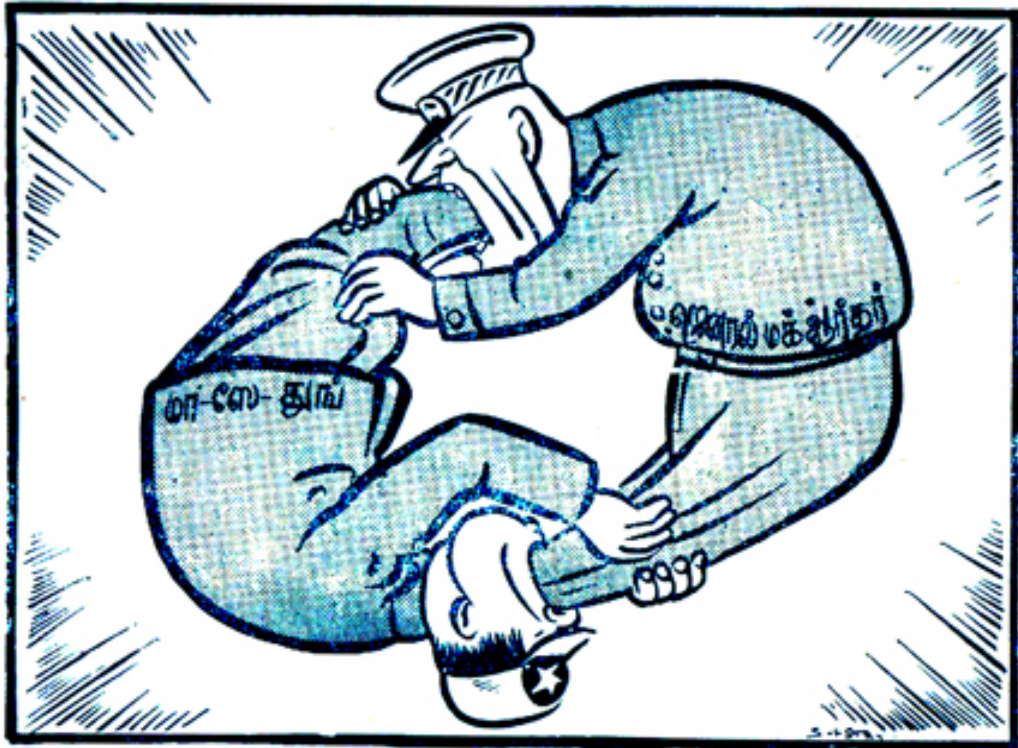
ஆனால், நமது கறுப்புச் சட்டை வீரர்கள் எப்போதாவது ஆதிக்கம் வகிக்க நேர்கிறால்....

ஏன்! பஞ்சத்துக்குத் தமிழ் நாட்டில் ‘கறுப்பு’ என்ற பெயரே வெகு காலமாக வழங்கி வருவதுதானே!

கதர்ச் சட்டை ஆட்சி ஆறு அவன்ஸ் அரிசியாவது சிச்சயம் கிடைக்கும்படி செய்கிறது. திராவிடக் கழகத்தாருக்கும் கிடைக்கும்படி செய்கிறது. திராவிடக் கழகத் தலைவர் அவ்வது தொண்டர் யாரும், ஆறு அவன்ஸ் ரோஷன் காரணமாக எடை குறைந்து மெலிந்து போனதாகத் தெரியவில்லை.

ஆனால் கறுப்புச் சட்டையிடம் எப்போதாவது அதிகாரம் வந்தால், ஆறு அவன்ஸும் போய் நாடெங்கும் ஒரே கறுப்பாகத்தான் இருக்கும்! மக்களின் கதி அதோகதிகள்!

முடிவில்லாக் கொடியா யுத்தம்!

ஒற்றுமை விளையாட்டு

விக்கப்போர்

"வெறும் கலோகங்களினால் உபயோகம் இல்லை." — பண்டித நேரு பண்டித நேருவே கலோகங்களைப் பற்றிக் கேவலமாகப் பேசுகிறாரே என்று அங்க லாப்க்கிறார் கலோகங்களை வெட்டுவது போட் டிருக்கும் ஒரு சாஸ்திரிகள்.

★

"பொதுக்கூட்டத்தில் கல் வீச்சு, தக்கோலத் தில் சம்பவம்." — செய்தித் தலைப்புகள் பிரசுரமாவின் வாழ் வீச்சை நிறுத்துவதற் காகக் கல்வீச்சு நடத்திப் பொதுக் கூட்டங் களைத் தக்கோலவாசிகள் இப்படி அல்லகோல மாக்க முயற்சிக்கலாமா!

★

"இம்மாதமே தூல் நெருக்கடி நீங்கும்." — ஒரு செய்தித் தலைப்பு இரத்தச் செய்தி வெறும் 'கயிறு' ஆக இருக் காதல்வா என்று ஒரு நெசவுத்தொழிலாளி.

★

"பத்தாயிரம் மூட்டை சர்க்கரை சீக்கிரம் இறக்கும்நியாகும்." — பம்பாய்ச் செய்தி அத்தனை ஆயிரம் மூட்டைகளும் கரைவாமல் கரை வந்து செருமென்று எதிர்பார்க்கிறோம்.

★

'சர்க்கரை, அபிவிருத்தி பற்றிச் சர்க்கார் அதிகாரிகள் ஆலோசனை நடத்தி வருகிறார்கள்." — சென்னைச் செய்தி

"சர்க்கரை அபிவிருத்தியைப் பற்றி இரத்தச் சர்க்காருக்கு என்ன தெரியும்? இவ்வியதம் சங் தே விஷயங்களில் கூட சர்க்கார் தலையிடு வது கன்றாக இல்லை" என்று ஒரு சங்கீத வித்துவான்.

★

"இரண்டு காலன் கள்ளச் சாராயம் வைத் திருத்த ஆறு பேர்கள் அடையாறுக்கு அருகில் கைது செய்யப்பட்டனர்." — ஒரு செய்தி. இந்த இரண்டு காலன் கள்ளச் சாராயமும், பாவம், அவர்களுடைய கத்திரத்திற்குக் காலனாக வந்தன போலும்!

★

".....அவர் எந்தக் கட்சியையும் சேர்ந்தவர் அல்ல. அவர் ஒரு பைத்தியம்" என்று அவுரங்காபாத்தில் கோட்டமீது பாகிஸ்தான் கொடியைப் பறக்க விட்டதைப்பற்றி மெம்பர் ஒருவர் கேட்டதற்கு ஸ்ரீ என். ஜி. ஐயங்கார் பதிலளித்தாராம்.

கட்சிப் பைத்தியம் எதுவும் இராது ஒரு வரைப் பைத்தியம் என்று எப்படி அறழக்கலாம்!

★

"ரயில் கட்டணம் உயர்வு அமுலுக்கு வக் தால் அதன்படி மூன்றாம் வகுப்புப் பிரயாணிகள் 17 கோடி ரூபாயும், முதல் இரண்டாம் வகுப் புப் பிரயாணிகள் ரூபாய் 40 லட்சமும் அதிகம் கொடுக்க வேண்டும் யிருக்குமாம்!"

அப்படியானால் காடெல்லாம் முதல் வகுப்பு களிலேயே பிரயாணம் செய்தால் போகிறது என்மீது ஒரு மூன்றாம் வகுப்புப் பிரயாணி.

"பிறகுடைய கைப்பாவையாக ஆகா தர்கள்" என்று தொளிவாளர்களுக்கு ஸ்ரீ ஜகஜீவன்ராம் எச்சரிக்கை செய்தார். — செய்தி பிறகுடைய கைப்பாவையாக விளங்குவது என்றமே கைப்பாண சமாசாரம்தான்!

★

"காப்பிரேஷன் ஆரம்ப ஆசிரியர்களின் சம்பளத்தை அதிகரிக்க வேண்டுமென்று சிலர் கிளர்ச்சி செய்து வருகிறார்கள்."

— சென்னைச் செய்தி ஆரம்ப ஆசிரியர்களின் சம்பளம் ஆரம்ப மான இடத்தைவிட்டு நகருவதற்கு இனி வழி பிறக்குமா!

★

"வெல்லத்தை அதிக விலைக்கு விற்பதற்காக ஒரு வியாபாரிக்கு ரூபாய் 75 அபராதம் விதிக்கப்பட்டது." — செய்தி.

இப்படி அதிக அபராதம் போடுவார்கள் என்று தெரிந்துதான் நான் வெல்லத்தை அதிக விலைக்கு விற்பதன் என்று அந்த வியா பாரி தனக்குள் சொல்லிக் கொள்ளலாம்.

★

"எனக்கு வயதாவி விட்டதால் என்மீது நடவடிக்கை எடுக்கப் படவில்லை என்று சொல்லுவது வேட்கக் கேடான விஷயம்." — ஸ்ரீ பிரகாசம்

ஸ்ரீ பிரகாசம் "ஒரு பிள்ளைத்தனமாக நடந்து கொள்ளுகிறார்" என்று சொன்னால் பிரகாசம் காருவுக்குத் திருப்பியாக இருக்குமென நம்புகிறோம்!

★

"பர்மிட்' இன்றித் திருநெல்வேலியிலிருந்து ராமநாதபுரம் ஜில்லாவுக்கு செல்லைக் கள்ளத் தனமாகக் கடத்தியவர்கள் கைது செய்யப் பட்டனர்." — திருநெல்வேலிச் செய்தி செல்லைலிருந்து செல்லைக் கள்ளத்தனமாகக் கடத்துவதற்குப் 'பர்மிட்' ஏதோ இருப்ப தாகத் தெரிவிிறது!

★

"டெலிவீஷன் மூலம் விவாகங்கள் நடப்பது அமெரிக்காவில் அதிகமாகிக் கொண்டு வருகிறது." — ஒரு செய்தி காத்தர்வம், ராஷ்டிரம் போன்ற மணங் களுடன் டெலிவீஷன் மணமுறையையும் இனி சேர்க்க வேண்டியது தான்!

★

"இரும்பு வர்த்தகர்கள் சங்கக் கூட்டம். சங்கத்தைப் பலப்படுத்தக் கோரிக்கை."

— செய்தித் தலைப்புகள் இரும்பு வர்த்தகர்கள் எப்பொழுது சங்க மாகக் கூடியுள்ளனோ அப்பொழுதே அந்தச் சங்கம் பலம் பெற்றிருக்க வேண்டுமே!

★

"ரயிலே இன்றின்கள் இறக்குமதிக்கு ஆட்டர் கொடுத்திருக்கின்றோம்." — ஸ்ரீ சத்தானம் "நல்ல வேளை! ரயில் இன்றின்களுக்கு (தண்டவாளத்தை விட்டு) இறக்குமதிக்கு ஆட்டர் கொடுக்கவில்லையே" என்று பெருமூச்சு விடுகிறார் ஒரு ரயில் பிரயாணி.

விருதுநகர் ஹிந்து நாடார்கள்
செந்திக்குமார நாடார் காலேஜ் கட்டிட நிதிக்காக

ஸ்ரீமதி எம். எஸ். சுப்புலக்ஷ்மி
உதவும் சங்கீதக் கச்சேரி

○○○
ஸ்ரீ ஆர். கே. வெங்கட்ராம சாந்தி ... வயலின்
கம்பர்த்து ஸ்ரீ ராமநாதன் ... மிருதங்கம்
ஆலங்குடி ஸ்ரீ ராமசுந்தரன் ... கடம்

○○○

13 - 4 - 1951 வெள்ளிக்கிழமை மாலை 6 மணிக்கு
விருதுநகர் கூத்திரியப் பெண் பாடசாலையில் அமைக்கப்
பட்டிருக்கும் விஸ்தாரமான பந்தலில் நடைபெறும்

டிக்கட்டுகள் : ரூ. 250/-, 100/-, 50/-, 25/- & ரூ. 10/-

வே. வ. இராமசாமி,
கரல்பாண்டெண்ட் டி காரியதரிசி

ப்ரூக் லாக்ஸ்

சாக்ஸெட்மலமிளக்கி

உட்கொள்ள கடிபமானது. உடம்புக்கு உபத்திரவமில்லாமல் வேலை செய்கிறது. ப்ரூக்லாக்ஸ் குழந்தைகளுக்கும் வயதானவர்களுக்கும் நீங்கற்றது.

மென்மையானது ஆனால் வேலையில் துரிதமானது. 2, 8, 24 மீட்டிக்ஸ் கொண்டு வட்டமான கைல்கள். பெரியவை வங்குவது மிகவும் சிக்கலானது

ஒரே இரவில் மலச் சிக்கலை
அறவே அகற்றுசிறது.

W-1-A

சென்னை மாகாணத்திற்கு விநியோக ஏஜன்டுகள் :

மெலின், ஓரியண்டல் மெடிகன்டைல் ஏஜன்ஸீஸ் 99-A, அரண்மனைக்காரத் தெரு, மதராஸ்-1

யொன்னியின் செல்வன்

அத்தியாயம் 42

தப்புக்கு அழகா?

வந்தியத்தேவனுடைய முதல் எண்ணம், எப்படியாவது கந்தமாறனைக் காப்பாற்ற வேண்டும் என்பதுதான். ஆனால் அவனைக் காப்பாற்றும் பிரயத்தனம் முதலில், செய்தால், அவனுடைய கதிதான் நமக்கும் ஏற்படும். ஆகையால் இந்தக் கொடூரக் காவலனை முதலில் சரிப்படுத்த வேண்டும். எனவே, பாய்ந்து சென்றவன் காவலனுடைய கழுத்தில் தன்னுடைய ஒரு கையைச் சுற்றி வளைத்துக்கொண்டான். இன்னொரு கையால் தீவர்த்தியைத் தட்டி விட்டான். தீவர்த்தி தரையில் விழுந்தது. அதன் ஒளிப்பிழம்பு சுருங்கிப் புகை அதிகமாயிற்று. காவலனுடைய கழுத்தை ஒரு இறுக்கி இறுக்கி வந்தியத்தேவன் தன் பலத்தை யெல்லாம் பிரயோகித்து அவனைக் கீழே தள்ளினான். காவலனுடைய தலை சுரங்கப் பாதையின் சுவரில் மோதியது. அவன் கீழே விழுந்தான். வந்தியத்தேவன் தீவர்த்தியை எடுத்துக்கொண்டு அவன் அருகில் சென்று

பார்த்தான். செத்தவனைப்போல் அவன் கிடந்தான். ஆயினும் முன்னூக்கிரமையுடன் அவன் அங்கவல் திரத்தை எடுத்து இரண்டு கையையும் சேர்த்து இறுக்கிக் கட்டினான். இவ்வளவையும் சில வினாடி நேரத்தில் செய்துவிட்டுக் கந்த மாறனிடம் ஓடினான். அவன் முதுகில் குத்திய கத்தியுடன் பாதி உடம்பு சுரங்கப் பாதையிலும் பாதி உடல் வெளியிலுமாகக் கிடப்பதைக் கண்டான். அவனுடைய வேலும் பக்கத்தில் விழுந்து கிடந்தது. வந்தியத்தேவன் வெளியில் சென்று கந்த மாறனைப் பிடித்து இழுத்து வெளியேற்றினான். வேலையும் எடுத்துக்கொண்டான். உடனே கதவு தானாகவே மூடிக்கொண்டது. சுவர் அந்தப் பெரும் இரகசியத்தை மறைத்துக்கொண்டு இருள் வடிவமாக ஓங்கி நின்றது. ஓங்கி அடித்த காற்றிலிருந்து கோட்டைக்கு வெளியே வந்தாவிட்டது என்பதை வந்தியத்தேவன் அறிந்து கொண்டான். அடர்ந்த மரங்களும் கோட்டைச் சுவர் கொத்தளங்களும் சந்திரனை மறைத்துக் கொண்டிருந்தபடியால் நிலா வெளிச்சம் மிக மிக மங்கலாகத் தெரிந்தது. கந்தமாறனைத் தூக்கி வந்தியத்தேவன் தோளில் போட்டுக்கொண்டான். ஒரு கையில் கந்த மாறனின் வேலையும் எடுத்துக்கொண்டான். ஒரு அடி எடுத்து

வைத்தான். சடசட வென்று மண் சரிந்து

வாக இருக்க
லாம். யார் கண்
டது? வேலைத்
த ண் ணீ ரி ல்
விட்டு ஆழம்
பார்த்தான் வந்
தியத் தேவன்.
வேல் முழுதும்
தண்ணீருக்குள்
சென்று முழு
கி யும் தரை தட்
டுப் படவில்லை!
ஆகா! என்ன
கொடுரமான
பாதகர்கள்
இவர்கள்!.....
அதைப் பற்றி
யோசிக்க இது
சமய மி ல் லை.

செங்குத்தாகக் கீழே விழும் உணர்ச்சி ஏற்பட்டது. சட்டென்று வேலை ஊன்றிக்கொண்டு பெரு முயற்சி செய்து சின்னான். கீழே பார்த்தான். மரங்களும் கோட்டைச் சுவரும் அளித்த நிழலில் நீர்ப் பிரவாகம் தெரிந்தது. அதிவேகமாகப் பிரவாகம் சுழல்கள் சுழிகளுடன் சென்றுகொண்டிருந்ததும் ஒருவாறு தெரிந்தது. நல்ல வேலை! கரணம் தப்பினால் மரணம் என்ற கதி நேரிட்டிருக்கலாம். கடவுள் காப்பாற்றினார்! அந்தக் கொடும் பாதகக் காவலன்—ஆனால் அவனை நொந்து என்ன பயன்? எஜமான் கட்டையைத்தானே அவன் நிறைவேற்றியிருக்க வேண்டும்! — வாசற்படியில் முதுகில் குத்தி அப்படியே இந்தப் பள்ளப் புனல் வெள்ளத்தில் தள்ளி விட உத்தேசித்திருக்க வேண்டும். நம்முடைய கால் இன்னும் சிறிது சறுக்கி விட்டிருந்தால் இரண்டு பேரும் இந்த ஆற்ற மடுவில் விழுந்திருக்க நேர்ந்திருக்கும். நாம் ஒருவேளை தப்பிப் பிழைத்தாலும் கந்தமாறன் கதி அதோகதிதான்! தஞ்சைக் கோட்டைச் சுவரை ஓரிடத்தில் வடவாறு நெருங்கிச் செல்வதாக வந்தியத்தேவன் அறிந்திருந்தான். இது வடவாறுகத்தான் இருக்க வேண்டும். வடவாற்றில் அதிக வெள்ளம் அப்போது இல்லை யென்றாலும் இந்தக் கோட்டை ஓரத்தில் ஆழமான மடு

நாமும் தப்பிக் கந்தமாறனையும் தப்புவிக்கும் வழியைத் தேட வேண்டும். வெள்ளப் பிரவாகத்தின் ஓரமாகவே கால்கள் சறுக்கி விடாமல் கெட்டியாக அழுத்திப் பாதங்களை வைத்து வந்தியத்தேவன் நடந்தான். தோளில் கந்தமாறனுடனும் கையில் அவனுடைய வேலுடனும் நடந்தான். கந்தமாறன் இரண்டு மூன்று தடவை முக்கி முன்கியது அவனுடைய நண்பனுக்குத் தைரியத்தையும் மன உறுதியையும் அளித்தது. கொஞ்ச தூரம் இப்படியே சென்ற பிறகு கோட்டைச் சுவர் விலகி அப்பால் சென்றது. கரையோரத்தில் காடு தென்பட்டது. கீழே முட்கள் நிறையக் கிடந்தபடியால் கால் அடிவைப்பதும் கஷ்டமாயிருந்தது. ஆகா! இது என்ன? ஒரு மரம் ஆற்றில் விழுந்து கிடக்கிறதே! நல்ல உயரமான மரமாயிருந்திருக்க வேண்டும். வெள்ளம் அதனுடைய வேரைப் பறித்து விட்டது போலும்! பாதி ஆறு வரையில் விழுந்து கிடக்கிறது. அதில் ஏறித் தட்டுத் தடுமாறி நடந்தான். வெள்ளத்தின் வேகத்தில் மரம் அசைந்து கொண்டிருந்தது. மரத்தின் கிளைகளும் இலைகளும் தண்ணீரில் அலைப்புண்டு தவித்தன. காற்றோ அசாத்நியமாக அடித்துக் கொண்டிருந்தது. மரத்தின் நுனிக்கு வந்ததும் வேலை விட்டு ஆழம் பார்த்தான். நல்ல வேலை!

சுல்சீ

முருகன் காப்பாற்றினார். இங்கே அவ் வளவு பள்ளியில்லை! வந்தியத்தேவன் மரத்திலிருந்து நதியில் இறங்கிக் கடந்து சென்றான். அங்கங்கே பள்ளம் மேடுகளைச் சமாளித்துக் கொண்டு சென்றான். வெள்ளத்தின் வேகத்தையும் காற்றின் தீவிரத்தையும் தன் பன உறுதியினால் எதிர்த்துப் போராடிக் கொண்டு சென்றான். அவன் உடம்பு வெட வெட என்று சில சமயம் நடுங்கியது. தோளில் கிடந்த கந்த மாறன் சில சமயம் நழுவி விழுந்து விடப் பார்த்தான். இந்த அபாயங்களை யெல்லாம் தப்பி வந்தியத் தேவன் கைகரையை அடைந்தான். கோஞ்ச ஆரம் இடுப்பு வரை நனைந்த ஈரத்துணியுடன் ஆஜானுபாகுவான கந்த மாறனுடைய கனமான உடலைத் தூக்கிக்கொண்டு தள்ளாடிச் சென்ற பிறகு மர நிழலில் சிறிது இடை வெளி ஏற்பட்ட ஓரிடத்தில் கந்த மாறனைக் கீழே மெதுவாக வைத்தான். முதலில் சிறிது சிரம பரிகாரம் செய்து கொள்ள விரும்பினான். அத்துடன் கந்தமாறனுடைய உடம்பில் இன்னும் உயிர் இருக்கிறதா என்பதை நிச்சயப்படுத்திக் கொள்ள விரும்பினான். உயிரற்ற உடலைச் சுமந்து சென்று என்ன உபயோகம்? அதைக் காட்டிலும் அக் காவலன் உத்தேசித்ததுபோல் வெள்ளத்திலேயே விட்டு விட்டுச் செல்லலாம். இல்லை! இல்லை! உயிர் இருக்கிறது. பெருமூச்சு வருகிறது. நாடி வேகமாக அடித்துக் கொள்ளுகிறது. நெஞ்சு விம்முகிறது. இப்போது என்ன செய்யலாம். முதுகிலிருந்து கத்தியை எடுக்கலாமா? எடுத்தால் இரத்தம் பீறிட்டு அடிக்கும். அதனால் உயிர் போனாலும் போய்விடும். காயத்துக்கு உடனே சிகிச்சை செய்து கட்டுக் கட்ட வேண்டும். ஒருவரைக் கட்டுக் கட்டிய காரியமல்லவோ? வேறு யாரை உதவிக்குத் தேடுவது?.....சேந்தன் அமுதனுடைய நினைவு வந்தது. அவனுடைய தோட்டமும் வீடும் வடவாற்றின் கரையிலேதான் இருக்கிறது. இங்கே சமீபத்திலேயே இருக்கக் கூடும். எப்படியாவது சேந்தன் அமுதனுடைய வீட்டுக்குத் தூக்கிக்கொண்டு போய்ச் சேர்த்தால் கந்த மாறன் பிழைக்க வழியுண்டு. ஒரு முயற்சி செய்து பார்க்கலாம்.

சீந்த மாறனை மறுபடியும் தூக்க முயன்றபோது அவனுடைய கண்கள் திறந்திருப்பதைக் கண்டு வந்தியத் தேவன் வியப்பும் மகிழ்ச்சியும் கொண்டான்.

"கந்தமாறா! நான் யார் தெரிகிறதா?" என்று கேட்டான்.

"தெரிகிறது, நன்றாய்த் தெரிகிறது. வல்லவரையன் நீ! உன்னைப் போல் அருமையான நண்பனைத் தெரியாமலிருக்குமா? மறக்கத்தான் முடியுமா? பின்னால் நின்று முதுகிலே குத்தும் ஆபத்தினைகிதன் அல்லவா நீ?" என்று கந்த மாறன்.

வல்லவரையனை இந்தக் கடைசி வார்த்தைகள் சவுக்கினால் அடிப்பது போலிருந்தது.

"ஐயோ! நானா உன்னைப் பிண்பிட்டு விருந்து குத்தினேன்?...!" என்று ஆரம்பித்தவன் ஏதோ ஞாபகம் வந்து சட்டென்று நிறுத்தினான்.

"நீ குத்தவில்லை! உன் கத்தி என் முதுகைத் தடவிக் கொடுத்தது...அடபாவி! உனக்காக வல்லவா இந்தச் சுரங்கவழியில் அவசரமாகக் கிளம்பினேன். பழுவேட்டரையருடைய ஆட்கள் உன்னைப் பிடிப்பதற்குள் நான் பிடிப்பதற்காக விரைந்தேன். உன்னை யாரும் எத்தவித உபத்திரவமும் செய்யாமல் தடுப்பதற்காக ஓடி வந்தேன். உன்னைத் தேடிப் பிடித்து வந்து சின்னப் பழுவேட்டரையரின் கோட்டைக் காவல் படையில் சேர்த்து விடுவதாகச் சபதம் கூறி விட்டு வந்தேன். இப்படி உனக்கு நன்மை செய்ய நினைத்த நண்பனுக்கு நீ இவ்வாறு துரோகம் செய்து விட்டாய்! இதுதானா நட்புக்கு அழகு? நாம் ஒருவருக் கொருவர் உதவி செய்து கொள்ள வேண்டுமென்று எத்தனை தடவை கையடித்துச் சத்தியம் செய்து கொடுத்திருக்கிறோம்! அவ்வளவையும் காற்றில் பறக்கும்படி விட்டு விட்டாயே! இந்தச் சோழ நாட்டு இராஜாங்கத்தில் நடக்கப் போகும் ஒரு பெரிய மாறுதலைப் பற்றியும் உனக்குச் சொல்லி எச்சரிக்க எண்ணியிருந்தேனே! அடாடா! இனி இந்த உலகத்தில் யாரைத்தான் நம்புவது?" என்று சொல்லிக் கந்தமாறன் மறுபடியும் கண்களை மூடினான். இவ்வளவு

அதிகமாகவும் ஆத்திரமாகவும் பேசியது அவனை மீண்டும் மூர்ச்சையடையும்படி செய்திருக்க வேண்டும்.

“நம்புவதற்கு மனிதர்களா இல்லை? பழுவேட்டரையர்களை நம்புவது?” என்று வந்தியத்தேவன் முணுமுணுத்தான். ஆயினும் அவனுடைய கண்களில் கண்ணீர் துளித்தது. தான் சொல்ல எண்ணியதைச் சொல்லாமல் விட்டதே நல்லது என்று எண்ணிக் கொண்டான். கந்தமாறனுடைய சடலத்தை மறுபடி தோளில் தூக்கிப் போட்டுக் கொண்டு நடக்கலுற்றான்.

இரவில் மலரும் பூக்களின் நறுமணம் குபீரென்று வந்தது. சேந்தன் அமுதனுடைய வீடு சமீபத்தில்தான் இருக்க வேண்டும் என்று அவன் எண்ணியது விண் போகவில்லை. விரைவில் தோட்டம் வந்தது. ஆனால் அந்தத் தோட்டம்! முதல் நாள் பார்த்ததற்கும் இன்று பார்ப்பதற்கும் எவ்வளவு வித்தியாசம்? அனுமார் அழித்த அசோக வனத்தையும் வானரங்கள் அழித்த மதுவனத்தையும் அத் தோட்டம் அப்போது ஒத்திருந்தது. ஆகா! தன்னைத் தேடிக்கொண்டு பழுவேட்டரையரின் ஆட்கள் இங்கே வந்திருந்தார்கள் போலிருக்கிறது. வந்தவர்கள் இத்தகைய அக்கிரமங்களைச் செய்து விட்டுப் போயிருக்கிறார்கள்! அடா! சேந்தன் அமுதனும் அவனுடைய அருமை அன்ணையும் எவ்வளவு அரும்பாடுபட்டு இந்த நந்தவனத்தை வளர்த்திருக்கவேண்டும்? அவ்வளவும் பாழாய்ப் போய் விட்டதே!

நந்தவனம் அழிந்ததில் அநுதாபம் சட்டென்று விலகியது. தன்னுடைய அபாயகரமான நிலைமை நினைவு வந்தது. ஒற்றர்களும் கோட்டைக் காவல் வீரர்களும் இங்கே சமீபத்தில் எங்கே யாவது காத்திருந்தால் என்ன செய்வது?.....அவர்களை ஒரு கை பார்த்துச் சமாளிக்க வேண்டியதுதான். நல்ல வேளமாக, அதோ நமது குதிரை, கட்டிய மரத்திலேயே இன்னும் இருக்கிறது!.....ஒரு வேளை தன்னைப் பிடிப்பதற்காகவே அதைவிட்டு வைத்திருக்கிறார்களோ? எப்படி யிருந்தாலும் என்ன செய்ய முடியும்? இவனை இக் குடிசையில் உள்ள நல்ல மனிதர்களிடம் ஒப்புவித்து விட்டுக் குதிரையில்

ஏறித் தட்டிவிட வேண்டியதுதான். இங்கே புறப்படும் குதிரை பழையாறை போய்த்தான் நிற்கவேண்டும்.

மெள்ள மெள்ள அடிமேல் அடிவைத்து நடந்து குடிசை வாசலை அடைந்தான். வாசல் நினைவியில் படுத்திருந்த சேந்தன் அமுதனைத் தட்டி எழுப்பினான். தூக்கி வாரிப் போட்டுக் கொண்டு எழுந்த அமுதனுடைய வாயைப் பொத்தினான். பிறகு மெல்லிய குரலில் சொன்னான்:—

“தம்பி! நீதான் எனக்கு உதவிசெய்ய வேண்டும். பெரிய சங்கடத்தில் அகப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறேன். இவன் என் அருமை சிநேகிதன். கடம்பூர் சம்புவரையர் மகன் கந்தமாறன். நான் வரும் வழியில் யாரோ இவனை முதுகிலே குத்திப் போட்டிருந்தார்கள். எடுத்து வந்தேன்” என்றான்.

“படுபாவிகள்! முதுகிலே குத்தியிருக்கிறார்களே! எப்பேர்ப்பட்ட சுத்த வீரர்கள்!” என்றான் அமுதன். பிறகு, “இவனை என்னால் முடிந்த வரை பார்த்துக் கொள்கிறேன். இன்று மாலையிலிருந்து கும்பல் கும்பலாகப் பல வீரர்கள் வந்து உன்னைத் தேடிவிட்டுப் போனார்கள். அவர்களால் நந்தவனமே அழிந்து போய் விட்டது. போனாலும் போகட்டும். நீ தப்பிப் பிழைத்தால் சரி, நல்ல வேளையாக உன் குதிரையை அவர்கள் விட்டுப் போய் விட்டார்கள். குதிரையில் ஏறி உடனே புறப்படு!”

“அப்படித்தான் என் உத்தேசமும். ஆனால் இவன் உயிரைக் காப்பாற்ற ஏதேனும் செய்ய வேண்டும்!”

“அதைப்பற்றி உனக்குக் கவலை வேண்டாம். என் தாயார் இம்மாதிரி விஷயங்களில் கைதேர்ந்தவள். காயங்களுக்குச் சிகிச்சை செய்ய அவளுக்கு நன்றாய்த் தெரியும்!” என்று சொல்லி, சேந்தன் அமுதன் குடிசையின் கதவை இலேசாக இரண்டு தட்டுத் தட்டினான். உடனே கதவு திறந்தது. சேந்தன் அமுதனுடைய அன்னை வாசற்படியில் நின்றான்.

சுந்தமாறனை இருவருமாகத் தூக்கிக்கொண்டுபோய் உள்ளே கூடத்தில் போட்டார்கள். கைவிளக்கின் வெளிச்சத்தில் சேந்தன் அமுதன் தன் அன்னையுடன் சமிக்ஞையினால் பேசினான்.

அதை அவள் நன்கு அறிந்துகொண்டதாகத் தோன்றியது. கந்த மாறனை உற்றுப் பார்த்தாள். முதுகில் செருகியிருந்த கத்தியைப் பார்த்து, பிறகு உள்ளே போய்ச் சில பச்சிலைத் தழைகளையும் பழந் துணியையும் எடுத்துக் கொண்டு வந்தாள். இருவரையும் நிமிர்ந்து பார்த்தாள்.

கந்த மாறனைச் சேந்தன் அமுதன் இறுக்கிப் பிடித்துக் கொண்டான். முதுகில் இத்தனை நேரமாய் நீட்டிக்

கொண்டிருந்த கத்தியை வல்லவரையன் பலங்கொண்டு இழுத்து வெளியேற்றினான்.

இரத்தம் குபீரென்று வெளியிட்டுப் பாய்ந்தது.

உணர்ச்சியற்ற நிலையில் கந்த மாறன் 'ஓ' வென்று கத்தினான்.

வந்தியத் தேவன் அவனது வாயைப் பொத்தினான்.

காயத்தைச் சேந்தன் அமுதன் அழுக்கிப் பிடித்துக் கொண்டான்.

அமுதனுடைய அன்னை பச்சிலைத் தழைகளைக் காயத்தில் வைத்துக் கட்டினான்.

கந்த மாறன் மறுபடியும் முக்கி முன்கினான்.

தூரத்தில் திடுதிடு வென்று மனிதர்கள் ஓடி வரும் சத்தம் கேட்டது.

"போ! போ! சிக்கிரம்!" என்றான் அமுதன்.

இரத்தக் கறை படிந்த கத்தியையும் வேலையும் கையில் எடுத்துக் கொண்டான் வந்தியத் தேவன். புறப்பட்டவன் தயங்கி நின்றான்.

"தம்பி! நீ என்னை நம்புகிறாயா?" என்று கேட்டான்.

"நான் கடவுளை நம்புகிறேன். உன்னிடம் பிரியம் வைத்திருக்கிறேன். எதற்காகக் கேட்டாய்?"

"எனக்கு ஒரு உதவி செய்ய வேணும். இந்தப் பக்கத்தில் எனக்கு அவ்வளவாக வழி தெரியாது. அவசரமாகப் பழையாறைக்குப் போக வேண்டும். குந்தவைப் பிராட்டிக்கு முக்

வியமான செய்தி ஒன்று கொண்டு போகவேண்டும். கொஞ்ச தூரம் வழி காட்டுவதற்கு வருகிறாயா?"

உடனே சேந்தன் அமுதன் தன் அன்னையிடம் இன்னும் ஏதோ ஜாடையாகச் சொன்னான். இதிலெல்லாம் அவன் அதிக வியப்பு அடைந்ததாகத் தோன்றவில்லை. போய் வரும்படி சமிக்ஞையினால் தெரிவித்தான். காயம் பட்டவனைத் தான் கவனித்துக் கொள்வதாகவும் ஜாடை காட்டினான்.

கனியம்.

சேந்தனும் தேவனும் புறப்பட்டுச் சென்றார்கள். முதலில் தேவனும் பின்னால் சேந்தனும் குதிரை மேல் ஏறிக் கொண்டார்கள்.

குதிரையின் சந்தம் களாரபடி மெதுவாகவே செலுத்தினான் வந்தியத் தேவன். சற்றுத் தூரம்போன பிறகு தட்டி விட்டான். குதிரை பாய்ச்சலில் பிய்த்துக் கொண்டு சென்றது.

குதிரை புறப்பட்ட அதே நேரத்தில் ஐந்தாறு வீரர்கள் குடிசைக்கு

வந்து சேர்த்தார்கள். கதவைத் தட்டி வென்று தட்டினார்கள்.

அமுதனின் தாய் கதவைத் திறந்தாள். வாரம்படியில் நின்றாள்.

"இங்கே என்னபோ கூச்சல் கேட்டதே? அது என்ன?" என்று இரைந்தான் ஒரு வீரன்.

அமுதனின் அன்னை ஏதோ உளறிக்கொறினாள்.

"இந்தச் செவிட்டு ஊலையிடம் பேசி என்ன பயன்? உள்ளே போய்ப் பார்க்கலாம்!" என்றான் ஒருவன்.

“இவள் வழி மறித்துக் கொண்டு நிற்கிறாளே?”

“அந்தப் பூக்குடலைப் பையன் எங்கே போனான்?”

“ஊழையைத் தள்ளிவிட்டு உள்ளே நுழையுங்களடா!”

சேந்தன் அமுதனுடைய தாயார் மேலும் ஊமைப்பாஷையில் ஏதேதோ கத்தினான்.

தன்னைத் தள்ள முயன்ற வீரனை அவள் தள்ளிவிட்டுக் கதவைத் தாளிடப் பார்த்தாள். நாலைந்து பேராகக் கதவைப் பிடித்துத் தள்ளிச் சாத்த முடிபாதபடி செய்தார்கள்.

அமுதனுடைய தாய் இன்னும் உரத்த கூச்சல் புலம்பலுடன் திடீரென்று கதவை விட்டாள்.

இரண்டு மூன்று பேர் கீழே உருட்டியபடித்துக் கொண்டு விழுந்தார்கள்.

‘மற்றவர்கள் அவர்களை மிதித்துக் கொண்டு உள்ளே புருந்தார்கள்.

“ஆள் இங்கே இருக்கிறான்!” என்று ஒருவன் கத்தினான்.

“அகப்பட்டுக் கொண்டானா?” என்றான் இன்னொருவன்.

“ஓடப்போகிறான்! பிடித்துக் கட்டிப் போடுங்கள்!” என்றான் இன்னொருவன்.

ஊமை மேலூர் புலம்பினான்.

“ஒரே இரத்த விளாசுக இருக்கிறதே!” என்று ஒருவன் கூவினான்.

ஊமை கை விளக்கைத் தூக்கிப் பிடித்துக் கீழே கிடந்தவனைச் சுட்டிக் காட்டி, “பே! பே!” என்றான்.

“அடே! இவன் வேறு ஆள்போலத் தொன்றுகிறதே!”

“பே! பே!”

“நேற்று இங்கு வந்திருந்தவன் தானா இவன்?”

“பே! பே!”

“உன் மகன் எங்கே?”

“பே! பே!”

“ஊமைப் பிணமே! சற்றுச் சும்மா இரு! அடே! இவனை நன்றாய்ப் பாருங்கள்! ஊடையாளம் யாருக்காவது தெரியுமா?”

“அவன் இல்லை!”

“அவன்தான்!”

“இல்லவே இல்லை!”

“பே! பே!”

“எப்படி யிருந்தாலும் இவன் வேற்று ஆள்! தூக்குங்கள் இவனை! கொண்டு போகலாம்!”

“பே! பே! பே! பே! பே!”

“சனியனே! சும்மா இரு!”

நாலுபேர் சேர்ந்து கந்த மாறனைத் தூக்கினார்கள்.

“பே! பே! பே! பே! பே! பே! பே!”

என்று அமுதனுடைய அன்னை இடைவிடாமல் அவறினாள்.

“அடே! குதிரைச் சத்தம் கேட்கிறதடா!”

“பாதிப்பேர் இவனைத் தூக்குங்கள்! பாதிப்பேர் ஓடிப்போய்ப் பாருங்கள்!”

“எல்லாரும் ஓடுங்கள்! இவன் எங்கும் போய்விட மாட்டான்.”

தூக்கிய கந்த மாறனைக் கீழே போட்டு விட்டு எல்லாரும் ஓடினார்கள்.

“பேப்பே! பேப்பே! பேப்பே!”

என்ற அமுதன் அன்னையின் ஒலம் அவர்களைத் தொடர்ந்து வந்தது.

அத்தியாயம் 43

பழையாறை

வந்தியத்தேவன் வழியில் பல கஷ்டங்களுக்கு உள்ளாகி, பல அபாயங்களுக்குத் தப்பிப் பழையாறை நகருக்கு வந்து சேர்வதற்கு முன்னால், சம்முடன் பழையாறைப் பதிக்கு விஜயம் செய்யும்படி நேயர்களை அழைக்கிறோம்.

அரிசிலாற்றுக்குத் தென் கரையில் நின்ற அந் நகரைப் பார்ப்போம். அடடா! வெறும் நகரமா இது? தமிழ்த் தாயின் அழகிய நெற்றியில் தொங்கும் சூபரணத்தைப் போல

அல்லவா விளங்குகிறது? பச்சை மர கதங்களும், சிவந்த இரத்தினங்களும், நீலக் கற்களும் பதிக்க நெற்றிச் சுட்டியைப் போல அல்லவா திகழ்கிறது!

நதிகளும் ஓசடகளும் தடாகங்களும் கழலிகளும் புது நீர் நிறைந்து ததும்புகின்றன. அவற்றில் பல வர்ண மலர்கள் பூத்துத் திகழ்கின்றன. தென்னை மரங்களும் புன்னை மரங்களும் குளிர்ச்சியான பசுமையைப் பரப்புகின்றன. கொன்னை மரங்

களில் பொன் வர்ணப் பூங்கொத்துக்கள் சரம் சரமாகத் தொங்குகின்றன. இவ்வளவுக்கும் இடையிடையே விண்

முட்டும் மணி மாட மாளிகைகளின் பொற் கலசங்களும், கோயில் கோபுரங்களின் உச்சியில் உள்ள தங்க ஸ்தூபிகளும் ஒளி வீசுகின்றன.

அப்பப்பா! பழையாறை என்னும் இந்த ஒரு பெரும் நகரத்துக்குள்ளே எத்தனை சிறிய ஊர்கள்? நந்திபுர விண்ணகரம், திருச்சத்தி மூற்றம், பட்டிச்சரம், அரிச்சந்திர

புரம் முதலிய ஊர்களும் அந்த ஊர்களின் ஆலயங்களும் இந்தப் பழையாறை என்னும் சோழர் தலைநகரில் அடங்கியுள்ளன. பழையாறையின் நாலு திசைகளிலும் வடதளி, கீழ்த் தளி, மேற்றளி, தென்தளி என்னும் நாலு சிவனார் கோயில்கள் இருக்கின்றன. போர் வீரர்கள் குடியிருக்கும் ஆரியப் படைவீடு, புதுப் படைவீடு, மணப்படை வீடு, பம்பைப் படைவீடு ஆகிய நாலு வீரபுரிகள் காணப்படுகின்றன. இவ்வளவுக்கும் நடு நாயகமாகச் சோழ பாண்டி வானளாவும் மணி மாட கூடங்களுடன் விளங்குகிறது. சோழ மாளிகை என்றால், ஒரே மாளிகையா? விஜயாலய சோழருக்கு முன்னால் இது ஒரு தனி மாளிகையாக இருந்தது. பிறகு ஒவ்வொரு அரசுதமாரனுக்கும் ஒவ்வொரு மகாராணிக்கும் ஒவ்வொரு இளவரசிக்குமாகப் பழைய சோழ மாளிகையை யொட்டிப் புதிய புதிய மாளிகைகள் எழுந்து நிற்கும் காட்சியைக் காண்பதற்கு ஆயிரம் கண்கள் வேண்டும். வர்ணிப்பதற்கோ பதினாயிரம் கவிஞர்களின் கற்பனா சக்தி போதாது.

இருநூறு ஆண்டுகளுக்குப் பின்னால் வந்த சேக்கிழார் பெருமான்,

“தேவீ மேவிய சேழமணி விதிக் கீர்த்து
பாடீ டீய பெருமைசேர் பத் பழையாறை”

என்று வர்ணித்தார் என்றால், சுந்தர சோழரின் காலத்தில் இந்த நகர் எவ்வளவு கோலாகலமா யிருந்திருக்கும் என்று ஊகித்துக் கொள்ளலாம்.

61 னினும், நாம் முதன் முதலில் இந்தப் பழம் பெரும் பதிகுச் செல்லும் சமயத்தில் அதைப் பூரண கோலாகலத்

தோற்றத்துடன் பார்த்து மகிழ முடியவில்லை.

சுந்தர சோழ சக்கரவர்த்தி இந் நகரின் சோழ மாளிகையில் வீற்றிருந்து அரசு செலுத்திய காலத்தில் இங்கு வந்து பார்க்க நமக்குக் கொடுத்து வைத்திருக்கவில்லை.

சக்கரவர்த்தி நோய்ப்பட்டுத் தஞ்சைமாநகர் சென்ற பிறகு வெளிநாடுகளி லிருந்து சிற்றரசர்

சர்களும் இராஜ தூதர்களும் மந்திரிப் பிரதானிகளும் சேனாதிபதிகளும் இங்கு வருவது நின்று போயிற்று. அவர்களூடன் வழக்கமாக வரும் பரிவாரங்களின் கூட்டமும் குறைந்து விட்டது.

நாலு படை வீடுகளிலும் வசித்த போர் வீரர்களில் பாதிப் போர் இப்போது சம நாட்டுப் போர்க் களங்களில் தமிழர் வீரத்தை நிலைநாட்டிக் கொண்டிருந்தார்கள்.

மற்றவர்களில் ஒரு பகுதியார் வட திசை எல்லையிலும் இன்னொரு பகுதியினர் மதுரையிலும் இருந்தார்கள்.

எனவே, படை வீட்டுப் பகுதிகளில் இப்போது பெரும்பாலும் வயோதிகர்களும் பெண்மணிகளும் சிறுவர் சிறுமிகளுமே காணப்பட்டார்கள்.

மழவர்பாடியில் வாழ்ந்து வந்த வேளக்காரப் படையினர் தத்தம் சூடும்பங்களோடு தஞ்சைக்குச் சென்றுவிட்ட படியால், நகரின் அப்பகுதியானது பூட்டப்பட்ட வீடுகளுடன் வெறிச்சென்று இருந்தது.

இராஜாங்க காரியங்களை நடத்தி வந்த அமைச்சர்கள், சாமந்தர்கள், அதிகாரிகள் அனைவரும் தத்தம் குடும்பத்தோடு தஞ்சைபுரிக்குச் சென்று விட்டார்கள்.

இப்படி யெல்லாமிருந்த போதிலும் பழையாறை வீதிகளில் கூட்டத்துக்கும் கலகலப்புக்கும் குறைவில்லை. இப்போது அவ்வீதிகளில் பெரும்பாலும் ஆலய ஸ்தபதிகள், சிற்பக்கலைஞர்கள், சிவனடியார்கள், தேவார ஓதுவார்கள், அரண்மனை ஊழியர்கள்,

ஆலயப் பணியாளர்கள், கோயில்களில் சுவாமி தரிசனம் செய்யவும் திருவிழாக்காட்சிகளைப் பார்க்கவும் வெளியூர்களிலிருந்து வரும் ஜனங்கள், -ஆகியோர் அதிகமாக சஞ்சரித்துக் கொண்டிருந்தனர்.

இன்றைக்கு ஏதோ திருவிழாப் போலக் காண்கிறது. வீதிகளில் அழகிய ஆடை ஆபரணங்கள் அணிந்து ஆடவரும் பெண்டிரும் சிறுவர் சிறுமிகளும் உலாவி வருகின்றனர். தெருமுனைகளில் ஆங்காங்கு ஜனங்கள் கும்பல் கூடி நிற்கின்றனர். அக்தும்பல்களுக்கு மத்தியில் ஏதேதோ வேடம் புனைந்தவர்கள் நின்று ஆடிப் பாடுகிறார்களே! சற்றுக் கவனித்துப் பார்க்கலாம். ஆம்; இவர்கள் கிருஷ்ணனைப் போலவும் கோபாலர்களைப் போலவும் அல்லவா வேடம் புனைந்திருக்கிறார்கள்! இந்தக் கூட்டத்துக்கு நடுவில் ஒரு கிருஷ்ணர் ஒரு மலையைத் தூக்கிக் கொண்டு நிற்கிறாரே? அவரைத் தேவராஜனாகிய இந்திரன் வந்து வணங்குகிறானே? இன்னொரு கூட்டத்தின் நடுவில் கிருஷ்ணனை நாலு முகங்கள் உள்ள பிரம்ம தேவர் வந்து தோத்திரித்து வணங்குகிறாரே! ஆகா! இப்போது தெரிகிறது. இன்று ஸ்ரீ ஜயந்தி; கண்ணன் பிறந்த நாள். அந்த விழாவைத்தான் ஜனங்கள் இவ்வளவு குதூகலமாகக் கொண்டாடுகிறார்கள். அங்கங்கே உறியடித் திருநாள் நடைபெறுகிறது. மஞ்சள் நீரை வாரி இறைக்கிறார்கள்.

நந்திபுர விண்ணகரத்துப் பெருமான் கோயிலைச் சுற்றி இந்தத் திருவிழாக் கொண்டாட்டங்கள் அதிகமாக நடைபெறுகின்றன.

இது என்ன?

“கண்டேன் கண்டேன் கண்டேன்
கண்ணுக்கீயின கண்டேன்!”

என்று பாடுவது யார்? தெரிந்த குரலாயிருக்கிறதே! இதோ நமது

பழைய சிநேகிதர் ஆழ்வார்க்கடியார் நம்பி சாஷாங்காரமாக நிற்கிறார்! நின்றுபாடுகிறார். அவரைச் சுற்றிலும் ஒரு கும்பல் கூடுகிறது. சிலர் பக்தி சிரத்தை யுடன் கேட்கிறார்கள். வேறு சிலர் எகத்தாளம் பண்ணத் தொடங்குகிறார்கள். ஆழ்வார்க்கடியாரின் கைத்தடியினால் யாருடைய தலைக்குச்சேதம் நேருமோ என்று நாம் அஞ்சுகிறோம்.

விண்ணகரக் கோயிலின் வாசலில் ஒரு சலசலப்பு. வீதிப்புறத்தில் நிறுத்தியிருந்த ரதங்களும் பல்லக்குகளும் கோயில் வாசலுக்கு வருகின்றன. கோயிலுக்குள்ளேயிருந்து மாதரசிகள் சிலர் வருகிறார்கள். இப் பெண்மணிகள் பெரிய குலத்துப் பெண்டிராகவே இருக்க வேண்டும்.

ஆம்; ஆம்! பழையாறை அரண்மனைகளில் வாழும் மகாராணிகளும் இளவரசிகளுந்தான் இவர்கள்.

எல்லாருக்கும் முதலில் ‘பெரிய பிராட்டி’ என்று நாடு நகரமெல்லாம் போற்றும் சேம்பியன் மாதேவியிருக்கிறார். இவர் மழவசையர் குலப்புதல்வி; சிவஞானச் செல்வரான கண்டாராதித்தரின் பட்ட மகிஷி. வயது முதிர்ந்த விதவைக் கோலத்திலும் இவருடைய முகத்தில் எத்தகைய தேஜஸ் ஜொலிக்கிறது! அவருக்குப் பின்னால் அரிஞ்சய சோழரின் பத்தினியான வைதும்பராயர் குலப்புதல்விராணி கல்யாணி வருகிறார். ஆகா! இவருடைய அழகை என்று சொல்ல! இந்த முதிய பிராயத்திலும் இவர் முகத்தில் இப்படிக்களை வீசுகிறதே! யவ்வனப் பிராயத்தில் எப்படி இருந்திருப்பாரோ? இவருடைய புதல்வராகிய சுந்தரசோழர் வணப்புமிக்கவர் என்று பிரசித்தி பெற்றிருப்பதில் வியப்பு என்ன?

இவரைத் தொடர்ந்து சுந்தர சோழரின் மற்றொரு பத்தினியான சேரமான்மகன் பராந்தகன் தேவி வருகிறார்.

இன்னும் பின்னால், வானுலகி விருந்து தேரே இறங்கி வந்த தேவ கன்விகையரை யொத்துக் குந்தவைப் பிராட்டி, வானதி, இன்னும் நாம் அரசலாற்றங்கரையில் பார்த்த அரச குலப் பெண்கள் வருகிறார்கள்.

விஜயாலயன் காலத்திலிருந்து சோழ வம்சத்தினர் சிவனையும் தூக்கையையும் குலதெய்வமாகக் கொண்டு வழிபடுகிறவர்கள். ஆனால் திருமாலிடமும் மற்றச் சமயங்களிடமும் இவர்களுக்குத் துவேஷம் என்பது கிடையாது. இன்று கண்ணன் பிறந்த நாள் என்பதை முன்னிட்டுப் பெருமான் கோவிலுக்கு வந்தார்கள் போலும்.

பெரிய பிராட்டி செம்பியன்மாதேவி பல்லக்கில் ஏறும் சமயத்தில் ஆழ்வார்க்கடியாருடைய பாடல் அவருடைய காதில் விழுகிறது. அதற்காகவென்றே ஆழ்வார்க்கடியார் உரத்த சத்தம் போட்டுப் பாடினர் போலும். செம்பியன்மாதேவி அவரைத்தம் அருகில் அழைத்து வரச் செய்தார்.

ஆழ்வார்க்கடியார் அடக்க ஒடுக்கத்துடன் வந்து நின்றார்.

“திருமலை! சில நாளாக உன்னைக் காணோமே? ஸ்தல யாத்திரை சென்றிருந்தாயோ?” என்று கேட்டார்.

“ஆம், தாயே! ஸ்தல யாத்திரை சென்றிருந்தேன். திருப்பதி, காஞ்சி, வீரநாராயணபுரம் முதலிய பல சேஷத்திரங்களைத் தரிசித்தேன். சென்ற இடங்களிலெல்லாம் பல விந்தைகளைக் கண்டும் கேட்டும் வந்தேன்!”

“அரண்மனைக்கு நாளைக்கு வந்து, யாத்திரையில் கண்டு கேட்ட விந்தைகளைச் சொல்லு!”

“இல்லை, அம்மா! இன்றிரவு மறுபடியும் நான் புறப்பட வேண்டும்.”

“அப்படியானால், இன்று மாலையே வந்துவிட்டுப் போ!”

“வருகிறேன் தாயே! தங்கள் சித்தம் என்பாக்கியம்!”

பல்லக்குகள், ரதங்கள் எல்லாம் புறப்பட்டு அரண்மனைக்கு விரைந்து சென்றன.

குந்தவைப் பிராட்டி ஆழ்வார்க்கடியாரைச் சுட்டிக் காட்டி ஏதோ கூற, மற்ற அரசினங்குமாரிகள் கலீர் என்று சிரித்தார்கள்.

சிரிப்புக்குக் காரணம் கண்டறிய ஆழ்வார்க்கடியார் அந்தப் பக்கத்தை நோக்கினார்.

குந்தவைப் பிராட்டியின் கண்கள் ஆழ்வார்க்கடியாருடன் ஏதோ சங்கேத பாஷையில் பேசின.

ஆழ்வார்க்கடியார் அச் செய்தியை அறிந்து கொண்டதற்கு அறிகுறியாகத் தலை வணங்கினார்.

சோழ மாளிகைகளிலே செம்பியன் மாதேவி வசித்த மாளிகை நடுநாயகமாக இருந்தது. அதன் சபாமண்டபத்தில், பொன்னால் செய்து நவரத்தினங்கள் இழைத்த சிம்மாசனத்தில் அந்தப் பெருமூதாட்டி அமர்ந்திருந்தார். காரைக்காலம்மையார், திலகவதியார் முதலான பரமசிவ பக்தைகளின் வழித்தோன்றிய அப்பெண்மணி வெண்பட்டாடை உடுத்தி, விபூதியும், ருத்ராட்சமாலையும் தரித்து, வேறு எவ்வித ஆபரணங்களும் பூணமல், அளவற்ற செல்வங்களுக்கிடையில்,—அஷ்டைகவரியங்களுக்கு மத்தியில்,—வைராக்கிய சிலையாக வாழ முடியும் என்பதை நிரூபித்துக் கொண்டிருந்தான். தலையில் மணி மகுடமும் வேறு ஆபரணங்களும் அணியாதிருந்த போதிலும் அவருடைய கம்பீரத்தோற்றமும் சுயம் பிரகாசமான முகமும் அரச குலத்தில் பிறந்து அரச குலத்தில் புகுந்த அரசர்க்கரசி என்பதைப் புலப்படுத்தின. சோழ அரச குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் அத்தனை பேரும் விதிவிலக்கின்றி இந்தப் பெருமூதாட்டியைத் தெய்வமாக மதித்துப்

பாராட்டிக் கொண்டாடி அவருடைய விருப்பத்துக்குமாறாக எதுவும் சொல்லாமல் நடந்து வந்ததில் யாதொரு விடையும் இல்லை என்றே நினைக்கத்தோன்றும்.

ஆயினும் அத்தகைய பயபக்தி மரி

யாதைக்கு இப்போது ஒரு களங்கம் ஏற்பட்டிருந்தது. அந்தப் பெண்ணரசியின் புதல்வர் மதுராந்தகத் தேவர் அன்னையின் கருத்துக்கு மாறாக, அவருடைய கட்டளையை மீறி, பழுவேட்டரையர் குலத்தில் மணம் புரிந்து கொண்டார். அது மட்டுமின்றி சோழ சிம்மாசனத்துக்கு அவர் ஆசைப் படுகிறார் என்ற செய்தியும் பராபரியாக வந்து செம்பியன் மாதேவியின் காதில் விழுந்து அவருக்குச் சிறிது மனக் கவலையை ஏற்படுத்தி யிருந்தது.

செம்பியன் மாதேவியின் அரண்மனை முற்றத்திலும் சபா மண்டபத்திலும் சிற்பிகளின் கூட்டமும் தேவாரப் பாடல்களின் கோஷ்டியும் ஜேஜே என்று எப்போதும் கூடியிருப்பது வழக்கம். தூரதூர தேசங்களிலிருந்து சிவனடியாளர்களும் தமிழ்ப் புலவர்களும் அடிக்கடி வந்து பரிசில்கள் பெற்றுப் போவது வழக்கம். சிவபூஜைப் பிரசாதம் கொண்டுவரும் அர்ச்சகர்களின் கூட்டமும் அதிகமாகவே இருக்கும்.

அன்றைக்குத் திருமுதுகுன்றம் (விருத்தாசலம்), தென்குரங்காடுதுறை, திருமழபாடி முதலிய ஊர்களிலிருந்து சிற்பிகளும் சிவபக்தர்களும் வந்து தத்தம் ஊர்களில் கோயில்களில் கருங்கல் திருப்பணி செய்வதற்கு மகாராணியின் உதவியைக் கோரினார்கள். கோயில்களை எந்தெந்த ஊர்களில் என்ன முறையில் கட்ட உத்தேசம் என்பதற்குச் சித்திரங்களும் பொம்மைக் கோயில்களும் கொண்டு வந்திருந்தார்கள்.

முதல் இரண்டு கோயில்களின் திருப்பணியைச் செய்ய உதவி அளிப்பதாகச் சொல்லிவிட்டு, "மழபாடியா? எந்த மழபாடி?" என்று பெரிய பிராட்டி கேட்டார்.

"சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளைக் குரல் கொடுத்து அழைத்துப் பாடல் பெற்றாரே, அந்தப் பெருமான் வீற்றிருக்கும் மழபாடிதான்!" என்று அந்த ஊர்க்காரர் சொன்னார்.

"அது என்ன சம்பவம்?" என்று மழவரையரின் செல்வி கேட்க, மழபாடிக்காரர் கூறினார்:—

"சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் சோழ நாட்டு ஸ்தலங்களுக்கு யாத்திரை செய்து கொண்டிருந்தபோது ஒரு நதியைக் கடக்க வேண்டிதா யிருந்தது.

நதியைத் தாண்டி அப்பால் செல்லத் தொடங்கினார். அப்போது 'சந்தரம்! என்னை மறந்தாயோ!' என்ற ஒரு குரல் கேட்டது.

சுந்தரமூர்த்தி திடுக்கிட்டார். அது தம்மை ஆட்கொண்ட இறைவனுடைய குரல் என்பதை உணர்ந்தார்.

பக்கத்தில் இருந்த சீடர்களைப் பார்த்து, 'இங்கே சமீபத்தில் ஏங்கே யாவது சிவன் கோயில் இருக்கிறதா?' என்று கேட்டார்.

'ஆம், சுவாமி! அந்தக் கொன்னை மரங்களின் மறைவில் மழபாடி கிராமத்துச் சிவன் கோயில் இருக்கிறது!' என்று சீடர்கள் சொன்னார்கள்.

உடனே சுந்தரமூர்த்தி அங்கே சென்றார். பூத்துக்குலுங்கிய கொன்னை மரங்களின் மறைவில் ஒரு சிறிய கோவில் இருந்தது. சுந்தரமூர்த்தி அங்கே சென்று சுவாமி தரிசனம் செய்துவிட்டு மனமுருகிப் பாடினார். அன்றொரு நாள் தன்னைத் தடுத்தாட்கொண்டதுபோல், இன்றைக்குத் தன்னைக் கூப்பிட்டு அருள் புரிந்த கருணைத் திறனை வியந்தார். 'சுவாமி! தங்களை நான் மறந்து விடுவேனா? என்ன கேள்வி கேட்டீர்கள்? தங்களை மறந்துவிட்டு வேறு யாரை நினைப்பேன்?' என்னும் கருத்து அமைத்து,

பொன்னார் மேனியனே!

புலித் தோலை அரைக்கசைத்து
மின்னார் செஞ்சடைமேல்

மிளிரக் கொன்றை அணித்தவனே
மன்னே மாமணியே

மழபாடியுள் மாணிக்கமே!

என்னே உன்னையல்லால்

இனி யாரை நினைக்கேனே?

என்று பாடினார். தாயே! இன்னும் அந்தக் கோயில் சிறிய கோவிலாகக் கொன்னை மரங்களில் மறைவிலேயே இருக்கின்றது. அதற்குத்தான் உடனே திருப்பணி ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்று கோருகிறோம்."

"அப்படியே யாகட்டும்!" என்றார் செம்பியன் மாதேவி.

ஆழ்வார்க்கடியாரும் அவருடன் இன்னொருவரும் சற்று முன்னால் வந்து நடந்ததை யெல்லாம் கவனமாகக் கேட்டுக்கொண்டிருந்தார்கள். (தேட்டமும்)

மாடப் புறா

மா. கிருஷ்ணன்

கூட்டில் வைத்துத் தீனி போட்டுப் பந்தயத்துக்காகவும் பாலைக்காகவும் நாம் வளர்க்கும் அநேக வகைப் புறாக்கள் சுயேச்சையாக வாழும் மாடப் புறாவின் நம் உதித்தனவே. இப்போது கூட பந்தயப் புறாக்களுக்கும் மாடப் புறாக்களுக்கும் மேற்போக்காகப் பார்த்தால் பளிச் சென்று வித்தியாசம் தெரியாது. பறக்கும் போக்கிலும் உடல் அமைப்பிலும் வேறுபாடுகளிருந்தும் சற்று உற்று நோக்கினால்தான் அவை தென்படும்.

ஆங்கிலத்தில் Blue Rock - Pigeon எனும் புறவைக் குறித்தே இங்கு எழுதுகிறேன். காடு அடராத மலைச்சாரங்களிலும் செருத்தான பாறைகளிடையும், பெருங்குகைகளிலும், மோதி விழும் அருவிகளின் ஓசை சிழவிலும், மாடப்புறாக்கள் கூடித் திரண்டு வசிக்கும் — தொல்காலமாய் மானிட சமூகத்தை யடுத்துக் கோபுரங்களிலும் மகுதிகளிலும் மாடங்களிலும் கூட இவை குடியிருந்து வருகின்றன. மூன் காலத்தில் மானிகைகளிலும் வீடுகளிலும் இப் புறாக்கள் தங்க இடம் அமைத்துக் கட்டுவது வழக்கம். 'நெடுகல்வாடை'யில், குளிர்ந்த வடகாற்று வீசப் புறாக்கள் தீனி தேடாது கால்மாறி அடங்குவதைக் கீழ்க்கண்டவாறு வர்ணித்திருக்கிறது:

'மணியுறை புறவின் செங்காற் சேவல் இப்புற பையெடு மன்ற தேர்த்துண்ணுது இரவும் பகலும் மயங்கிக் கையிற்ற மதலைப் பன்வி மாறவன விசுப்ப'

நக்ரேனார் பாடிய இந்த 'மணியுறை' புறாக்கள் மாடப் புறாக்களே. வீட்டில் பிரியமாக வளர்க்கும் ஜாதிப் புறாக்கள் 'மன்று தேர்த்து' (அதாவது, வெளியிடங்களில் தேடிப் பொறுக்கி) உண்ணாது. என் கையிலுள்ள பந்துப்பாட்டு உரையில் 'மதலைப் பன்னி' என்ற பதத்திற்கு 'சுபோதத்தலை—வீட்டின் ஓர் உறுப்பு' என்று பொருள் விளக்கியுள்ளது. இதிலிருந்து அக்காலத்திலும் புறாக்கள் தங்க இடம் அமைத்த கட்டடங்கள் இருந்ததாகத் தெரிகிறது. நக்ரேனார் காலம் எதுவாகவிரந்தாலும், பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன் கட்டிய மகுதிகளில் புறாக்களுக்காக மேல்தளத்துப் பிடிச்சுவரின் கீழ் வரிசையாகப் பொந்துகள் போன்ற புரைகள் ஏற்படுத்தியிருப்பதையும் அவைகளில் மாடப் புறாக்கள் குடியேறி யிருப்பதையும் இன்றும் காணலாம். ஆதியில் இப்புறாக்கள் வசித்து வந்த இடங்களை

ஆராய்ந்து அதன்ன்று இவைகளுக்கு 'மாடப்புறா' என்ற பெயர் பொருத்துமா என்று வாதிப்பதில் அர்த்தமில்லை — ஆதியில் நாமுந்தான் காடுகளில் சஞ்சரித்து வந்தோம்.

மனிதர் பழக்கி வளர்க்கும் ஜாதிப் புறாக்கள் அபூர்வமாயுள்ள மலைகள் குழந்த சமஸ்தான மொன்றில் நான் எட்டு வருஷங்கள் குடியிருந்தேன். அங்கு பல இடங்களில் மலைக்காடுப் பிளந்த செல்லும் ஒரு நதிக்கரை யிவிருக்கும் பெரும் பாறைகளில் அநேக மாடப் புறாக்க் கூட்டங்கள் பல தலை முறைகளாக வாழ்ந்து வருகின்றன. எல்லாக் காலங்களிலும் இவைகளை நான் கவனித்திருக்கிறேன். இவைகளின் குஞ்சுகளை என் பந்தயப் புறாக்களுடன் சேர்த்து வளர்த்து மிருக்கிறேன். மேலும் பல நகரங்களிலுள்ள மாடப்புறாக்களை—முக்தியமாக வட இந்திய பெரிய மகுதிகளின் புறாக்களை—கூர்ந்து பார்த்திருக்கிறேன். இந்த அனுபவத்தைக் கொண்டே இதை எழுதுகிறேன்.

இப்படி மலைச்சாரங்களில் வாழும் மாடப் புறாக்களுக்கும், ஊர்க் கட்டடங்களில் குடியிருக்கும் புறாக்களுக்கும் வித்தியாசம் கிடையாது. ஆனால் நகரங்களில் பிறஜாதிப் புறாக்களும் இவைகளுடன் கூடி வசிப்பதால், பல ஜாதி கலந்து இனம் கெட்டு விடுவது சகஜம். மாடப் புறாக்கள் நகரங்களின் பேரிரைச்சலுக்கும் ஜன நெருக்கடிக்கும் பயப்படுவதில்லை — பம்பாயின் கடை வீதிகளிலும் அவைகளைக் காணலாம்.

மாடப்புறாக்கள் நீடித்து அதிவேகமாகத் தொலைதூரம் பறக்கும் சக்தியுள்ளவை. மனித சமூகத்தை யொட்டிக் குடியிருப்பதால் சுற்றுமுற்றும்முள்ள வீதிகளிலும் முற்றங்களிலும் தானியங்களைத் தேடிப் பொறுக்கித் தங்கள் இருப்பிடங்களின் சமீபத்திலேயே மேய்ந்து வரும். காட்டுப் புறங்களிலும், வயல் காடுகள் குழந்த நகரங்களிலும், காலையில் இரைதேடச் சென்ற புறாக்கள் சாயங்காலம்தான் திரும்பும்; தினமும் வெகுதூரம் சென்று வரும். மேயச் செல்லும் புறாக்கள் ஒன்றுகூடித் திரள் திரளாகப் பறக்கும். மேலும் திசை

**புத்தப் புதிய டிசைன்களில்
வ்டாக்டுகள் ஏராளமாக
வந்துள்ளன**

பல பல தவீன ரகங்களில் புத்தப் புதியவை. விலைகள் மிகவும் குறைக்கப்பட்டுள்ளன. இந்த விலை குறைவுச் சலுகை பதிவிடப்பட்டதாட்களுக்கு மட்டுமே அமுலில் இருக்கும். ஜூவல் பதித்த கடிசாரங்கள் 10 வருட உத்தீரவாதம் கொண்டவை.

புதிய 16 அளரம்
₹/- 17/-

கடுபுடிச் சேடியம்
₹/- 20/8/-
பாடுகட லாடர்
₹/- 14/-

5 ஜூவல் சேடியம்
காடுகட காடுகடு
₹/- 26/-

ரலிகல லாடுகட & சேடியம்
₹/- 24/-
காடுகட லாடுகட கடுகடு
₹/- 32/-

15 ஜூவல் தண்ட சலா கடுபுடிச்
₹/- 55/-
கடுபுடிச் காடுகட லாடுகட சீயத
₹/- 33/-
கடுபுடிச் காடுகட லாடுகட
₹/- 41/-

கடுபுடிச் சேடியம்
₹/- 20/8/-
கடுபுடிச் காடுகட காடுகடு
₹/- 23/8/-

POSTAGE EXTRA, FREE ON TWO.

STANDARD WATCH COMPANY
POST BOX NO. 288, CALCUTTA-1

மாருது தினமும் ஒரே பாதையில் போய்வரும். பந்தயப் புளுக்களைப் போல் வானத்தில் உயர்ந்து பறக்காது. புளுக்களுக்குக் குடிசை அளவியம்; அதிலும் நீண்டு பறந்தபின் அவைகளுக்குத் தாகம் மிக அதிகமாக இருக்கும். தங்கள் இருப்பிடங்களை நோக்கி மாடையில் விரைந்து பறக்கும் மாடப் புளுக்கள் வழியிலுள்ள ஏரியிலோ குளத்திலோ தண்ணீர் பருகிறதும்கி, மறுபடியும் இறங்கித்துச் செல்லுவதைப் பார்ச்சுக் கண்டொள்ளாக் காட்சியாக விருக்கும். அவை சிறிதும் அநாவசியமாகத் தாமதிக்காது. ஏரிக்கரையைக் கண்டதுமே கீழ் நோக்கிச் சரிந்து இறங்கி, வரிசை வரிசையாக நீருக்குள் தங்கள் கால்கள் மறையுமட்டும் நடந்து சென்று, அவசரமாகத் தாகசார்தி செய்து கொண்டு உடனே கிளம்பிவிடும்.

வருஷத்தில் பலமுறை இப் புளுக்கள் கூடுகட்டிக் குஞ்சுகள் பொரிக்கும். இதிலும் வேளைக்கு இரண்டு முட்டை யிடுவதிலும், சேவலும் பேடையும் முறை மாற்றி அடை காப்பதிலும், குஞ்சுகளுக்குத் தங்கள் இரைப்பையிலுள்ள சம ஜீரணமான உணவை ஊட்டுதலிலும், மற்றப் புளுக்களைப் போலவே இவைகளும் நடந்து கொள்ளும். குஞ்சுகள் வளர்ச்சியில் மட்டும், பந்தயப் புளுக் குஞ்சுகள் போல் காண்பது மாதத்தில் வளர்வு முற்றாது. சற்று சிதானமாகவே வளரும்.

வல்லுறுகளும், ராஜாணிகளும், பூனைகளும், கீரிகளும், பாம்புகளும், இன்னும் எப்போதும் தங்களைத் தேடும் பகைவர்களும் எங்குமிருக்க, மாடப்புளுக்கள் வெகுஜாக்கிரதையாகவே வாழ்ந்து வருகின்றன. பறக்கும்போது தாழ்ந்து, மர மட்டத்திற்குச் சிறிது மேலாகவே, நேராகச் செல்ல மிடத்திற்கு விரைந்து பறப்பதால் ஆகாயத்தில் சஞ்சரிக்கும் பகைவரிடமிருந்து தப்பித்துக் கொள்கின்றன. தங்களை வேட்டையாடும் மிருகங்களுக்கு எட்டாத விடங்களிலேயே மாடப் புளுக்கள் தங்கிக் கூடு கட்டுகின்றன.

தற்காப்பு புத்தியும் தந்திரமும் பொருத்திய மாடப் புளுக்கள் பந்தயப் புளுக்களுடன் சேராத்தென்றும், இரண்டும் ஐதை கூடினாலும் குஞ்சு பொரித்தல் அரித்தென்றும், இப்படி அரிதாகப் பிறந்த இருஜாதிப் புளுக்களே திசையறிவிலும், சனைக்காது பறப்பதிலும், சுற்றாது நேராக விடுவருவதிலும், வேகத்திலும் எல்லாவதும் பந்தயப் புளுக்களுக்கும் மேல் என்றும் பந்தயப் புளு வளர்ப்பவர் சொல்லிக் கேட்டிருக்கிறேன். இவர்கள் மாடப்புளுவை நன்கறியாததால் இப்படிச் சொல்லுகிறார்கள். இக் கொள்கைகள் ஒவ்வொன்றும் ஆதாரமற்றது.

இளமையை வேண்டாதவர் யார்? யௌவனத்தை விரும்பாதவர் யார்? கோடற்ற ககவாழ்வை நாடாதவர் யார்? ஏழை, பணக்காரன், ஆண், பெண் சகலருக்கும் இதில் மோகமுண்டு.

வயதானவர்கள் சிலர் தங்கள் நரைத்த தலைகளுக்கு எம்பூசுகிறார்கள். மீசை, பருவங்களுக்குக் கருப்பு மெருகேற்றுகிறார்கள். ஸ்கோர்கள், கிரீசர்கள், பவுடர்கள் முதலிய பூசுக்கள் வேறு. தன்னை குறைந்த வயதினர் என்று பிறர் எண்ண வேண்டும் என்பதற்காக உடை, முடி முதல் 28.

கொண்ட மாற்றிக் கொண்டுகின்றனர். இந்த அட்டித்தனம் ஆண்களை விடப் பெண்களுக்கு அதிகம்.

முதுமை அடைந்தவர்களுக்குத்தான் அதன் கஷ்டம் தெரியும். முதுமையை வெல்ல ஆதிமுதற்கொண்டு மனிதன் பல ஆராய்ச்சிகளைச் செய்து வருகிறான்.

பௌவனத்தோடு வாழ்வதே வாழ்வு. அப்பொழுதுதான் செயல் ஆற்றும் திறன் மிகுந்திருக்கும். நம் உடலிலுள்ள அவயவங்கள் எவை, எவை எந்தக் காரியங்களுக்குக் கா ஏற்பட்டவை? அவை அறியாமல், கோடாமல் வாழும் வகை என்ன என்று ஆராய்ச்சி செய்து முடிவு கட்டினவர்கள் நமது முன்னோர்கள்.

இந்தக் காலத்தில் விஞ்ஞானிகள், டாக்டர்கள் எல்லாம் இதன் ஆரம்ப கிலையிலேயே இருக்கின்றனர். இன்னமும் இவர்களாலும் கண்டு பிடிக்கப்படாத சீர்தகல்யங்கள் பல இருக்கின்றன. சீர்த்திலுள்ள பல உறுப்புகளின் சரியான வேலைகள் இன்னது என்று தெரியவில்லை. 'லிவி' எனும் உறுப்பு மட்டும், 42 வித வேலைகள் செய்கின்றன என்று இதுவரை பலர் கண்டு பிடித்திருக்கின்றனர். இன்னமும் ஆராய ஆராய எத்தனைவித வேலைகள் அகப்படுமோ!

சீர்த்திலுள்ள குச்சும கோளங்களைப் பற்றி முன்னமேயே ஹலாசனத்தில் விவரித்திருக்கிறோம். அதிலிருந்து சுரக்கும் ஹார்மோன்களைப் பற்றியும் விவரித்திருக்கிறோம். இன்னமும் கண்டு பிடிக்கப்படாத இரகசிய கோளங்கள் பல இருக்கின்றனவாம். ஆனால் ஒன்று யட்

ஆரோக்கிய ரகசியம்

வி. என். குமாரசாமி

28. கீழவன் குயரவரும் வித்தை

டும் நிச்சயம். கோளங்கள் எல்லாம் ஒன்றை ஒன்று சார்ந்தே தொழில் புரிகின்றன. ஒன்று கெட்டாலும் அல்லது அதன் காரியம் தடைப்பட்டாலும் எல்லா கோளங்களுக்கும் பாதிக்கும். அவைகளில் முக்கியமான கோளங்கள் பிடியூடரி அதன் துணை பிலல்பாடி. தைராய்ட் அதன் மந்திரி பாரா தைராய்ட், மூத்திரப்பைமெல் இரூக்கும் அட்டேனல். இவைகளின் ஆணைக்குக் கட்டுப்பட்டுதான் மற்ற கோளங்கள், அவயவங்கள் இங்குகின்றன. இவைகளில் ஏதாவது கெடுதல் ஏற்பட்டால் எல்லாம் கெட்டு விடும்.

கிழவனைக் குமாருக்கும் ரகசியத்தைக் கண்டு பிடித்து விட்டதாக மேல் நாட்டினர் மார்தட்டுகின்றனர். வேறு ஒன்று மிகலை. தைராய்ட் கிளாஸ்டின் ஹார்மோனிலும் மற்றும் சில ரஸாயன சோிக்கையினாலும் செய்யப்பட்ட மருந்தே அது. அப்பது வயதுக்கு மேலானாலும் வாசிபம் திருப்பும் என்று விளம்பரப் படுத்துகின்றனர். அவர்கள் கிழவனைக் குமாருக்கும் தந்திரத்தைக் கண்டு பிடித்தாலும் சரி அப்பது வயதுக்குமேல் வாசிபனய் வாழ்வகை அறிந்தாலும் சரி, கோயில்லா ககவாழ்வு வாழ வழி கண்டாலும் சரி, அவைகளில் எல்லாம் தைராய்டின் சம்பந்த மில்லாமல் இருக்கமுடியாது.

சில வநுவுகளுக்கு முல்பெல்லாம் தைராய்ட் கிளாஸ்டினீருதே ஹார்மோன் மருந்துகளைத் தயார் செய்து வந்தனர். இப்பொழுது அந்த ஹார்மோனிலுள்ள பொருள்களின் சோிக்கையைப் பிரித்தறிந்து, பல ரஸாயனப் பொருள் கொண்டுதே செயற்கை ஹார்மோன்களைத் தயாரித்து விடுகின்றனர்.

இவைகளை இப்பொழுது மேல்நாட்டவர்கள் பலவிதத்தில் உபயோகித்துப் பார்க்கிறார்கள். இந்த ஹார்மோன் மருந்துகளை ஆகெளுக்கு ஆகாரத்தடன் கொடுத்தால், நன்றியக் கொழுத்து இன்னமும் பலசாலியான பல குட்டிகளைப் போடுகின்றதாம். கோழிகளுக்குக் கொடுத்தால் பெரிய பெரிய முட்டைகளாய், எண்ணிக்கையிலும் அகிசமாய் இடுகின்றதாம். பசவுக்குக் கொடுத்தால் சிறையப் பால் தருகின்றதாம். பன்றிகளை

இன்னமும் கொழுக்கச் செய்து வம்சாயி வீர்த்தி அதிகம் பண்ணுகிறதாம். மற்றும் மனிதனுக்கு உபயோகமான பிராணிகள் எது எது உண்டோ ஆடு, மாடு, எருமை, குதிரை, பன்றி, கோழி, நாய், பூனை முதலியனவைகளை யெல்லாம் நல்ல ஐாதி யாக்க முடிவிறதாம். மேலும் இவைக ளெல்லாம் அதிக நான் வாழ்ந்து அதிக பலன் கொடுக்கின்றதாம். மனிதன் கூட ராட்சதனைப் போல வளரமுடியும் என் றிருக்கன். இம்மருந்து பிட்யூடரி ஹார் மோனிலிருந்து தயாரித்திருக்கலாம்.

இவ்வகையான மருந்துகளில் பல, ஆராய்ச்சியிலேயே இன்னமும் இருக்கின் றன. பொதுஜன உபயோகங்களுக்குத் தாராளமாய் வெளிவரவில்லை. சில வருஷங்களுக்கு முன்பு தைராய்ட் மாத்திரை மட்டும் வெளி வந்தது. தைராய்ட் கோளம் பலவீனமடைந்தவர் உபயோ கிக்கவேண்டும். எல்லோரும் தங்கள் இஷ்டமாய் நமக்குத் தைராய்ட் பலவீன மாய் இருக்கிறது என்று சினைத்துக் கொண்டு, வாங்கிச் சாப்பிட்டு விடக் கூடாது. டாக்டர்கள் பரிசீலனை செய்து, அவர் அனுமதியின் பேரில், அவர் சொல் லும் காலம் வரைதான் சாப்பிடலாம்.

எத்தனையோ பேர் இம்மாதிரி வாங்கிச் சாப்பிட்டுத் தீராத தொல்லைகளுக்கு ஆளாகி யிருக்கின்றனர். சீரம் மெலிய வேண்டும் என்று ஆசையுள்ளவர்கள்; பல வீனமானவர்கள்; வாத ரோக முள்ள வர்கள்; ரத்தமில்லாதவர்கள் எல்லாரும் தன்னிச்சையாக உபயோகிக்கின்றனர். வாசிபத்தை வேண்டி வயதானவர்களும், இழந்த வாசிபத்தைப் பெற வேண்டி வாசிபர்களும் சாப்பிடுகின்றனர்.

இப்படி யெல்லாம் சாப்பிட்டுத் தன் உடலையும், வாழ்க்கையையும் கெடுத்துக் கொண்டவர்கள் அநேகர். மாப்பு பட படப்பு, மயக்கம், மூளை கலக்கம், புத்தி சுவாதீன மில்லாமை முதலிய கோளாறு களுக்கு இரையாகின்றனர்.

இயற்கை வழிச் செல்லாமல் செயற்கை வழிச் செல்கின்றவர்களுக்கு என்ன விப ரீதம்தான் உண்டாகாது கையில் வெண் ணையை வைத்துக் கொண்டு நெய்க்கு அழு வார்களா? சர்வாங்காசனம் எனும் இயற்கை சிகிச்சைப் பெட்டி கை வசம் இருக்க, செயற்கை மருந்துகள் எதற்கு? சர்வாங்காசனம் என்னும் சிகிச்சைப் பெட்டியில் சகல விபாதிகளுக்கும் மருந்து அடங்கி இருக்கிறது. (தொடரும்)

யாருக்குச் சிரமம்?

மிஸ்டர் தாமோதரத்துக்குத் தலை வலிக்க ஆரம்பித்து விட்டது. ஒவ்வொரு ஸ்டேஷனிலும் நின்று நின்று மெதுவாகப் போகும் ஒரு பாஸஞ்சர் வண்டியில் பிரயாணம் செய்யும் அவருக்குப் பொழுது போகவில்லை. படிப்பதற்கு ஒரு பத்திரிகை கூட வாங்கிக் கொண்டு வராதது பற்றித் தம்மைத் தாமே தொந்து கொண்டார்.

அதே சமயத்தில் அவருக்கு எதிர்ப் புறத்தில் உட்கார்ந்திருந்த இன்னொருவர் தம் கையில் ஒரு பத்திரிகையை வைத்துக் கொண்டு முகத்தோடு முகம் வைத்து அதைப் படிப்பதற்கு மிகவும் சிரமப்பட்டுக் கொண்டிருந்தார். அதைப் பார்த்த தாமோதரத்துக்கு மிகவும் வேதனையாய் யிருந்தது. பேப்பரைக் கேட்டு வாங்கிக் கொள்ளாமே என் றால் அவரைத் தொந்தரவு செய்யத் தைரியம் வரவில்லை.

அந்த ஆசாமி சற்று நேரத்துக்கெல் லாம் நிமிர்ந்து தாமோதரத்தைப் பார்த்தார். உடனே அவர் முகம் பிரகாச மடைந்தது. அதற் குக் காரணம் மிஸ்டர் தாமோதரம் மூக்குக் கண்

னாடி அணிந்திருந்ததுதான். “ஸார், தயவு செய்து உங்கள் மூக்குக் கண் ணாடியைக் கொஞ்சம் தருகிறீர்களா? கண்ணாடியைக் கொண்டு வருவதற்கு மறந்து விட்டேன். படிக்க முடிய வில்லை ...!” என்று இழுத்தார் போலச் சொன்னார் அந்த மனிதர்.

“ஆகா! அது சரி. உங்களுக்கு மூக்குக் கண்ணாடி யில்லாமல் படிக்க முடியவில்லையா? அதனால்தான் இத் தனை நேரமும் சிரமப்பட்டுக் கொண்டிருந்தீர்களா?” என்றார் தாமோதரம்.

அதற்கு அவர், “ஆமாம், ஸார்! எனக்குச் சாளானை வரம்!” என்றார்.

“அப்படியானால் ஒன்று செய்யுங்களைன், ஸார்! உங்களுக்குச் சிரமம் இல்லாமல் இருக்கும்! உங்கள் பத்திரிகையை என்னிடம் கொடுங்கள். என்னிடம் கண்ணாடி யிருக்கிறது!” என்று சொல்லி விட்டுப் பேப்பரை அவர் கையிலிருந்து வாங்கிப் படிக்க ஆரம்பித்துவிட்டார் தாமோதரம்.

தாமோதரத்தின் தலைவலி நீங்கியது. பேப்பர் படித்துக் கொண்டிருந்தவரின் சிரமமும் நீங்கியது. — விஜயம்

மிகக்ரிய கேந்திரம்

செவ்வாய் 18

ஆப்கானிஸ்தான்—4

ஆப்கானிஸ்தானின் சரித்திரத்தைப் பார்த்தாகிவிட்டது. ஆப்கன் எல்லைக் கடந்து அடுத்தள்ள பாரதீகம் அல்லது சராஜுக்குச் செல்லுமுன், ஆப்கானிஸ்தானின் பூகோள அமைப்பு, பொருளாதார நிலைமை, ஜனங்களின் பழக்க வழக்கங்கள் முதலியவற்றைச் சருக்கமாகப் பரிசீலனை செய்யலாம்.

ஆப்கன் எல்லையும் இந்தியாவின் எல்லையும் முன்பு ஆயிரம் மைல் தூரத்துக்கு ஒன்றாகவே இருந்தது. ஆனால் இந்தியா பிரிக்கப்பட்ட பின், பாகிஸ்தான் எல்லையும் ஆப்கன் எல்லையும் நூற்றுக்கணக்கான மைல் தூரம் ஒன்றுகிவிட்டது.

இந்தியாவுக்கும் ஆப்கானிஸ்தானுக்கும் இருந்து வரும் நட்பும் நெருங்கிய தொடர்பும், பாகிஸ்தானுக்கும் ஆப்கன் நாட்டுக்கும் இடையே என்பது உலகம் அறிந்த விஷயம். பட்டாணியர்கள் விஷயமாக ஆப்கானிஸ்தானுக்கும் பாகிஸ்தானுக்கும் பெரும் தகராறு முண்டிருப்பதே அதற்குக் காரணம். பட்டாணியர்கள் விஷயத்தில் பாகிஸ்தான் சர்க்கார் பிரயோகித்து வரும் கொடிய அடக்கு முறைகள் ஆப்கானிஸ்தானில் மிகுந்த ஆத்திரத்தை உண்டாக்கி யிருக்கின்றன.

பட்டாணியர் பிரச்சனை அற்பமான விஷயம் அல்ல. பிரிட்டிஷரின் ஆதிக்கத்துக்கு உட்படாமல் பல நூற்றாண்டுகளாகத் தங்களுடைய சுதந்திரத்தைப் பாதுகாத்து வரும் பட்டாணிய வீரர்களின் தொகை எழுபது லட்சத்துக்கு மேல் ஆகும்; அவர்களுக்குச் சொந்தமான பிரதேசமோ முப்பதாயிரம் சதுர மைல் விஸ்திரணத்துக்கு மேல் இருக்கிறது. அப்படியிருக்க, அதை எவ்வீதம் அற்பப் பிரச்சனையாகக் கருத முடியும்?

இரண்டரை லட்சம் சதுர மைல் விஸ்திரணம் உள்ள ஆப்கானிஸ்தான் பிரான்ஸ் தேசத்தைவிடப் பெரியது. ஆப்கன் நாட்டை ஆசியாவின் ஸ்விட்ஜர்லாந்து என்று கூறுவது உண்டு. ஏனெனில்

ஐரோப்பாவில் உள்ள ஸ்விட்ஜர்லாந்தைப் போல் ஆப்கானிஸ்தானிலும் மிகவும் உயரமான பல மலைத் தொடர்கள் இருக்கின்றன ஸ்விட்ஜர்லாந்தைப் போல் ஆப்கானிஸ்தானிலும் பல முக்கிய நதிகள் உற்பத்தியாகின்றன. இரு நாடுகளும் சமுத்திரத் தொடர்பு இல்லாதவை. ஐரோப்பாவில் பல படையெடுப்புகளும் ஸ்விட்ஜர்லாந்து பாதையாக அமைந்ததைப் போலவே, ஆசியாவில் ஏற்பட்ட எண்ணிக்கையற்ற பல படையெடுப்புக்களுக்கும் ஆப்கானிஸ்தான் பாதையாக அமைந்தது. ஆசியா — ஐரோப்பாவின் வர்த்தகப் போக்குவரத்துக்கும், கலாசாரப் போக்கு வரவுக்கும் கூட ஆப்கானிஸ்தான் இன்றியமையாத ரஸ்தாவாக இருந்து வந்திருக்கிறது.

ஆப்கானிஸ்தானில் உள்ள புராதன ஞாபகச் சின்னங்கள் உலக யாத்திரிகர்களுக்குத் தெவிட்டாத ஆச்சரியத்தை அளிப்பதாக இருக்கின்றன. காபூல் பள்ளத்தாக்கிலும் ஜலாலாபாத் சமவெளியிலும் உள்ள பெண்பந்த சின்னங்களைக் கண்டொன்றாக காட்சிகள் என்று வர்ணிக்கிறார்கள். உலகப் பிரசித்தி பெற்ற நளாந்தா, அஜந்தா, எல்லோரா சிற்பங்களுக்குச் சமமான சிற்ப அற்புதங்களை ஆப்கானிஸ்தானிலும் காணலாம். ஆப்கானிஸ்தான் ஒரு காலத்தில் இந்தியாவைச் சேர்ந்தப் பிரதேசமாக இருந்தது என்பதற்கு அந்தச் சிற்பங்கள் தகுந்த அந்தாட்சிணாக விளங்குகின்றன.

இவற்றைத் தவிர மேற்படி உண்மையை உறுதிப் படுத்துவதற்குச் சரித்திர பூர்வமான எத்தனையோ ஆதாரங்களும் இருக்கின்றன.

1. மகா பாரத யுத்தம் நடந்த காலத்தில், இன்று காந்தஹார் என வழங்கப்படும் ஆப்கன் நகரமான காந்தாரமும் அடுத்துள்ள பிரதேசங்களும் இந்தியாவுடன் இணைந்திருந்தன.

2. மகா அலெக்சாண்டர் மரணம் அடைந்தபின், அவரது தளபதியான றீலியூகஸ் அவருக்கு வாரீசாக ராஜ்யத்தை ஆளவேண்டும் என்று ஆர்வம் கொண்டார். இந்தியாவிலும் தம்முடைய ஆதிக்கத்தை நிலை நிறுத்துவதற்காகச் சிந்து நதியைக் கடந்து படையெடுத்து வந்தார். ஆனால் அப்போது நடந்த போரில் சந்திரகுப்தரிடம் றீலியூகஸ் தோல்வியுற்றதால், அவர் ஆப்கானிஸ்தானைச் சேர்ந்த காபூல், ஹீராட் முதலிய நகரங்களை இந்தியாவுக்கு விட்டுக் கொடுக்க நேர்ந்தது. பிறகு சந்திரகுப்தர் றீலியூகஸின் மகனை விவாகம் செய்துகொண்டார் என்றும் பண்டைய சரித்திரம் கூறுகிறது.

மகப் கணவாயில் உள்ள காவற் கோட்டை. இது போர் வந்த கப்பல்கள் போன்ற உருவத்தில் நிர்மாணிக்கப்பட்டிருப்பதைப் பார்ப்புகள்!

3. ஆப்கன் மக்கள் பேசும் புஷ்டு பாஷை சம்ஸ்கிருதத்திலிருந்தே உருவாயிற்று என்று விபுணர்கள் கூறுகிறார்கள்.

ஆப்கானிஸ்தானின் ஜனத் தொகை சுமார் ஒன்றேகால் கோடி என்று மதிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது.

பாரத நாட்டில் ஹிமயமலையைப்போல் ஆப்கானிஸ்தானில் ஹிந்து குஷ் மலை முக்கிய ஸ்தானம் வகிக்கிறது. ஆப்கன் நாட்டில் மிகப் பெரிய நதியான ஆம் நானூறு மைல் தூரத்துக்கு மேல் குஷ்யா—ஆப்கானிஸ்தான் எல்லையாக அமைந்திருப்பது விசேஷ அம்சம் ஆகும். மொத்தம் ஆபிரத்து ஐந்தாறு மைல் நீளம் உள்ள ஆம் நதி வெகு தூரம் குஷ்யாவுக்கு உள்ளேயும் செல்லுகிறது.

ஆப்கானிஸ்தானில் உள்ள மற்றொரு விசேஷம் அதன் சீதோஷ்ண நிலைதான். மழை காலத்தில் 15 டிகிரி உள்ள கரும் குளிர்ப் பிரதேசங்கள் கோடைகாலத்தில் 120 டிகிரிக்கு மேல் இருக்கும் கோடிய உஷ்ணப் பிரதேசங்களாக மாறிவிடுகின்றன! எனவே ஆப்கன் மக்கள் தாங்க முடியாத குளிரையும் தாங்கமுடியாத வெய்யிலையும் சகிக்கும் சக்தி வாய்ந்தவர்களாக இருக்கிறார்கள். ஆப்கானியர்களின் தேகபலம், போர்க்குணம், தன்னம்பிக்கை இவற்றிற்கு மேற்படி சீதோஷ்ண முரண்பாடு ஒரு முக்கிய காரணம் என்று சொல்வப்படுகிறது!

அந்த நாட்டில் தங்கம், வெள்ளி, நவரத்தினங்கள், தாமிரம், சுயம், இருப்பு போன்ற சுரங்கச் செல்வம் இருப்பதாகத் தெரிகிறது. எனினும் ஒழுங்கான முறையில் அங்கு இன்னும் சுரங்கங்கள் அபிவிருத்தியடையவில்லை. ஆப்கன் மக்களில் சிலர் ஹிந்து குஷ் மலையிலிருந்து வரும் சிற்சேடைகளிலிருந்து இரகசியமாகத் தங்கம் எடுப்பது உண்டு.

ஆப்கன் கிராம வாசிகள் யாவரும் விவசாயத்தையே ஜீவனமாகக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களின் ஜீவனத்துக்குப் போதிய கோதுமை, அரிசி, கரும்பு, புகையிலை முதலிய பொருள்கள் அந்த நாட்டில் உற்பத்தியாகின்றன. அற்புதமான ரத்ன கம்ளர்கள் செய்வதில் ஆப்கானியர் உலகப் பிரசித்தி பெற்று விளங்குகின்றனர்.

ஆப்கன் கிராமங்களில் மூல்வாக்களுக்கு மிகுந்த அதிகாரமும் செல்வாக்கும் உண்டு. அவர்களுடைய கட்டளையை மீறி ஆகன் பெண்கள் முகமுடி யில்லாமல் தெருக்களில் நடமாட மாட்டார்கள்.

நவீன சாகரிகம் முதிர்ந்துள்ள இந்தக் காலத்தில் கூட ஆப்கானிஸ்தானில் மோட்டார்களின் போக்குவரத்தைக் காட்டிலும் ஓட்டகங்கள், குதிரைகளின் போக்குவரத்தே மிகவும் அதிகமாகும்.

1922-ம் வருஷத்திலிருந்து ஆப்கானிஸ்தான் பார்லிமெண்டு முறையுடன் கூடிய முடிபராக இருந்து வருகிறது. எனினும் மாகாணங்கள் மன்னரால் நியமிக்கப்பட்ட கவர்னர்களின் ஆட்சி நடைபெறுவதால், சர்க்கார் சிவாகத்தில் பாராஜனங்களுக்கு உண்மையான பங்கு இருப்பதாகக் கூறுவதற்கில்லை.

ஆப்கன் தலைகரான காபூலில் ஒன்றரை லட்சம் ஜகங்கள் கூட இல்லை. அதற்கு அடுத்தபடியாக உள்ள காந்தஹா, ஹிசாட் முதலிய நகரங்களின் ஜனத்தொகை ஒரு லட்சம் கூட இல்லை.

ஆப்கானிஸ்தானை முற்போக்கான நாடு என்று கூறுவதற்கில்லையாயினும், காபூலில் உள்ள கலாசாஸ்திரம் இராணுவக் கல்லூரியும் மிகச் சிறந்தவை. அந்த நாடெங்கும் ஆரம்பக் கல்வியும் மத்தியதரக் கல்வியும் இவ்வசமாக அளிக்கப்படுவது பாராட்டத்தக்க மற்றொரு அம்சமாகும்.

இன்று உங்கள் பற்களை

நீங்கள் மக்ளீன் செய்தீர்களா?

"ஓஹோ! எங்கள் பற்கள்
ஜிடிக்காயில்லையா?
நான் எப்போதும்
மக்ளீன்ஸையே
உபயோகிக்கிறேன்.
அது அத்தனை
சுத்தமானது,
நீளத்தமானது!"

வாஸம் எதிக்ரித
மூச்சின் தாற்றத்தை
பெருக்குறது.

உமிழ்தீர்
கெடுதல்த தகித
பற்களைப் பாதுகாக்கிறது.

மேலே உள்ள கறையின் அகற்றி
பற்களுக்கு
வேண்மை
தருறது.

மக்ளீன்ஸ் பெராக்ஸைட் பற்பணை ஒரு ட்யூப் வாங்குங்கள். அது எவ்வளவு சுத்தமாக இருக்கிறது என்பதைப் பாருங்கள். அச்சடித்த அழகான ட்யூப், பளபளக்கும் வெள்ளை மூடி எல்லாம் வெகு ஜோர். இவ்வளவு ஜாக்ரிரதையாக உங்கள் மக்ளீன்ஸைப் பாதுகாப்பதுதான் சரி; ஏனெனில் நவீன விஞ்ஞான சாதனைப் பிரகாரம் அது பரிசுத்தமாகவும் பலனைளிப்பதாகவும் இருக்க வேண்டும் அல்லவா?

இன்றே மக்ளீன்ஸ் வாங்குங்கள்!

MTX-47M

ஆசிரியர்: கே. எம். முன்ஷி

மொழிபெயர்ப்பு: எ. வி.

1. ஸபர்மதி ஆசிரமம்

அத காந்தியகம். பகல் கோம். ஆமநாபாத் கோம். உலகத்தின் கண்கள் அணர்ந்தம். இத்தியாவின் எதிர்காலத்தைப் பொறுத்தவரை சம்பிக்கை ஊட்டிக் கொண்டிருந்த ஆமநாபாத் கோத்திலே, ஸபர்மதிக் கோவிலே உட்கார்த்த தேசத்தை உருவாக்கும் பணியிலே ஈடுபட்டிருந்த தேசத்தந்தையின் மீது வயிற்றிருத்தன.

அப்பொழுது பிரிட்டிஷ் ஆட்சியே 'இடுகிடு' வென்ற கல்கிக் கொண்டிருத்தது. பொழுது விடிந்தால் காந்திஜி என்ன சொல்லுவாரோ, என்ன செய்வாரோ என்ற உலகம் கண்கொட்டாமல் கவனித்துக்கொண்டிருத்தது.

அத்தத் தெய்வ புருஷரின், காஜாநானியாக விளங்கிய ஆமநாபாத் கோம் ஆதம் பகல் என்னும் ஆயுதத்தைத் தரித்துக் கொண்டு வெற்றி வலம் தொடங்குவதற்கு ஒரு அடிக்கடி எடுத்த வைத்தவிட்டது. சம் கண் முன்பே அக்கிரம ஆட்சிக்கு அழியக் காலம் வற்பட்டுவிடும் என்று எவ்வொருமும் சம்பிக் கொண்டிருத்தனர். ஆமநாபாத் கோத்திலே அத்தக் காலத்தில் கையால் ஆகாதவன் என்ற சொல்லக் கூடியவன் யாருமே இல்லை. அதேபோல அரசனிடம் அபாச பக்தி பூண்டு காஜா விசுவாசமாக உட்கொண்டும் இத்தியணும் ஒருவன் கூடக் கிடையாத. ஆனால் இசற்கு யாராவது விதி விளக்கு உண்டா என்ற கேட்டால் போலீஸ் இன்னப்பெட்டான பிரமோத காய் ஒருவரை மட்டும் தான் கூறவேண்டும்.

காற்புது ஆண்டுகளுக்கு மேலாக அவர் பிரிட்டிஷ் அதிகார வர்க்கத்தினருக்கு எஜமான விசுவாசத்தடன் சேவை செய்தார். அவர் தம் முயற்சியிலேயே படிப்படியாக உயர்ந்த, போலீஸ் ஜவானில் ஆரம்பித்த பெயுடி ருபரிண்டெண்ட் வலா மேலுக்கு வந்தவர். இந்த காற்புது ஆண்டுகள் உத்தியோக காலத்தில் அவர் ஆட்சி, சட்டம், அமைதி இவற்றையே தம் கடமையாக எண்ணிக் கடைப்பிடித்தவர். பிரிட்டிஷ் சர்க்காருக்கு மட்டுமே தான் இவற்றையெல்லாம் பாதுகாத்த சிர்வகிக்கும் பொறுப்பு உண்டு என்றும் சம்பினவர்.

அவருடைய அபிப்பிராயப்படி இத்தியப் பாதுகாப்புச் சட்டத்தைப் புறக்கணிப்பதோ மீதுவதோ மகா பாவம். விட்டோரியா மகா ராணி, அப்புறம் எட்வர்டு, அதற்குப் பிதரு ஜார்ஜ்—இத்தச் சர்க்காவர்த்திப் பரம்பரை யிடம் கன்றி விசுவாசத்தடன் உட்கொண்டுவதைப் போன்ற புண்ணிய காரியம் இந்த உலகத்திலேயே கிடையாத என்பது அவருடைய அழுத்தமான அபிப்பிராயம். காசிக் குப் போவதாக, எண்ணி எட்டு அடி எடுத்த வைத்தாலே காசிக் குப் போன புண்ணியம் கிடைத்த விடுவதாகச் சொல்லுகிறார்கள் அல்லவா? அதேபோல ஒரு குற்றவாளியைப் பிடிக்க ஒரு அடி எடுத்த வைத்தாலே அறுபத்தெட்டு கோத்திரக் கோள் சற்றிவந்த புண்ணியமும் பெருமையம் கிட்டி விடுவதாக எண்ணி அவர் பெருமீதம் கொள்ளுவார். பிராம்மணர்கள் பண்

ணிய புண்ணிய விசேஷத்தினால். பூமி பாநாசத்தக்கும் கீழே உள்ள சலாசனத்தில் அழுத்தவதிலிருந்து தப்பிப் பிழைத்தது என்ற சொல்லுகிறார்களே, அதுபோலத் தம்முடைய சேவையினால் அநாத பாநாசத்தைக் கெல்லாம் கீழே இருப்பதான ஏழாவது பாநாசத்தில் அழுத்தவதிலிருந்து மயிரிழை தப்பி விட்டது என்பதும் அவருடைய எண்ணம்.

அவருடைய கன்றி விசுவாசத்திலே தன்னால் வாசனையே தலை காட்டியதில்லை. சட்ட திட்டங்களிலே கம்பிக்கை வைக்க வேண்டும். கன்றி விசுவாசத்தால் கடத்தி கொள்ள வேண்டும். இவற்றையிட உயர்ந்த கொள்கைகள் உலகத்திலேயே ஒன்றும் இடையாத; இருக்கவும் முடியாத என்பது அவருடைய அத்தரங்க அபிப்பிராயம். போலீஸ்காரன் தன் தொழிலான பாதுகாக்கும் வேலையைச் சரியாகச் செய்யாவிட்டால், மாஜிஸ்திரேட்டு குற்றவாளிக்குத் தண்டனை அளிக்காமல் தப்புவதற்குச் சத்தர்ப்பம் அளித்துவிட்டால் என்ன ஆகுமென்பன போன்ற விஷயங்களைக் கற்பனைக் கண் கொண்டுக்கூட அவரால் காண முடியவில்லை. பூமியிலே சட்டமும் திட்டமும் இல்லாமற் போய்விட்டால் அப்பறம் பூமி இருக்கிறதென்ன, இல்லாமற் போனால்தான் என்ன? பாசத காட்டின் ஒரு பெரியார், 'கன்றி விசுவாசம், ராஜ விசுவாசம்' என்னும் சொற்களுக்கு விளக்கம் கூறியிடத்திலே என்ன சொல்லியிருக்கிறார், தெரியுமா? ராஜ விசுவாசம் இல்லாமலென்னும் குற்றத்தில் சிக்கிக் குற்றவாளி ஆகாத மனிதன் என்ற விளக்கம் கூறிக் குழப்பி யிருக்கிறார். ஆனால் பிரமோத ராய்க்கு இந்த விளக்கம் எல்லாம் தேவையே இல்லை. ஆகா! அவருடைய கன்றி விசுவாசத்தான் எத்தகையது? அவருக்கு அநித்தான் என்ன பக்தி! என்ன பிரார்த்தை! ஒரே வார்த்தையில் சொல்லப்போனால் அவருடைய கன்றி விசுவாசத்துக்கு ஈடாக அவருடைய கன்றி விசுவாசத்தைத்தான் சொல்ல வேண்டும். நோசாரியன் பாமர மக்கள் அனைவரையும் கல்லவன் கெட்டவன் என்ற வெட்டு ஒன்று தண்டு இரண்டு என்னும் முறையில் பிரித்திருக்கிறாரே, அதேபோல இன்னப்பெக்டர் பிரமோத ராயும் ஜனங்களைச் சட்டத்தக்கு அடக்கி கட்டப்பவர்கள், சட்டத்தக்கு அடக்காமல் அதை மீறுபவர்கள் என்ற இரண்டே பிரிவாகப் பிரித்திருக்கிறார். அவருடைய வாழ்க்கையே சட்டவாழ்க்கைக்குள் அடங்கியது. அவ

ருடைய காசித்தக்கடுகள், துணிமணிகள், ஆயுதங்கள் அனைத்தமே சட்டம் தவறாதவைகளாக—சட்டத்தக்கு உட்பட்டவைகளாக—இருப்பவை. அவர் தம்மைத் தாமே சட்ட திட்டங்களுக்குள் கட்டிப் போட்டுக் கொண்டிருந்தார். வாரத்தில் எந்தென்றைக்குக் கீரை மசியல் செய்ய வேண்டும், எந்தென்றைக்குப் பருப்புப் போட்டுச் சாம்பர் வைக்க வேண்டும் என்னும் சின்னஞ்சிறு அற்ப விஷயங்களுக்குக் கெல்லாம் கூட அவர் எத்தனையோ வருஷங்களுக்கு முன்பே சட்ட திட்டங்கள் வகுத்த விட்டார். அவருடைய மனைவி மாதத்தில் காங்கே காங்கு காட்களுக்குமட்டும், அதன்கன்றாக இருட்டியபின் கல்ல ஆடைகளும் ஆபாசங்களும் அணித்துக்கொண்டு தன்னை அழகுபடுத்திக் கொள்ளலாம், கண்ணடியில் தன் அழகைப் பார்த்துக் கொள்ளலாம் என்றகூட அவர் திட்டம் வகுத்த வைத்திருந்தார் என்றால் சட்ட திட்டம் கன்றி இருத்த கம்பிக்கையைப்பற்றி அநிகம் சொல்லுவானே? இன்னப்பெக்டர் பிரமோத ராய்க்கு கண்பன் என்ற யாருமே இடையாத. அவருக்குத் தம்வேலையை விட்டால் வேற எந்த விஷயத்திலும் மனம் செல்துவதில்லை. அவர் தம் காரியத்திலேயே கண்ணு விருத்தார்.

அவர் தம் காரியங்களைக் கவனிக்கும் முறையே ஒரு தனி அவருடைய ஒவ்வொரு காரியமும் ஒவ்வொரு கில கோக்குடன் காட்சி யளிக்கும். அவருடைய மென்மை தாண்டவமாரும்—இன் முகம், அன் 4 தலமும்தேன் மதர்த

ரூபம் - இவைபெயர்வரும் குற்றவாளிகளுக்குப் பத்தியமெனத் திகழ்த்தன. அவருடைய கடை, உடை பாவனைகள் கடினத்திலும் கடினமான கட்டளைகள் இருவதற்கும் அவற்றை நிறைவேற்றி வைப்பதற்கும் ஏற்றவாறு அமைத்திருந்தன.

அவர் அரசியல் விளக்கங்களில் பங்கெடுத்தக் கொள்பவர்கள் அனைவரும் வரும் காலத்துக் கைதிகள் என்ற முறையுடைய அவர்களுடன் அன்புடனும் கட்டிடனும் கடத்த கொள்ளுவார். அதவும் ஏதற்கு? கலைக் கருத்துக்கள் அடங்கியவை சட்டமும் அதன் பிரிவுகளும் என்பததானே அவருடைய அபிப்பிராயம்? அவர் சட்டத்தின் பிரதிநிதியல்லவா? தன் சாமத்தியத்தையும் தந்திரத்தையும் வெளிக்காட்டும் ஒரே கலை கோக்கின் காணமாகத்தான் அவர் அப்படி கடத்த கொள்ளுவார். கல்லெல்லகற்சாட்சிப்பத்திரங்கள் பெறுவதற்கும், சம்பள உயர்வை வேண்டியும், பட்டம் பதவிகள் பெறும் கோக்கத்தடனும், தன் மேலதிகாரிகளைச் சந்தோஷப்படுத்தவதற்காகவும் அவர் அரசியல் வாழ்க்கையில் பங்கெடுத்தக் கொள்பவர்களுக்கு விதவிதமான கட்டடங்களுக்கும் தொல்லைகளும் கொடுத்தவந்தார். இன்ஸ்பெக்டர் பிரமோதநாயக்குடும்மாதிரியான பெரும் பாலிகளைப் பொறுத்தி ஒழித்தக் கட்டிடவேண்டும், அதவும் வெகு தந்திரமாகத் தீர்த்தக் கட்டிடவேண்டும் என்ற ஆசை.

கடிகோலத்திலே மூழ்கி விடுக்கும் ஒரு புகழான அழகிய கத்தவனத்திலே உட்கார்த்த 'குருகுரு'வென்று தாமதம் கமழ்த்த விசும் மத்த மாருதத்தின் ஆணத்தத்தை தகர்த்த கொண்டிருக்கிறான். அழகியின் அன்றலத்த மலர் போலிருக்கும் மென்மை வாய்த்த மலர்க் கரங்களினால் மீட்டப்பட்ட விணயின் கம்பிகளிலிருத்த விளம்பும் இளிய காண வெள்ளத்தை மெய்ம் மறத்த பருமிக் கொண்டிருக்கிறான். அப்பொழுது ஒருவன் வெங்காகத்தைப் போன்ற கருஞ் சிற்றத்தடன் கணல் கக்கும் நீள் மூச்சு விட்டுக் கொண்டு, காங்களைத் தரையில் ஒங்கி ஒங்கி அடித்தக் கொண்டு பயங்கர உருவம் படைத்த யமோஜன உருவெடுத்தவந்தார்போல அழியுக்கு அடிக்கோலிக் கொண்டு வந்தால் எப்படி இருக்கும்? அநேரபோலத்தான் அமைதியாக, சட்ட திட்டங்களுக்கு அடங்கி கடத்த வந்த ஆமதா பார்த்திலே, அமைதியை கிணகாட்டும் பொருட்டு உடனையும் உள்ளத்தையும் செல்விட்டு வந்த இன்ஸ்பெக்டர் பிரமோதநாயின்

ஆட்சிக்கு அடங்கிய காஜ்யமான அத்த ஆமதா பார்த்திலே, ஒத்ததையையையின் சத்தியைப் பிரசாரம் செய்த கொண்டு, தம்மை கம்பி வரும் தொண்டர்களுக்குக் கட்டளை விட்டவாறு மகாத்மஜி வந்த சேர்த்தார்.

இத்த அழிவை ஒழித்தக் கட்டிடவேண்டும் என்பத்தக்க இன்ஸ்பெக்டர் தம் மூளைக்கு எட்டிய பற்பல யுத்திகளையும் கையாளத் திட்டம் போட்டார். இரப்பும் பட்டையை வரித்த கட்டிக் கொண்டார். அவர் எப்பொழுதமே விட்டில் கையோடு மூன்று கை விவங்குகள் வைத்திருப்பார். இப்பொழுது அவற்றை இரண்டு மடக்காக்கி ஆறு விவங்குகளாக வைத்தக் கொண்டார்.

காட்கள் செல்லக் செல்ல பூதயின் ஆணி வேரே பறித்த விட்டதபோலத் தோன்றியது. ஒத்ததையையைய இயக்கமும் சாத்தவீக மறப்பும் சட்ட திட்டங்களுக்குப் புறம் பாணவையானே? ஆனால் அதைத் தக்கருடைய மாபெரும், கடமைகளில் ஒன்று என்ற சொல்லிக் கொண்டு பட்டப் பகலில் மிளர் தெருவிலே திரியத் தொடங்கியதம் இன்ஸ்பெக்டர் பிரமோதநாயக்கு ஏற்பட்ட அதிருப்திக்கு ஒர் அளவில்லை. அவர் இத்த மூட்களைக் கண் மூடிக் கண் திறக்கும் கோத்தில் கிளர்த்தெரியத் தயாராகத் தான் இருத்தார். ஆனால் அவருடைய மேலதிகாரிகள் பொறுமையாக இருக்கும்படி தாக்கீது அனுப்பி வந்தனர். ஆகவே, அவர் அன்றமும் அதிகாரிகளும் இத்த உத்தரவுகளை அடைமியம் செய்ய முடியாத காணத்திருக்கும் கிஷம் ஜாக்கிரதையாக ஒத்ததையையையையையையின் செயல்களை மட்டும் கண் காணித்த வந்தார். பாவம், பின்னாலிருத்த ஒருவன் இப்படிச் சூத்திரக் கயிறு கட்டி இழுத்தால், அவர் என்ன செய்வார்?

காத்திரியினால் மூட்டப்பட்ட தீ உற்சாகத்தடன் பீரிட்டுக் கொண்டு எழுத்த பெரும் ஜ்வாலையாக வளர்த்தது. கடைமியில் அது காட்டுத்தீ போலக் கண்ட கண்ட இடங்களில் எல்லாம் பாவத் தொடங்கியது. ஆனால், இதென்ன வேடிக்கை? இன்ஸ்பெக்டர் மீது அத்தத்தியின் கணல் கக்கும் காற்றக்கட அல்லவா பட வில்லை! போலீஸ் இலாக்காவின் தம்மும் கியாயமும் கோமையும் மிருத்த ஆட்சி முறை, இத்தியப் பாது காப்புச் சட்டத்தின் வேத காக்கியத்தக்கு ஒப்பான பரிசுத்தமான பிரிவுகள் - இவற்றில் அளவு கடத்த பத்தியும் கிரத்தையும் வைத்திருக்கும் மகாத்மவான இன்ஸ்பெக்டர் பிரமோதநாயின் உள்ளம், இத்தக் காட்டுத் தீயைக் கண்டு கணல் கக்கும்.

அவருக்கு மட்டும் அதிகாரம் இருக்குமானால் இரத்தக் காட்டுத் தீயை ஒரு கொடியில் அடக்கி ஒலிக்கி அணைத்த விடுவதற்கு அடிக்கோலி யிருப்பார். ஆனால், ஏனோ தெரியவில்லை! அவருடைய அந்தச் சக்தியைப் பரிசுபித்தப் பார்க்க அவருக்கு யாருமே இடம் கொடுக்க வில்லை. உலகத்துக்கு என்ன என்ன கெடுதிகள் சம்பவிக்சப் போகின்றனவோ? யார் கண்டார்கள்?

இந்தப் பாலிகளுக்கு வெற்றிக்கு மேல் வெற்றி கிட்டுகிறதே! எங்கு பார்த்தாலும் சட்டதிட்டங்கள் இப்படி மீறப்படுகின்றனவே! இந்த மாதிரிச் சந்தர்ப்பத்தில் இப்படி எம் கைகாண்களை மேலதிகாரிகள் கட்டியீராட்டு விட்டார்களே! பிரிட்டிஷ் அரசாங்கம் ஏன் தான் இப்படித் தொடை கடுங்கியாக இருக்கிறதே?—இவற்றையெல்லாம் எண்ணி எண்ணி இன்ஸ்பெக்டர் பிரமோதராய் மனம் பொருமுவார்.

இம்மாதிரி எண்ணங்கள் ஏற்படும் பொழுது மிடுக்கும் முறுக்கும் உள்ள அவர் கையிலே இன்னும் முறுக்கு ஏறியிருக்கும். சட்டதிட்டங்களின் கெடாவம் குறைந்த விடக்கூடாதே என்ற பயத்தில் அவர் தம் உடைகளை மிகவும் சுத்தமாக வைத்துக் கொள்ளுவார். இப்படிப் பட்டையின் பதக்கம், சட்டைப்பித்தான்கள், உடைவாள் முதலிய எல்லா வஸ்துக்களையும் 'பளபள' வென்று மெருகு ஏற்றி வைத்துக் கொள்ளுவார். மிகையை கண்டுக முறுக்கிவிட்டுக் கொண்டு கனகம்பீரமாகக் காட்சி அளிப்பார். இவ்வளவு இருந்தாலும் அவருடைய குண மையான பேச்சிலே இன்னும் அதிக இனிமையும் மென்மையும், கடவுடிக்கையிலே கோமையும் அழகும் அதிகமாகப் பரிமளிக் கத் தொடங்கியிருந்தன. அவருடைய இந்தச் சர்வ ஜாக்கிரதையாக இருக்கும் தன்மை எல்லோரையுமே விரகரித்து விட்டது. அவருடைய முகத்திலே காணாதோடு கடந்தாண்டவமாமும் லாஸ்யத்தைக் கண்டு, கோட்டுப் பழகிச் சந்தியாக்ஷிஷணம் ஸ்ரீயோர்கள் தாங்கள் ஜாக்கிரதையாக கடத்து கொள்ளவேண்டும் என்பதையே கடமறக்கத் தொடங்கி விட்டனர்.

டாக்டர் தீனேஷ் என்பவர் முன்னுக்கு வந்து கொண்டிருந்த பிரபலமான வக்கீல் களில் ஒருவர். காங்கிரஸ் தலைவர். தொண்டர் பட்டையின் தலைவர். அவர் காங்கிரஸ்க்கு வலது கை என்று கருதப்பட்டு வந்தார். அவர் தெருத் தெருவாகச் சென்று ஒத்தமையான

இயக்கத்தைப் பிரசாரம் செய்தார். வீடு வீடாகச் சென்ற சாத்தவிகச் சட்ட மறப்பைப் பற்றிச் சொல்லிக் கொடுத்தார். வேறாட்டல் வேறாட்டல்களாகச் சென்ற தேரீருக்காகச் சத்தியாக்ஷிரும் செய்யும் படி மக்களைத் துண்டிவிட்டார். அவர் கிணத்தால் ஆகாத காரியம் என்ற ஒன்றும் இல்லை. அவரைப் போலப் பிரபலமானவர் அந்தப் பக்கத்திலேயே கிடையாத என்ற சொல்லும்படி விளங்கினார். அவர் எவ்வோ ருக்கும் வேண்டியவராக இருந்தார். வெகு காட்களாகவே இன்ஸ்பெக்டர் ராய் அவர் மீது ஒரு கண் வைத்திருந்தார். தனிமையில் ஆணத்த சித்திரை செய்யும் ஒரு மனிதன் தினவு ஏற்பட்டுத் திடீரென்று விழித்த ஏழுத்த கையில் மூட்டைப்பூச்சி உறவதைக் கண்டு விட்டால், என்ன கிலையை அடை வானோ, அதே கிலையை அவர் தீனேஷ்ட டாகுரைப் பார்த்த விட்டால் அடைத்த வந்தார். சொல்லுவதன் கருத்த என்ன வென்றால் தீனேஷ்ட டாகுரைக் கண்டு விட்டால் இன்ஸ்பெக்டரின் உள்ளத்தில் ஒருவிதத் தினவு ஏடுத்தயிடும். அது முதற் கொண்டு அவர் அவருடன் மிகவும் மரியாதை யாக நடத்த கொள்ளலானார். அதுமட்டுமா? தீனேஷ்டின் சொந்தச் சித்தப்பா உட அவரைப் போல அவ்வளவு பிரியமாக நடத்த கொள்ள மாட்டார்! அவருடைய அன்பும் பிரியம் உற்ரோர் உறவினர்களைக் காட்டிலும் ஒருபடி மேலாகவே இருந்தது. தீனேஷ்டின் ஆதர்ச வாழ்க்கையிலே அவர் காட்டிய சித்தத்தை சொல்லத் தாம் அன்று.

இரவு வேலைகளில் ஆறு விலக்குகளும் சரியாக இருக்கின்றனவா என்ற அவர் கணக்குப் பார்ப்பது உண்டு. அப்பொழுது எந்த விலக்கு தீனேஷ்டின் கைகளை அவர் களிக்க கண்டு யிருக்கும்? எந்த விலக்கு வல்லபயின் கைகளுக்குப் பொருத்தம்? எந்த விலக்கு காந்தஜியின் கைக்குச் சரியாக இருக்கும் என எதல்லாம் பலமாகக் கற்பனை செய்யத் தொடங்கி விடுவார்.

இன்ஸ்பெக்டர்-உண்மையைக் கேட்கப் போனால் இப்பொழுது அவர் டி. எஸ். பி. ஆகிவிட்டார் — அன்றைக்கு என்னைக்கும் இல்லாத உற்சாகத்தான் காணப்பட்டார். தீனேஷ்டைக் கைது செய்யுமாறு அன்று அவருக்கு 'வாரண்ட்' கிடைத்திருந்தது தான் அந்த உற்சாக மிகுதிக்குக் காரணம். இனி இந்தப் புயல் அடங்கியிடும்; நிலை தாக்க முடியாதது. மறபடியும் சட்ட திட்டம் களைக் கொண்டு அமைதியை ஸ்தாபிக்க வாம். சட்டம் பழைய பெருமைக்கு உயர்ந்த

யிடும். இன்று தீனேஷ்டு, காண்கு வல்லபய், காண மறகார் காந்தஜி—இது போன்ற எண்ண்கள் இன்ஸ்பெக்டரின் உள்ளத்திலே, இல்லை, இல்லை, ஸ்ரீ பிரமோத ராய் டி. எஸ். பி.யின் உள்ளத்திலே ஏழுத் தன. அப்பறம் இந்த அதிரும் பூமி ஒரு கிலைக்கு வந்தயிடும்; அழிவு ஆட்டம் கொடுத்த அழித்தயிடும். உலகமும் சர்வ காசம் அடைகயிவிருத்த தப்பிப் பிழைக்கும்.

அன்று பகல் முழுவதும் தீனேஷ்டு அவ ருடைய கிலைவுத் திரையைவிட்டு அகல யில்லை. தீனேஷ்டின் கைகளிலே எப்பொழுது விலக்கு ஏறும்? அவன் பிடிபடும் பொழுது என்ன சொல்லுவான்? எத்தனை காட்கள் அவனுக்குத் தண்டனை கிடைக்கும்?—இது போன்ற எத்தனையோ கேள்விகள் இன்ஸ்பெக்டரின் மூளையின் ஒரு மூலையிலே எதி ரொலித்தவண்ணம் இருந்தன. அகேகக் தடவைகள் தாமேசேரிக் சென்று அவனைக் கைது செய்ய வேண்டும் என்ற எண்ணம் கூடப் பிரமோதராய் டி. எஸ். பி அவர் களின் உள்ளத்திலே ஏழுத்தது.

சட்டத்தின் வான்முறைக்கு உட்பட்டு வாழ்க்கை கடத்திவந்த இன்ஸ்பெக்டர் பிரமோத ராயின் கலை கோக்கு வரவா ருக்கமாவியது. இரவு எட்டு மணிக்குத் தீனேஷ்டு சாப்பிட உட்கார்ந்திருப்பான். அவன் மனைவி வட்டமலில் சாதம் ஏடுத்த அவன் இலையிலே பரிமாறிக் கொண்டிருப் பான். அந்தச் சமயத்தில் தான் போய் அவனைக் கைது செய்யவேண்டும் என்ற கற்பனை அவருடைய மனத்தினையிலே ஏழுத்தது. போகப்போகக் கற்பனை இன்னும் ருக்கமத்தை அடைத்தது. தீனேஷ்டுக்கு அப்புறம் வெளியில் போகவேண்டிய வேலை ஒன்றும் இராது. ஆகையால், டிராஸ்களை வெல்லாம் களைத்தயிடும் சாதாரணமாக காங்கு முறு கேஷ்டு ஒன்றை ஏடுத்தத் 'தட்டுச் சுற்றுத்தான் கட்டிக் கொண்டிருப் பான். அவன் மனைவி தன் கணவனை அன்புடன் வரவேற்கும் பொருட்டு அழகிய பட்டுப்புடவை உடுத்தியிருப்பான். செற்றி யிலே குக்கும் பொட்டு 'ஜக ஜக'வென்று பிரகாசித்தக் கொண்டிருக்கும். அவன் இலைக்கு அருகிலே ஒரு வாத்தர் விளக் காவது குத்த விளக்காவது வைத்திருக் கும். இவ்வாவிட்டால் மெழுகு வத்தியாவது இருக்கும். அவன் இலையிலே என்ன என்ன ஆகார வகைகள் பரிமாறி யிருக்கும்?.....

இதே சமயம் யாரோ கீழே கதவு இடிக்கும் சத்தம் கேட்டது. (தொடரும்)

1 1/2 அணு நோய், ஜலதோஷம்

ஆகிய வற்றை குணமாக்குகிறது

பிரதி நாளும் தொல்லைகொடுக்கும் ஜூரம், குளிர், நோய், கொடி ஆகியவற்றிலிருந்து எல்லோருக்கும் விடுதலை. கொடிக்கணக்கான மக்களுக்கு 'ஆஸ்பிரோ' என்பதின் அர்த்தம் இதுதான் - 'ஆஸ்பிரோ' உங்களுக்கு உதவட்டும். அது உங்களுக்கு ஆரோக்யம் அளிக்கட்டும். அது உங்களைப் பாதுகாக்கட்டும். உங்களுக்கு அருகாமையிலுள்ள மருந்து வியாபாரி யிடம் கீங்கள் 'ஆஸ்பிரோ'வைப் பெறலாம். 8 மாத்திரைகள் 18 அணுதான் அவ்வது 30 மாத்திரைகள் கொண்ட பெரிய பாக்டெட் அணு 15. தலைவலி, சரம்பு வலி, ஜலதோஷம் ஏதாவது வந்தால் இரண்டு 'ஆஸ்பிரோ' மாத்திரைகள் சாப்பிடுங்கள். சிறிது நேரத்திற்குள் வலி குறைத்து போகும்; ஜலதோஷம் மறைவும்; கீங்கள் மறுபடியும் சுகமாக இருப்பீர்கள். கீங்கள் கஷ்டப்பட வேண்டுகிறாயின்மேலே என்னில் 'ஆஸ்பிரோ' உங்களை காவிட்டாது.

'ஆஸ்பிரோ'

உங்களைக் கைவிடாது

'ஆஸ்பிரோ' அபாயமற்றது. குழந்தை உடலில் பிடலாம்.

கீழ்க்கண்ட நோய்களுக்கு உபயோகிக்கவும் - தலைவலி, ஜலதோஷம், சரம்பு நோய், தொண்டைப்புண், வாதநோய், பல்வலி, தூக்கமின்மை, சூரிய வெப்பத்தால் ஏற்படும் கோளாறுகள்

குடும்ப சைஸ்

30 மாத்திரை அணு 15

ஒவ்வொரு 'ஆஸ்பிரோ' மாத்திரையும் சுகாதார முறையில் தீர்ந்துப் புகவீடாமல் அடைந்த சுவை வைக்கப்பட்டுள்ளது. இதனால் அது எப்போதும் சந்தமரையும் புத்தப் புதிதரையும் வைக்கப்பட்டுள்ளது.

உலகப்புகழ்ப்பெற்ற 99-வது ஆண்டு மார்ச் 6 நோய்கள் (இந்தியா) சிபி. டி. 9/10 கோல்ட்டு டைம் ரி. 24 1378 (பேரம் 1160) மருந்து & மீட்டிக்ஸ்

விரைவில் குணம் அபாயமின்மை, பலனளிக்கும் தன்மை.

114TM

விஜயகுமாரன்

சீதா

4. ராஜகுமாரி சுகுமாரி

“நீ கேட்டதற்கு மந்திரவாதி மாய்மாலன் என்ன சொன்னான்?” என்று கேட்டது விஜயப்பூரு.

கிளி சொன்னதாவது: “மாய்மாலன் என்னைப் பார்த்து, ‘ராஜகுமாரி! ஓ, சுகுமாரி! அதிருப செளந்தரியமுள்ள ராஜகுமாரனை ஏற்கெனவே மனத்தில் வரித்து விட்டாயோ? அவனையே கல்யாணம் செய்து கொள்வதாகத் தீர்மானித்து விட்டாயோ? இப்பொழுது எப்படிக்கல்யாணம் செய்து கொள்வாயாம். கிளியாகிவிட்ட நீ அவனை எப்படி அடைவாயாம்?’ என்று என்னைப் பரிகசித்து விட்டு மாய்மாலன் பலமாகச் சிரித்தான். நான் வாய் மூடி மௌனியாய் இருந்தேன். பிறகு அவனே சொன்னான்: ‘ராஜகுமாரி, உன் சொந்த உருவத்தை அடைய ஒரே ஒரு வழிதான் உண்டு. நீ எந்த அழகனிடம், உன் மனத்தைப் பறிகொடுத்திருக்கிறாயோ, எவனை அழகன், ரூபலாவண்யம் பொருந்தியவன் என்று நீ மனத்தில் நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறாயோ, அந்த ராஜகுமாரனும் உன்னைப்போலவே மிருக வடிவத்திலோ, பறவை வடிவத்திலோ வந்து உன்னைத் தீண்டுவான். அவன் ஸ்பரிசம் பட்ட மாந்திரத்தில் உன் பழைய வடிவத்தை அடைந்து விடுவாய்; நீ ராஜகுமாரியாகி விடுவாய். இன்றைய தினத்திலிருந்து ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்குப் பின்னர், அந்த ராஜகுமாரனைச் சந்திக்க நேர்ந்தாலும் நீ இன்று எவ்வளவு இளமையோடும் அழகோடும் இருந்தாயோ, அதே அழகுடன் மறுபடியும் பொலிவாய்’ என்றான். ஆனால் வருஷம் இரண்டாகிறது. இன்னும் அந்த ராஜகுமாரன் வந்த பாடிவில்லை; என்னைத்

தொட்டபாடிவில்லை.....இதை நினைக்க நினைக்க நான் என்மேற்றும் இந்தக் கிளி உருவத்தில் மடிந்து சாக வேண்டியதுதானோ! எனக்கு விமோசனமே கிடையாதோ என்மேல்லாம் பயம். உண்டாகிறது!”

இவ்விதம் கூறிய கிளி மறுபடியும் விசித்து விசித்து அழத்தொடங்கியது; அதன் கண்களில் முத்து முத்தாகக் கண்ணீர் பெருகியது.

கிளியின் கதையைக் கேட்டதும், விஜயப் புரூவுக்கு மனசுக்குள் ஒரு விதச் சந்தோஷமும், அடுத்த கணம் சந்தேகமும் மாறி மாறி ஏற்பட்டுத் தவித்தது.

‘ராஜகுமாரி மனசில் வரித்த ராஜகுமாரன் நானாகத்தான் இருக்குமோ?’ என்று எண்ணியதும் அதற்குச் சந்தோஷம் உண்டாகும். அடுத்த கணம், ‘நம்மையாரும் அதிருப செளந்தரியன் என்று புகழ்ந்ததில்லையே! நம்மையாரும் அப்படிப்பட்ட அழகன் என்று கூறியதில்லையே! அதனால் வேறு யாராகிலும் இருக்கும். அந்த அயோக்கியன், மாய்மாலன் இன்னும் எத்தனை தேசத்து ராஜகுமாரர்களைப் பறவைகளாகவும் மிருகங்களாகவும் மாற்றித் திரிய விட்டிருக்கிறானோ! அதனால் இந்த ராஜகுமாரி காதலித்த ராஜகுமாரன் நானாக இருக்க முடியாது!” என்று நினைத்தவுடன் விஜயப் புரூவுக்கு வருத்தமாகப் போய்விடும்.

இப்படிச் சிந்தனையில் ஆழ்ந்திருந்த புரூவைப் பார்த்து, “புரூவே! என் சோகக் கதையைக் கேட்ட பிறகும் வாய்மூடி மௌனம் சாதிக்கிறாயே? என்மேல் உனக்கு இரக்கம் ஏற்படவில்லையா? நான் இப்படியே இருந்து தொலைய வேண்டியதுதானா? என் னைக்காவது விமோசனம் கிடைக்க

குமா? அதற்கான நம்பிக்கைக் கிரணங்கள் உனக்குப் புலப்படுகிறதா?" என்று கேட்டுக் கண்ணீர்விட்டது கிளி.

உடனே புற தன் சுய உணர்வு பெற்று 'என்ன பைத்தியக்காரத் தனம்! இரண்டு ஆறுதல் வார்த்தைகளைக் கூடச் சொல்லாமல் நாம் பாட்டுக்கு ஏதோ யோசிக்கத் தலைப்பட்டு விட்டோமே' என்று நினைத்துக் கொண்டு, கிளியின் அருகில் பறந்து சென்று உட்கார்ந்து கொண்டது. பிறகு, "அழாதே! கிளி குமாரி! உன் கஷ்டகாலம் சீக்கிரமே நீங்கி விடும்! உனக்கு விடிவு காலம் வெகு தூரத்தில் இல்லை; கடவுள் உன்னைக் காப்பாற்றுவார்! அழாதே! அழாதே!" என்று கூறித் தன்னுடைய இறக்கைகளால் கிளியின் கண்ணீரைத் துடைத்தது விஜயப்புற.

ஐயோ! அட பாவமே! கண்ணீரைத் துடைத்தால், இக்கக் கிளி இப்படி உருண்டு கீழே விழுந்து விட்டதே! அவ்வளவு பலவீனமாகவா இருக்கிறது இந்தக் கிளி!

என்ன ஆச்சரியம்! கிளியைக் காணும்! ஒரு ராஜகுமாரியல்லவா நிற்கிறாள். இவள்தானா சுகுமாரி! என்ன அழகு! என்ன அழகு! இந்த அழகி மனத்தில் வரித்த புண்ணிய புருஷன், விஜயகுமாரனா? புற வடிவத்தில் திரியும் விஜயகுமாரனா? இதில் சந்தேகம் என்ன? புற உருக் கொண்டுள்ள விஜயகுமாரனுடைய

ஸ்பரிசம் பட்ட மாந்திரத்தில் கிளி தன் சொந்த உருவத்தை அடைந்து விட்டதே? அதனால் விஜயகுமாரன் தான் சுகுமாரியின் காதலன்!

இப்படிப் பலபடியாக நினைத்து, நினைத்து விஜயப் புற சந்தோஷப் பட்டது.

சுகுமாரிக்கு உண்டான சந்தோஷமும் கொஞ்ச நஞ்சமல்ல! புறவுக்குத் தன் மனமார்த்த நன்றியைத் தெரிவிக்க விரும்பினான். ஆனால் புற சாதாரணப் புற அல்லவே! ராஜகுமாரன் அல்லவா? அதுவும், தான் நேரில் காணாமலே காதல் கொண்ட ராஜகுமாரன் அல்லவா? புற உருக் கொண்டிருந்தாலும் மரியாதையுடன் அல்லவா பேச வேண்டும்! அவரை எப்படி, என்ன சொல்லி அழைப்பது என்று அவளும் ரொம்ப ரொம்ப யோசித்துப் பார்த்தாள். கடைசியில் பெயர் வைத்து அழைக்காமல், விஷயத்தை மட்டும் சொல்லி விடுவது என்று தீர்மானித்துப் புறவை ஏறிட்டுப் பார்த்தாள்; பார்த்த மாந்திரத்தில் எங்கிருந்தோ நாணம் வந்து குழந்து கொண்டது; அப்படியே தலை கவிழ்ந்து கொண்டாள். வார்த்தைகள் வரவில்லை. வெகு பிரயாசைப் பட்டுத் தட்டுத் தடுமாறி, "புற உருவத்திலிருக்கும் ராஜகுமாரனே! தாங்கள் ஏன் இன்னும் வேடிக்கை பார்க்கிறீர்கள்? தாங்கள் தங்கள் சொந்த உருவத்தில் வெளிப்பட்டு என்னை ஆட்கொள்ளக் கூடாதா?" என்று கேட்டாள்.

என்ன ஆச்சரியம்!

புற, "ராஜகுமாரி, உனக்கு உன் உருவத்தையளித்த என்னால் என் சொந்த உருவத்தைப் பெறுவது என்பது இயலாத காரியமாக இருக்கிறதே!" என்றது. இந்தச் செய்தியைக் கேட்டதும் ராஜ குமாரிக்குத் தன் தலையில் பேரிடி விழுந்தாற்போல் ஆகிவிட்டது. "என்ன? மறுபடியும் உங்களால் சுயரூபத்தை எடுத்துக் கொள்ள

காதுபோலிருக்கிறதே!" என்று புலம்ப ஆரம்பித்து விட்டாள். ராஜ குமாரியின் இந்த வருத்தத்தைப் பார்த்ததும் விஜயப்புற முன்பு அடைந்த வருத்தத்தைக் காட்டிலும் அதிகமாக வருத்தமுற்றது. ஆம், இப்பொழுது தன் பொருடாக தான் புறவாக இருப்பதைப் பார்த்து ராஜ குமாரி, வருந்துகிறாள் என்பதைக்

முடியாதா? ஐயோ, இதென்ன கஷ்டம்? 'இத்தனை நாள் நான் கிளியாக இருக்கிறேனே என்று ஏங்கித் தவித்தேன். இப்போது அது நீங்கி, என் சொந்த உருவத்தை அடைந்து விட்டேன். அந்தச் சந்தோஷத்தை அடைய முடியாதபடி, நான் மனத்தில் வரித்த ராஜகுமாரர் புற வடிவத்திலேயே இருப்பதாவது? என் கஷ்டம் என்ன பண்ணினாலும் ஏது செய்தாலும் நீங்

கண்டதும் விஜயப் புறவுக்கு வருத்தம் அதிகமாகியது இயற்கைதானே? எனினும், விஜயப் புற, "ராஜ குமாரி! என் பொருட்டு நீ ஏன் இவ்வளவு வருந்துகிறாய்? இது அனாவசியம். நீ உன் நாட்டுக்குத் திரும்பிச் சென்று, வேறு எந்த தேசத்து ராஜ குமாரியாகிலும் கல்யாணம் செய்து கொண்டு ஆனந்தமாயிரு — என்னை மறந்துவிடு!" என்றது.

இந்த வார்த்தைகளைக் கேட்டதும் ராஜகுமாரியின் கோபம் அளவு கடந்து போய்விட்டது.

"யாரைப் பார்த்து இந்த மொழிகள் கூறினீர்கள்? எங்கள் நாட்டில் பெண்கள் ஒரு முறை ஒருவரை வரித்து விட்டால், மறுபடி அவர்கள் வேறொருவரை மனத்தாலும் நினைக்க மாட்டார்கள். கல்யாணம் என்பது சடங்கில் மட்டுமில்லை; மனத்தால் வரித்து விட்டாலும் எங்களைப் பொறுத்தவரை கல்யாணம் ஆன மாதிரிதான். மேலும் எங்கள் நாட்டில் 'கல்லானாலும் கணவன், புல்லானாலும் புருஷன்' என்று ஒரு பழமொழியுண்டு. கணவன் என்றால் அவ்வளவு மதிப்பு. ஆனால் தாங்கள் கல்லாகவும் இல்லை; புல்லாகவும் இல்லை; அரகான புறவாக இருக்கிறீர்கள். அதுவே என் பாக்கியம்! என் கணவன் புற என்று சொல்லிக் கொள்வதில் எனக்கு ரொம்பவும் பெருமைதான்" என்று உணர்ச்சியுடன் கூறினாள்.

இரண்டு விடு கதைகள்

1. கறுத்த பாறைக்கு வெளுத்த வேர்
2. திருதிடென மழை பெய்யத் திட்டியெல்லாம் வெள்ளம் ஓட நான்கு ஊர் ராஜாக்கள் தனியாமல் வருகிறார்கள்.

சென்ற வார்த்து விடுகதைக்கு விடை:

1. பல்லாங்குழி
2. பற்கள்

சென்ற வார்த்துக்கள் போட்டுக்கு விடு

ஒரு காகிதத்தை எடுத்து முதலில் சரி பாதிவாக மடித்துக் கொள்ளவேண்டும். அந்தப் பாதியையே மறுபடியும் சரி பாதிவாக மடித்துக் கொள்ளவேண்டும். அம்மாதிரி மடித்த இடத்தில் ஒரு கோடு இழுத்தால் பெரிய பாதியில் ஒரு கோடும், சிறு பாதியில் ஒரு கோடும் விழுந்திருக்கும். எவ்வளவு கலப்பான வழி என்பது கோடு இழுத்துப் பார்த்தால் தெரியும்.

ராஜகுமாரியின் இந்த மொழிகளைக் கேட்டதும் விஜயப் புறவுக்கு உண்டான மகிழ்ச்சி கொஞ்ச நஞ்சமல்ல. "நீ பாக்கியசாலியோ என்னவோ எனக்கு நிச்சயமாகத் தெரியாது. ஆனால் உன்னை ராணியாகப் பெறுவதற்கு நான் எவ்வளவோ பாக்கியம் செய்திருக்க வேண்டும்" என்று கூறிக் கொண்டே பறந்து வந்து ராஜகுமாரியின் கையில் உட்கார்ந்தது.

ராஜகுமாரி ஒரு கணம் திகைத்தாள். அடுத்த கணம், அன்புடன் விஜயப் புறவைத் தடவிக் கொடுத்தாள். "ராஜகுமாரே! நானும் உங்களைப் போல் ஒரு புறவாகிவிடக் கூடாதா? இந்தக் காட்டில் நாம் இரண்டு பேரும் எவ்வளவு சந்தோஷமாக வாழலாம்!" என்றாள் சுகுமாரி.

விஜயப்புற, "சுகுமாரி! நீ என் மேல் இவ்வளவு பிரியம் வைத்திருப்பதன் காரணம் என்ன?" என்று ஆர்வத்துடன் கேட்டது.

"முன்னொரு சமயம் உங்கள் அரண்மனையிலிருந்து ஒரு பண்டிதர் வந்திருந்தார். அவர் தாங்கள் நல்ல கவாரணிகர் என்றும், இயற்கைக் காட்சிகளில் தன்னை மறந்து நின்று விடுவீர்கள் என்றும் சொல்லியிருக்கிறார். உலகில் ராஜ குமாரர்கள் என்றால், வேட்டை, யுத்தம் என்று எப்பொழுதும் கொடும் செயல்களிலேயே ஈடுபட்டிருப்பார்கள் என்று கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன். அந்த விதிக்கு விலக்காக, தாங்கள் இருப்பதைக் கேள்விப்பட்டு என் மனசு தங்களிடம் ஈடுபட்டது!" என்று கூறினான்.

புறவுக்கு மகிழ்ச்சி பொங்கியது. "இவ்வளவு அன்புள்ள ராஜகுமாரிக்கு என்னால் எத்தகைய உதவியையும் செய்ய முடியாமல் விருப்பத்தைக் கண்டு மிகவும் வருந்துகிறேன்" என்று விஜயப்புற.

"நீங்கள் என்னுடனே வந்து, என் அரண்மனையில் வந்து இருந்து விட்டீர்களானால், அதை விடப் பேர் உதவி வேறு கிடையாது!" என்றாள்.

விஜயப்புற, மனமில்லாமலே அதற்குச் சம்மதித்தது. (தொடரும்)

காககையும்... குருவியும்...

சீவாமி தயானந்த சரஸ்வதியைப் பார்க்க ஒரு நாள் மிகவும் கர்வம் பிடித்த பண்டிதர் ஒருவர் வந்தார். அவர் தம்மைப் போல உலகத்திலேயே படித்த மகான் யாரும் கிடையாது என்று எண்ணுபவர். மகா கர்வி.

தயானந்த சரஸ்வதி அவரை மிகவும் மரியாதையாக வரவேற்று ஒரு ஆசனத்தைக் கட்டி உட்கார்ச் சொன்னார்.

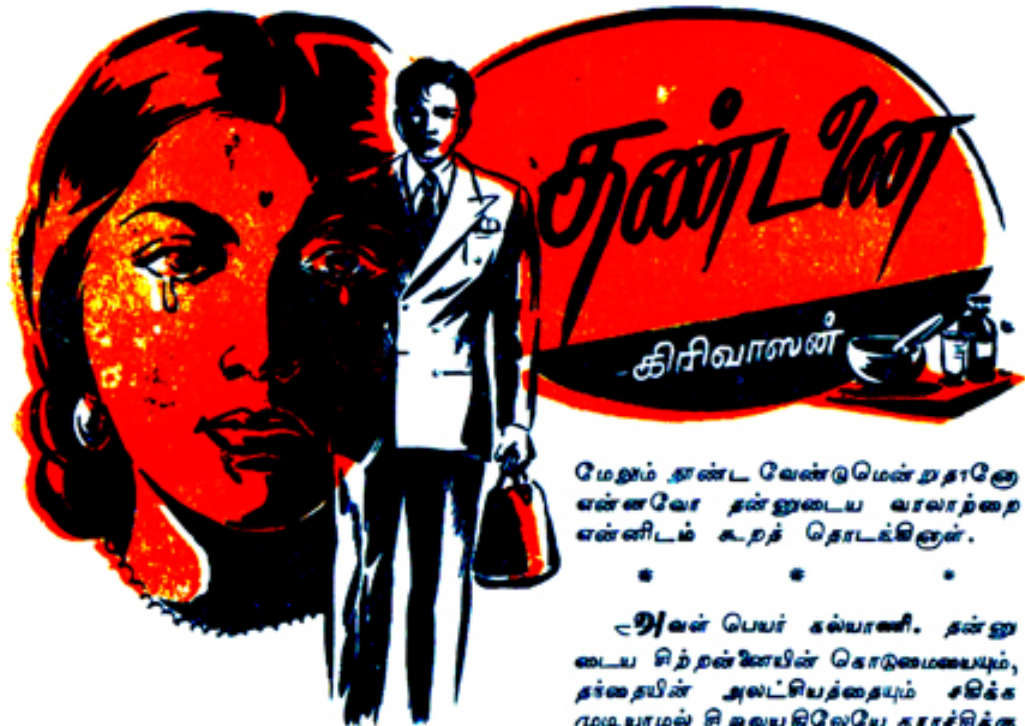
தயானந்தர் உட்கார்ந்திருந்த ஆசனத்தைக் காட்டிலும் அது சற்றுத் தாழ்வில் இருந்தது. அதைக் கண்ட அந்தப் பண்டிதர், "உமக்குக் கொஞ்சங்கூட மரியாதை மட்டுத் தெரியவில்லையே! பத்தும் படித்த பண்டிதர்களுக்கு உயர்ந்த ஆசனம் கொடுத்துக் கொளவிக்கத் தெரிய வேண்டாமோ! நீரும் ஒரு மனிதர் மாறினீ!" என்று கோபித்துக் கொண்டார்.

"மரியாதை தவறி நடந்து விட்டதற்கு மன்னிக்க வேணும். தாங்கள் என் ஆசனத்தில் அமருங்கள்" என்று சொல்லித் தயானந்தர் தம் ஆசனத்தை அந்தப் பெரிய யாருக்குக் கொடுத்து விட்டுத் தாம் சீமே உட்கார்ந்தார்.

இருவரும் உட்கார்ந்து பேசிக்கொண்டிருந்த பொழுது ஒரு காக்கை உம் குருவியும் பறந்து வந்து பக்கத்திலிருந்த மாத்தின் உச்சாணிக் கிளையொன்றில் உட்கார்ந்து கத்தத் தொடங்கின.

தயானந்தர் அவற்றைச் சுட்டிக் காட்டி, "ஸ்வாமி! இந்தக் காசும் குருவியும் உயர்ந்த ஆசனமான உச்சாணிக் கிளையில் உட்கார்ந் திருக்கின்றனவே! இவை உம்மைவிடப் படித்தவைகளாகத்தானே இருக்க வேண்டும்!" என்று கேட்டார். பாவம்! பண்டிதருக்கு வெட்டித் தலைவெதைத் தயர் வேறு வழி என்ன! — அஷ்யம்

மேலும் தண்ட வேண்டுமென்றதானே
என்னவோ தன்னுடைய வரலாற்றை
என்னிடம் கூறத் தொடக்கினான்.

* * *

அவன் பெயர் கல்யாணி. தன்னுடைய
சிறந்தனைவின் கொடுமையையும்,
தந்தையின் அடர்ச்சியத்தையும் சிக்க
முடியாமல் சிதவயதிலேயே காச்சிக்கு

அன்று என்னவோ காலியிலிருந்தே
‘டிஸ்பென்ஸரி’யில் ஏகக் கூட்டம்! வத்
திருத்த கோயாளிகள் அனைவரையும் கவ
னித்த அனுப்பியிட்டு, இடைவேளை உண
வுக்காகப் புறப்பட்டுக் கொண்டிருந்தேன்.
அப்போது அறிமுகமற்ற ஒரு புதுவி தயாரமே
உருவாக என்முன் வந்து நின்றான். எதிரோ
யிருத்த காற்காலியில் அமரும்படி சுட்டிக்
காட்டிக்கொண்டே, “என்ன உடம்பு
உக்களுக்கு?” என்று விசாரித்தேன்.

நின்றவாறே அவன் பேச வாரம்பித்தான்:
“எனக்கு உடம்பு ஒன்றையிலும், டாக்டர்.
கான் ஒரு அகதி! புகலிடத் தேடி இரண்டு
காட்களாக இந்தப் பம்பாய்த் தெருக்களில்
தூலத்த கொண்டிருக்கிறேன். வாசலி
லிருக்கும் பெயர்ப் பலகையிலிருத்த தாக்கன்
ஒரு தென்னித்தியாக இருக்க வேண்டு
மென்ற நினைத்தே உக்கன் உதவியை காடி
கத்தேன். காச்சியிலிருத்தபோது ‘கர்லிங்’
சம்பத்தமாகப் படித்திருப்பதோடு, அத்
தொழிலில் ஓரளவு பரிநியும் பெற்றிருப்ப
தால் உக்களிடம் ஏதாவது வேலையில்
அமரலாம் என்பதே என் எண்ணம்.
அகாதையான எனக்குத் தயவுசெய்து இந்த
உதவி புரித்தால் தக்களுக்குக் கோடி
புண்ணியமுண்டு, டாக்டர்!”

இவ்வாறு வேண்டிக்கொண்டு சற்றே
சிறத்திய அவன், என் இரக்க உணர்ச்சியை

ஒடி வத்தவர் அவளுடைய தகப்பனார். அங்கு
சொல்லமுடியாத கல்ட்டக்களை அனுபவித்தத்
தம் விடா ருயற்சியாலும், சலியாத உழைப்
பாலும் சிறிது சிறிதாக முன்னேறிக்
கடைசியில் ஒரு ஐவுளிக்கடைக்கு முதலாளி
யாகவே சூசியிட்டார். பிறகு, ஏழைக்
குடும்பத்திலிருத்த ஒரு பெண்ணைத் தேடி
மணமும் செய்துகொண்டார். பிறத்தநி
லிருத்த வறுமையைத் தவிர வேறென்றை
யும் அறியாத அவருடைய மனைவி, கண
வரின் அன்பையும் சூதாவையும் கீண்ட
கான் அனுபவிக்கக் கொடுத்த வைக்க
விலும். பாவம்! கல்யாணி கான்கு வயதக்
குழந்தையாக இருக்கும்போதே அத்த
அம்மான் காலம் முடித்தவிட்டது! சித்தி
யின் கொடுமையைப் பூரணமாக அனுபவித்
திருத்த அவன் தந்தை மறு விவாகம் செய்த
கொள்ளாதது சூச்சரியிலும். மனைவி
இறத்தது முதல் ஒரே மகனான கல்யாணியை
இமைக்குள் வைத்த வளர்த்தவத்தார்.

கிட்டத்தட்ட பதினாறு வருஷக்களாக
அவர்கள் கடத்திவத்த அமைதியான வாழ்
வைக் குலைப்பதற்கென்றே வத்த சேர்த்தது
மதவெறி கொண்ட ஒரு கூட்டம். அவர்க
ளுடைய கடைக்குத் தீவைத்த, அவரையும்
படுகாயப் படுத்தியிட்டது. குற்றவிராக
கீட்டுக்குவத்த அவர் அதிக கோரம் உயிரோ
டிருக்கவிலும். மதப்பேய் கட்டலிழ்த்துக்
கொண்டு உத்தாடிய காச்சியில் துணை

எதுமின்றித் தவித்தான் கல்யாணி. பிரகு, போட்டா போட்டபடி விட்டுவிட்டு, உயிரைக் கையில் பிடித்துக்கொண்டு அங்கிருந்து ஓடிவந்த ஆயிரக்கணக்கான அகதிகளுள் ஒருத்தியாகப் பம்பாய் பட்டணத்திற்கு வந்த சேர்த்தான்!

* * *

ஓஃஃஃ கம் சிறைத் தன் கதையைச் சொல்லிவிட்டு, கல்யாணி குழந்தைபோல் விடுக்கத் தொடங்கினாள். அவளுடைய பரிதாப சிவ, கோயாளிகளின் அவலத்தைக் கண்டு கல்லாதி பிடுத்த என் மனத்தைக் கூட என்னவோ செய்தது. அவளைத் தேற்றும்பொருட்டு மெதவாக, “சென்றதைத் குறித்து வருத்தாதீர்கள். கல்யாணி, என்னுடைய உதவி கீழ்க் கீழ்க் விரும்பியபடி உங்களை என்னிடம் சீலாக அமர்த்திக் கொள்வதானால். ஆனால், வீட்டில் காணும், ஒரு சமையற்காரனும் மட்டுமே இருக்கிறீர்கள். எங்கனோ இருப்பதற்கு உங்களுக்கு ஏதும் ஆட்சேபமே இல்வையே?” என்று வினவினான்.

“உங்கள் மனசிலே எனக்குப் புரிந்தது, டாக்டர். வேறு பெண் துணையே இல்லாத உங்களுடன் தனியே வசிப்பதை என் விரும்புவேனோ மாட்டேனோ என்றதானே யோசிக்கிறீர்கள்? இரக்கமுள்ள புருஷர் என் போன்றவர்களுக்குச் செய்யும் உதவியைக் கண்டு வீண் சந்தேகமும் பொருமைமும் அடையும் ஒரு பெண்ணுடன் இருப்பதைவிட இது எவ்வளவோ மேலானது. உங்களுடைய மகத்தான இவ்வுதவிக்கு என் எப்படி வந்தனம் செலுத்துவதென்றே தெரியவில்லை, டாக்டர்!” என்று உருக்கமாக கன்றி தெரிவித்தான் கல்யாணி.

2

கல்யாணி சீலாக வந்த சில தினங்களிலேயே, கோயாளிகளிடம் அவள் கனிகாகப் பேசுவதும், சலிவாது அவர்களுக்குப் பணிவிடை புரிவதும் எவ்வளவுகூடிய கன்மதிப்பையும் கவர்ந்த விட்டன. அதுமட்டுமல்ல; வீட்டில் ஒரு பெண் இருக்கும் போது சமையற்காரன் தூவாடியும் என்ற அவனை கீழ்க்குழிச் சொல்லிவிட்டுச் சமையல் முதலிய வேலைகளையும் தானே மனமுடந்த ஏற்றக்கொண்டு விட்டான். இவ்விஷயமாக என் எவ்வளவோ தடுத்திக் கூறியும் பயனில்லாத போலித்த.

கல்யாணியின் பேச்சில் இனிமை ததும்பியது. அவள் சிக்குகைகளில் பரிவு வெளிப்

பட்டது. பெண்ணின் மென்மையும், பொருஷரின் கடுகமும் அவள் தோற்றத்தில் சிறைத்திருந்தன. என் உணர்ச்சிகளைக் கிளறி, கொஞ்சில் ஆசைக்களை எழுப்ப இவை தவிர வேறு என்னவேண்டும்?

என் சிவதான் இவ்வாறு இருந்ததென்றால்—கல்யாணி, அவள் என் சில சமயங்களில் ஏதோ கணவு காண்பவள் போல என்னை ஒரு மாதிரியாகப் பார்த்தபடியே சிந்த விடுகிறாள்? அவள் விடும் பெரு முச்சக்களுக்கு என்ன காரணம்?

புரியாதபுதிர்களாக இவை இருக்கவில்லை. மனவெழுச்சியை அடக்க முடியாத சிவத்தில் அவள் பேசும் மெழுகிகள் என் இருதயத்தடிப்பை அப்படியே எதிரொலித்தன; எக்கம் தேங்கி சிந்த அவள் கரிய விழிகளில் என் அன்பு பிரதிபலித்தது!

உணர்ச்சிகளின் இடைவிடாத போராட்டத்தை எத்தனை கார்தான் சமாளிக்க முடியும்? அணையை உடைத்துக்கொண்டு பிரவாக மெடுக்கும் இரண்டு கதிகளின் சக்கமத்தைப் போன்ற அன்பு மீறிய எங்கள் உள் எங்கள் ஒன்று கலத்தன!

3

இன்ப வெள்ளத்தில் மிதந்த கல்யாணியும் காணும் இவ்வுலக சிந்தையே அந்த ஒவ்வொரு கணமும் அமர வாழ்வு வாழ்ந்து கொண்டிருந்தோம். பிரகாச வாழ்க்கையைப் பற்றி எங்கள் போட்டிருந்த பஸ்திட்டங்களுக்குப் பூர்வாங்கமாக எங்கள் கல்யாணத்தை முறைப்படி முடித்துக் கொண்டுவிட விரும்பினோம். கல்யாணியோ தனிபன்; யாரையும் கேட்க வேண்டிய அவசியம் அவளுக்கு இல்லை. ஆனால் என் விஷயம் அப்படி அல்ல. சிலபுலன்களைப் பார்த்துக் கொண்டு வரவேண்டு இருக்கும் என் தந்தையின் அடமறிவீன்றி என் அவனை எவ்வாறு மணந்தகொள்ள முடியும்? ஆனால், இந்தச் சமசாரத்தை அவளுக்கு எப்படித் தெரிவிப்பது என்பததான் தீராத பிரச்சனாக இருந்தது.

கல்வ வேளை! அன்ற தந்தையிடமிருந்து வந்த கடிதம் என்னை இத் தவிப்பினின்றும் விடுவித்த விட்டது. என்னுடைய விவாகத்தைப் பிரயோசித்த வந்த அக்கடிதத்தில் என் அத்தை பெண் சாலித்திரியையே எனக்குப் பார்த்திருப்பதாகவும் கண்டிருந்தது.

சிறு வயதிலேயே தகப்பனாரை இழந்த சாலித்திரி, தன் தாயுடன் எங்கள் வீட்டிலே

தான் வளர்ந்து வருகிறான். குழந்தைகளைக் கவனிப்பதும் காட்கனிவிரும்புதே என்கள் இருவருக்கும் 'கணவன்-மனைவி' என்ற உறவு கற்பித்த எல்லோரும் பரிசாசம் செய்வது வழக்கம். அப்போதெல்லாம், பெரியவர்களின் இக் கேலிப் பேச்சை கான் பொருட்படுத்தவதே யில்லை. ஏன், இப்போது வந்த இந்தக் கடிதங்கூட என் உள்எத்தில் யாதொரு கிளர்ச்சியையும் உண்டாக்கவில்லை. ஒருகால், கல்யாணிமீது எனக்கிருக்கும் எல்லையற்ற காதல் தான் இதற்குக் காரணமோ?

எப்படி இருந்தால் என்ன? கல்யாணியைப் பற்றித் தெரிவித்த அவளை மணம் புரியப் பெற்றோரின் அனுமதியைப் பெற, இந்தக் கடிதம் ஒரு சாக்காகக் கிடைத்த மழிச்சிவியில் அன்றிரவே ஊருக்குப் புறப் பட்டு விட்டேன்.

கண்டிப்புத் தன்மை சிறைத்த என்னுடைய தந்தையை என் வழிக்கு எவ்வாறு திருப்புவது என்ற பலவிதமாக ஆலோசித்துக் கொண்டே ஊரைப்படைத்தேன்.

கான் எவ்வளவோ கெஞ்சிக் கூத்தாடியும் என்னுடைய இஷ்டத்திற்குத் தந்தை இணங்கவில்லை. கல்யாணியை கான் மணம் புரிவதை அவர் அடியோடு ஆட்சேபித்தார். அப்பப்பா! கல்யாணியைப் பற்றி அவர் என்னவெல்லாம் கூறினார்! அவன் குலம் கோத்திரம் தெரியாதவனாம்; தனியே இருக்கும் இளைஞனை மயக்கித் தன் மாய வலையில் சிக்கவைத்த வஞ்சகியாம்!

இப்படிப் பற்பல காரணங்களை எடுத்துக் கூறி, கீண்டகோம்வாதாடியும், அவளைத்தான் விவாகம் செய்த கொள்வேன் என்ற கான் திரே பிடிவாதமாக இருப்பதைப் பார்த்த

அவர், என்னையும் வாயில் வந்தபடி எத்தொடங்கினார். முடியில், "சரி, உன் இஷ்டப்படியே ஏத வேண்டுமானாலும் செய்து கொள். ஆனால் என் வரையில் நீ இறந்த விட்டாய்! என் ஆஸ்தியில் ஒரு தரும்புகூட உன்னைச் சேருமென்று கணவு காணவேண்டாம்!" என்ற கர்ஜித்தவிட்டு என் முகத்தைக் கூடப் பார்க்கப் பிடிக்காதவர் போல எழுந்த போய் விட்டார்.

அவருடைய வசைமாரியில் எனக்கும் தீவிர வைராக்கியம் பிறந்து விட்டது. அதன் விளைவு தந்தை - மகன் என்ற உறவை முறித்துக்கொண்டு கான் பம்பாய் திரும்புகோிட்டததான்!

4

ஹரிவிரும்புத என்ன செய்தியுடன் திரும்புவேனோ என்ற 'ஆவலுடன்' என் வரவை எதிர்பார்த்திருந்தான் கல்யாணி. ஆனால் அவளிடம், சாதித்திரியை எனக்கு வானாகப் பிரேரேபித்ததைப் பற்றியோ, அதை மறத்ததன் பயனாக எனக்கும் என் தந்தைக்கும் கூடத் சச்சரவைப் பற்றியோ ஒரு வார்த்தை கூடத் தெரிவிக்கவில்லை. அதை அறிந்தால், தான்தானே இவ்வளவுக்கும் காரணம் என்ற கரைகாணாத தயரத்தில் அவன் குழந்தை உள்ளம் ஆழ்த்தவிடும் என்பது எனக்குத் தெரியாதா? ஆகவே, உண்மையை மறைத்த, அவளை மணப்பதற்கு என் பெற்றோர் சம்மதித்த விட்டனர் என்றும், ஆனால் தவிர்க்க முடியாத சில சந்தர்ப்பங்களால் அவர்கள் கல்யாணத்திற்கு வா முடியாமலிருக்கின்றனர் என்றும் சொல்லி விட்டேன். எந்தக் கல்யாணம் கடைபெற வேண்டுமானாலும் ஏதாவது பொய் சொல்லியே திரவேண்டும் என்பது தான் சியறியோ என்னவோ?

பம்பாய் வந்த பின்னும் என்னை இத்தீர்மானத்திலிருந்து மாற்றும் முயற்சியை ஊழி

ஹன்னவர்கள் கைவிடவில்லை. பிடிவாதம் கிறைந்த ஏன் தந்தை அவ்வளவு சீக்கிரம் தம்முடைய சபதத்தை மறந்து எனக்குக் கடிதம் எழுதி விடுவாரா? ஏன் தாயார்தான் எழுதி யிருந்தான்: "கோபு, சிறுபிள்ளைத் தனமாக இப்படி உன் அப்பாவுடன் சண்டை போட்டுக் கொண்டு போய் விட்டாயே! கல்யாணம் ஆபீஸ் காலத்தில் பரிசில்லவா? ஆழ்ந்தெரியாமல் கால விடுவது போல, முன்பின் அறியாத ஒரு சம்பந்தத்தில் இறங்கலாமா? ஏன், எம் சாலித்திரிக்குத்தான் என்ன குறைச்சல்? பாவம்! குழந்தைப் பிராயத்திலிருந்தே காண்கள் சொல்லிக் கொண்டு வந்ததால் தானே என்னவோ உன் மீது உயிரையே வைத்திருக்கும் அந்தப் பெண். நீ சற்றும் ஆலோசியாமல் உதறித் தள்ளிவிட்டுப் போனது முதல், சதா கண்கலங்கி கிற்பது

மனைவி:—பாபு ராஜேந்திரப் பிரசாத் ஸ்திரீகள் சுதந்திரத்தைப் பற்றிப் பேசியிருக்கிறார். அது பேப்பரில் வந்திருக்கிறது. 'தூளியை ஆட்டும் கை செங்கோலை ஆட்டப் போகிறது' என்று சொல்லி யிருக்கிறார். அதைப் பார்த்தீர்களா?

கணவன்:—எனக்குத் தூளியை ஆட்டுகிறது ஒழிந்தால் அல்லவா நான் பேப்பர் படிக்கிறதற்கு?

எவ்வளவு பரிதாபமாக இருக்கிறது தெரியுமா? சாலித்திரியைவிட அந்தக் கல்யாணி எவ்விறத்தில் உயர்ந்தவன்? அவனைத்தான் கல்யாணம் செய்து கொள்வெனென்ற ஏன் இப்படி வீண் பிடிவாதம் செய்திருப்பீர்? போனதெல்லாம் போகட்டும்; காள் சொல்வதைத் தவறு செய்து கேள். இந்தக் கடிதம் கண்டவுடன் சாலித்திரியைக் கல்யாணம் செய்து கொள்ளச் சம்மதத்தைத் தெரிவித்து உன் அப்பாவுக்கே பதில் போடு. கிறையிழந்த மிடக்கும் இவ்வீட்டை அந்தக் கடிதத்தான் பிரசாதிக் கச்செய்ய முடியும்...!

பாசம் கிறைந்த தாயின் இருதய உணர்ச்சிகளைக் கொட்டியிருந்த அக் கடிதம் என்னவோ வெகு உருக்கமாகத்தான் இருந்தது. ஆனால், கல்யாணியின் மோக வலையில் ஆழ்ந்து மிடக்கும் ஏன் உன்னைத்தையீட்டும் வலிமை அதற்கு இல்லையே! சாலித்திரியைப் பற்றி யனைக்குள் அனுதாபப் படுவதைத் தவிர, காள் அவளுக்கு வேறு என்ன செய்ய முடியும்!

5

தீயிவத்திற்கும் மேலான பெற்றோரின் தய உபதேசத்தைப் புறக்கணித்தது மன்னிக்க முடியாத தவறே? அல்லது, குற்றமற்ற ஓர் இன கெஞ்சத்தின் புனிதமான காலை உதானெம் செய்ததுதான்

மகத்தான பாவமோ? அப்படித்தான் இருக்க வேண்டும்; அதன் பலன்தான் கைமேல் கிடைத்த விட்டதே!

ஆமாம், ஆமாம், காள் அடைக்கலப் பால் வார்த்த கல்யாணி என்னும் அக் கொடிய பாம்பு, கடித ரூபத்தில் விஷத்தைக் கக்கி விட்டு, எங்கேயோ மறைந்து விட்டது! ஏன் உன்னைத்தைப் பொடியாக்கி, உணர்ச்சிகளையும் பொசுக்கிய அந்தக் கொடிய பாஷாணம் இதுதான்:

"எமஸ்காரம். இந்தக் கடிதத்தை கீழ்க்கள் படிக்கும்போது உங்களை விட்டு செஞ்சுதாம் போயிருப்பேன்—தனியாக அல்ல; காச்சிவிருக்கும்போதே எனக்குத் தெரிந்த—காள் உன்னைப்புடன் கெடுத்த வந்த—ஒருவருடன்தான். கீழ்க்கள் ஊருக்குப் போயிருந்தபோது சற்றும் எதிர்பாராத விதம் அவரைச் சந்திக்க கெரிட்டது ஏன் பாக்ரியமே. எம்முடைய கல்யாணத்தை உங்கள் பெற்றோர் அனுமதிக்க மறந்து விட்டதாக கீழ்க்கள் செய்தி கொண்டு வந்திருத்தால், காள் கண்ணியமாகத் தங்கவரிடம் விடை பெற்றுச் சென்றிருப்பீர்கள். ஆனால், எம் எதிர்பார்த்தபடியே எல்லாம் உலகில் கடந்து விடுகிறதா? இந்தனை காலம் என்னை அன்போடு ஆதரித்த உங்களுக்கு மனமார்த்த ஏன் கன்றி. கல்யாணி."

சுபகலம் ஒன்றைக் கருதியே ஏன்மேல் அன்பு கொண்டவன்போல கடித்த, என்னை

மணந்த கொள்ளத் திட்டமிட்டிருந்தான் அவ்வஞ்சகி என்பதைப் பதைசார்நிக் கொண்டிருந்தது எதிரேயிருந்த அந்தக் கடிதம்! அதைப் படித்தது முதல் எனக்குள்ளே ஒரு எரிமலை வெடித்ததுக்கு முற்பிக் கொண்டிருந்தது. எம்பத் தகாத விசித்திரம் ஏதேனும் சிகழ்த்த, அந்தப் பாதகி யட்டும் என் கையில் சிக்கிவிட்டால்!

என்ன ஆச்சரியம்! என் பிரார்த்தனை நெய்வத்தின் செவிகளையும் எட்டிவிட்டது போலும்; மறகாள் காலையே கல்யாணி என்னிடம் வந்து சேர்ந்தாள்!

என்னுடைய கெருக்கிய கண்பாண டாக்டர் ஜோஷி அவர்கள் தான் அவளை அழைத்த வந்தார். முதல் காள் 'இரவு, 'மெட்ரோ'வில் கடைசி ஆட்டம் பார்த்த விட்டுக் காரில் விட்டுக்கு வந்து கொண் டிருந்தபோது, ஒரிடத்தில் ஈரையின் கடுவே சென்ற கொண்டிருந்த ஒரு பெண் மீது முகப்பு விளக்குகளின் ஒளி விழுந்ததும், இரண்டு மூன்ற தடவை 'ஹாஹ்' அடித் திருக்கினார். அப்போதும் அவள் விவகிப் போகவில்லை. உடனே 'பிரேக்கைப் போட்டு மோட்டாஹை சிறத்த முயன்றும், அவளை இடித்ததத் தள்ளிவிட்டுத்தான் அது சிந்தது. மேே இறங்கி மூச்சுக்காய்க்கி டெத்த அப் பெண்ணின் அருகில் வந்தவுட னேயே, அவள் என்னிடம் கள்ளாக இருக் கும் கல்யாணிதான் என்பது அவருக்குத் தெரிந்ததுவிட்டது! தேவையான முதல் சிகிச்சைகளைச் செய்து, இரவு தன் விட்டி வேயே வைத்ததுக் கொண்டிருந்த காலையில் என்னிடம் அழைத்த வந்திருக்கினார்.

"காள் மட்டும் இன்னும் சற்று ஜாக்ர ஹையாக இருத்திருந்தால் இவ் விபத்த சிகழ்ந் திராதது; என் பிசுருக்காகத தயவு செய்து மன்னிக்கவும்" என்று வேண்டிய வண்ணம் விடை பெற்றதுக் கொண்டார் டாக்டர் ஜோஷி. உண்மைதான்; தன்னுடைய கார்சிக் காதலனைச் சந்தித்த, அவனோடு கடத்தப்போகும் இன்ப வாழ்க்கையைப் பற் றிய கற்பனையில் மூழ்கி விட்டவருக்கு 'ஹாஹ்' சத்தம் கேட்காத, என்பதை அறிவாதது அவர்மேல் தவறுதானே!

6

கூர்மயப்பட்ட இடங்களில் கட்டுப் போடப்பட்டதுக் கிடத்த கல்யாணியை கெருக் கினேன். அவளைப் பார்க்கும்போது, ஒரு கோயாளியைக் காணும் இரக்க உணர்ச்சி என்னிடம் தலைகாட்டவேயில்லை. அதற்குப் பதில், என்னை மொத்தி விட்டு ஒடத்

தணிந்த அவளைப் பழிவாங்க வேண்டு மென்ற குரூ உணர்ச்சிதான் மேலேவந்தி சிந்தது. ஆயினும் என் கடைமையைச் செய்யாமலிருக்க முடியுமா? உடனே அவ ளுக்குத் தேவையான மருத்தைத் தயாரிப்ப தில் துரிதமாக ஈடுபட்டேன்.

பெரியாண சிகிச்சைகளைக் கூடத் திரம் படச் செய்து முடிக்கும் என் கால்கள், ஏனோ கல்யாணிக்கு அந்த மருத்தைக் கொடுக்கும்போது, கடுங்கத் தொடக்கின. தாங்க முடியாத பாரம் என் கெருக்கை அழுத் துவது போல ஒரு பிரமை ஏற்பட்டது.

என்ன காரணத்தாலோ கல்யாணியின் விழிகளில் கண்ணீர் தளும்பி சிந்தது. அருமைக் காதலனுடன் ஒடிப்போக இருந்த முயற்சியை வீணாக்கி, என் காலடியிலேயே மறபடியும் கொண்டு வந்து தள்ளிவிட்ட பாலும் விதியை கொத்து வடித்தகண்ணீரா? அல்லது, அவள் தரோக சிந்தனையை அறிந்த பின்னரும் வாய் திறவாது மருத்த தயாரித்ததுக் கொடுத்த என் தடைமையை தினைத்த உருத்த கண்ணீரா?

என்னையே பார்த்ததுக் கொண்டிருந்த கல்யாணி திடமொன்று, "ஐயோ! என்னை உன்ருற என்னவோ செய்கிறே!" என்று முன்கினன். பிறகு ஏதோ நிர்மாணத்திற்கு வந்தவன் போல் பேச ஆரம்பித்தான்:

"இதோ பாருங்கள்! காள் பிழைத்தாலும் சரி, இறத்தாலும் சரி; காள் சொல்வதைத் தயவு செய்து கீங்கக் கேட்டே ஆக வேண் டும். கீங்கன் எவ்வளவோ சாமத்தியமாகத் தான் உண்மையை என்னிடம் ஒளித்தீர்கள்; ஆனால் விதி அதை வெட்ட வெளிச்ச மாக்கி விட்டதே! அன்று வழக்கம்போல் பூ வான் கியதும், என்னிடமிருந்த சில்லறை போதா மல் 'ண்டாண்டி'ல், மாட்டியிருந்த உக்கக் கோட்டுப் பையில் கையை விட்டுத் தழாவினேன். அப்போது என் காத்தடன் வெளியே வந்து விழுந்தது ஒரு கடிதம். பிறகுக்கு வரும் கடிதத்தைப் படிக்கும் அற்ப வழக்கம் என்னிடம் இல்லைதான். ஆனால் இருபுறமும் எழுதியிருந்த அக்கடிதத்தைத் திரும்பவும் பையில் போடுவதற்காக எடுத்த போது கண்ணில் பட்ட 'கல்யாணி' என்ற பெயர் என்னைத் தாக்கி வாரிப் போட்டு விட் டது! கடிதத்தின் வாசகத்திற்கிடையில் காணப்படும் இந்தக் கல்யாணி ஒருகால் காந்தாலே என்பதை அறிவவேண்டுமென்ற ஆவலே அதைப் படிக்கும்படி என்னைத் தாண்டியது. உக்கன் அன்னையின் அந்தக் கடிதம் என் கண்ணைத் திறந்து விட்டது! காள் பார்த்திராத அந்தச் சாவித்திரியின்

தவிப்பு ஏன் கண்முன் விரிந்தது. ஒரு பாவமுமறியாத அப்பேதைவின் உன்னம் ஒரு மிடுவது ஏன் காதில் விழுந்தது. அதன் விளைவுதான் என் எழுதிய - என் கற்பனை யில் ஸூனாத்த - கடிதம்! என் உண்மையை அப்படியே எழுதி வைத்தவிட்டுப் போயிருந் தால், கடிதம் அஜாப்பிய தாயார்மீதே ஒரு வேளை உங்களுக்குக் கோபம் வரலாம் அல்லவா? அவ்வாறு சிகழாமல், என் மீது உங்களுக்கு வெறுப்புத் தோன்ற வேண்டுமென்றே என் எதத்தைக்கு கானே களங்கம் கற்பித்தக் கொண்டேன். ஆனால் அது கடவுளுக்குச் சம்மதமில்லை போலும்! அதனால்தான் ஸ்டீஸியம் ஏதமின் நிர்ச் சென்று கொண்டிருந்த என்னை விதி திரும்பவும் இங்கே கொண்டு வந்து விட்டதோ? போகட்டும்; என் காதலை நீங்கள் மதித் தால், சாவித்திரியைத்தான் கட்டாயம்..."

உண்மையை உணர்ந்த என் கதறினேன்; முட்டி மோதிக் கொண்டேன். என்ன பலன்! இவைகளைல்லாம் என் கையாலேயே விடும் வைத்தக் கொன்றுவிட்ட என் கண் மணியைத் திருப்பிக் கொணர்ந்த விடுமா?

7

வீடும் 'டிஸ்பென்ஸரி'யும், அவற்றி விருத்த ஒவ்வொரு பொருளும் இடை விடாது வெடி தீர்க்கும் இயந்திரத் துப்பாக் கியைப் போல, என்னைக் "கொலைகாரன்!" என்று குற்றஞ் சாட்டிய வண்ணமே இருந் தன. அலை அலையாக வந்து தாக்கிய பழைய கிணைவுகள் கிட்டத் தட்ட என்னைப் பைத் தியமாகவே செய்தவிட்டன!

கோத்திரெஜ் கம்பெனியாரின்

புகழ் பெற்ற தயாரிப்புகளுடன் மற்றும் புதிய வெளியீடுகள்
சோப்புச் சிதள்கள், சோப்புத் தூள், கூந்தல் தைலம்

கதெரிப் பொருள்களை மிக்க உயர் முறையில் உற்பத்தி செய்து தேசத்தின் சுய தேவைகளை பூர்த்தி யடையச் செய்வதோடு அயல் நாடு களுக்கும் ஏற்றுமதி செய்வதுதான் கோத்திரெஜ் கம்பெனியாரின் உயரிய குறிக்கோள். நீண்ட கால ஆராய்ச்சி செய்து மக்களின் பரிபூரணத் திருப்திக்கு உகந்ததான முறையில் தயாரித்த பிரகுதான் தங்கள் பொருள்களைப் பொது மக்களின் தேவைக்கு கோத்திரெஜ் கம்பெனியார் வெளியிடுகின்றனர்.

அவர்களின் புதிய சோப்புச் சிதள்கள் குடும் பங்களின் மிக்க அளிபமான பண்டங்களில் ஒன்று. அதன் அபரிமிதமான பொங்கும் துறைகள் மிக மென்மையான பட்டு, சிலிக்,

இந்தர்க்கேதெரீனாய்விருத்து விடுதலைபெறவும், தெய்வமாதிரிவிட்ட கல்யாணியின் கடைசி வேண்டுகோளை-இல்லை, இல்லை, கட்டணையை - நிறைவேற்றவும் களுக்கு விளர்த்தேன்.

தூரத்தில் வரும்போதே வீட்டு வாசலில் போடப்பட்டிருந்த பந்தல் கண்களுக்குத் தென்பட்டது. அத்துடன் மோசர் சந்தம் வேறு கேட்டுக்கொண்டிருந்தது. படபடக் கும் மாப்பை அழுத்திப் பிடித்துக்கொண்டே வீட்டை கெடுக்கினேன். திடீரென்று கெட்டி மோனம் முழங்க ஆரம்பித்தது; ஆம், சாவித்திரியின் அழகிய கழுத்தில் தயம்மையான மஞ்சள் சாடு ஏறிக்கொண்டிருந்தது! "உன்னை விட்டால் சாவித்திரிக்கு வேறு வான் கிடைக்காது என்பதற்காகக் கெஞ்சுகிறேனென்று நினைக்காதே; எல்லா விதத் திலும் உன்னைவிட உயர்ந்த ஒருவனைத் தேடிப் பிடிக்க என்னால் முடியும்." என்று சுவால் விடுத்த என் தந்தை அதைச் செய்கையிலும் நிறைவேற்றி விட்டார்!

மணக் கோலத்தில் காணப்பட்ட அல் விளச் தம்பதிகள் மீது என் பாப திருஷ்டியை மெலுஞ் செலுத்திக் கொண்டு நிற்க விரும்பாமல், பந்தலை விட்டு மௌனமாக வெளியேறினேன். கல்ல வேளையாக அப் போது அங்கிருந்த குதகவல் சந்தடியில் என்னை யாருமே கவனிக்கவில்லை!

விதியின் வலிய கால்கள் ஏற்றி வைத்த தண்டனைச் சமையைத் தாங்க வியலாது என் கால்கள் தள்ளாடின. என் எட்டிச் செல்லச் செல்ல, காதல்வாத்தின் இன்னிசை தேய்ந்து கொண்டே வந்து இறுதியில் காந்திரேஜ் கலத்த விட்டது!

கம்பனி ஆடைகளையும், குழந்தைகளின் துணிமணிகளையும், கவர்ச்சிகரமான கவர் பஞ்ச ஆடைகளையும், விசையுயர்ந்த கண்ணாடி, வெள்ளி, சாணை பாத்திரங்களையும் கேர்த்தியான முறையில் சுத்தம் செய்கிறது. மற்றொரு ரகமான சோப்புத் தூள்கள் விசையின் மலிவாகவும், சாதாரண சலவைகளுக்கு இன்றியமையாததாகவும் விளங்குகிறது. இவ்வளவு கேர்த்தியான முறையில் சலவைக்குகத் சோப்புத் தூள்களை கோத்திரெஜ் கம்பெனியார் அளிப்பது மிகவும் போற்றத் தக்கது.

கூத்தல் தைலம் குணத்திலும் மணத்திலும் நிறைந்ததோடு மட்டுமல்லாமல், விசையிலும் மிகவும் சகாயமாகவே இருக்கிறது.

ஸோமால்

மிஸ்டர் ஐனர்த்தனம் பி. ஏ., பி. எல்., தம் அறையில் சட்டபுத்தகங்கள் சிறைந்த பிரோவைப் பார்த்துக் கொண்டு உட்கார்ந்த வண்ணம் சிந்தனையில் ஆழ்ந்திருந்தார். அவர் பெரிய பெரிய ஹைக் கோர்ட்டு வழக்குகளி லெல்லாம் தாமே ஆஹ்ராசிச் சண்டப் பிரசண்டமாக வாதாடி வெற்றி பெறுவதாகக் கற்பனை செய்து கொண்டிருந்தார்.

அப்பொழுது சுந்தரம் பி. ஏ., (எப். எல். பரீட்சையை மூன்று தடவை முற்றுக்கே விட்டு, அத்துடன் 'டு' விட்டவன்) அந்த அறைக்குள் பிரவேசித்தான்.

"என்ன மிஸ்டர் சுந்தரம், ஏது இவ்வளவு அவசரம்? என்ன சமாசாரம்?" என்று கேட்டார் ஐனர்த்தனம்.

"அவசரந்தான். உங்களைப் போன்ற வர்களைத் தேடி வரும்படியான ஒரு அசந்தர்ப்பம் எனக்கு நேர்ந்து விட்டது" என்று சுந்தரம்.

உடனே ஐனர்த்தனம் சிரித்துக் கொண்டே "முதல் ஈடுப்பிலேயே ஏன் அசந்தர்ப்பம் என்கிறாய்? சுந்தர்ப்பமாகவே இருக்கட்டுமே!" என்று. போர்டு மாட்டியதற்கு ஒரு பலனும் இல்லாமல், சட்ட புத்தகங்களை எண்ணிக் கொண்டு உட்கார்ந்திருக்கும் அவரிடம் வந்திருக்கும் முதல் வழக்கிலேயே அசந்தர்ப்பம் என்று அவருக்கு எப்படி யிருக்கும்?

சுந்தரம் "சரி, உங்களைப் பொறுத்த வரையில் இது அரிய சுந்தர்ப்பமாகவே இருக்கட்டும். என் வரையில் அசந்தர்ப்பம்தான். உங்களிடம் சட்ட நுணுக்கங்களை எப்படி நான் கேட்க வேண்டும்?" என்று கேட்டான்.

"நான் சென்ற வாரம்தானே போர்டு போட்டேன், சுந்தரம்?" என்று ஐனர்த்தனம், சற்றுத் தாழ்மையான குரலில்.

"அதனால்தான் சட்டம் ஞாபகமிருக்கும் என்று உங்களிடம் வந்தேன்!" என்று பளிச்சென்று சுந்தரம்.

"கேலி இருக்கட்டும். விஷயத்தைச் சொல்லு!" என்று ஐனர்த்தனம்.

"நான் ஒருவன் மீது மோட்டாரை ஏற்றி விட்டேன்!"

"கண் தெரியாமல் வண்டியை விட்ட குற்றத்துக்கு நீ ஆளாகிறாய்!" என்று ஐனர்த்தனம் ஆணித்தரமாக.

சுந்தரம் "கார் ஐம்பது மைல் வேகத்தில் போய்க் கொண்டிருந்ததாகையினால் அதை சிறுத்த முடியவில்லை!" என்று.

"போலீஸ் உத்தரவை மீறிக் கடுமையான வேகத்தில் காரை விட்ட குற்றத்தையும் செய்தவனாகிறாய்!"

"இடது பக்கம் ஒரு செங்கல் வண்டி போய்க் கொண்டிருந்தது. அதைக் கடப்பதற்காக வலது பக்கம் வேகமாகக் காரைத் திருப்பினேன்..."

"ரோட்டில் தவறான பக்கத்தில் வண்டியை விட்டதும் ஒரு குற்றம்."

"இல்லையே! காணக்க காரைத் தவறாக விடவில்லை. வலது பக்கம் ஒரு மனிதன் சைக்கிளில் வந்து கொண்டிருந்தான். என் கால்குள் சரியாகப் பிரேக் பிடிக்காது என்று எனக்குத் தெரியும். நான் என்ன செய்வது? பகவான்மேல் பாரத்தைப் போட்டு விட்டு, காரைக் கனவேகமாக விட்டுக்கொண்டு போவதைத் தவிர வேறு ஒரு வழியும் எனக்குத் தோன்றவில்லை!" என்று சுந்தரம் பீதி கலந்த குரலில்.

"பிரேக்குகள் சரியாகப் பிடிக்காத வண்டியை வைத்துக் கொள்ளுவது சட்டப்படி குற்றமாகிறது!" என்று கண்டிப்பான குரலில் சொன்னார் ஐனர்த்தனம்.

உடனே சுந்தரம் "இதைக் கேளுங்கள், ஸார்! அடுத்த சிலமீட்டும் கார் அவன் சைக்கிள்மீது மோதிக் கீழே தள்ளி அவன் மீது ஏறிவிட்டது. பயத்தினால் நான் காரை இன்னும் வேகமாக விட்டுக் கொண்டு போனேன்!" என்று.

"விபத்து நடந்த மறு சிலமீட்டும் வண்டியை சிறுத்தாதது மன்னிக்க முடியாத பெருங்குற்றம்!" என்று ஐனர்த்தனம், சட்டஞானம் கலந்த திட்டமான குரலில்.

சுந்தரம் மேலும் தொடர்ந்தான்: "நான் வேகமாகப் போகும்போது பின்னால்

போலீஸ் ஊதுகுழல் சத்தம் கேட்டது. நான் அதை லக்ஷ்யம் செய்யவில்லை!"

"அடாடா! என்னப்பா இது? போலீஸ் அதிகாரி வண்டியை சிறுத்தச் சொன்னதும் சிறுத்தாமல் அதிகாரியை அசட்டுடை செய்த குற்றத்தையும் செய்து தொலைத்தாயா?" என்று ஐனூர்த்தனம் திடுகுடன்.

"அந்தப் போலீஸ் அதிகாரி என்னைச் சும்மா விட்டு விடவில்லை. பின்னால் ஒரு காரில் தொடர்ந்து வந்து விட்டார். சில நிமிஷங்களுக்கெல்லாம் என் காரை முந்திக் கொண்டு என்னை மடக்கினார். என்னால் காரை சிறுத்த முடியவில்லை. அவர்களின் மேலேயே மோதி விட்டேன்!"

"தலோ! தலோ! இன்னும் ஒரு பெரிய விபத்து விளைத்த குற்றம்!"

"அந்தப் போலீஸ் அதிகாரி காரி விருந்து இறங்கி என் விலாசத்தைக் கேட்டான். அவனுக்காபதில் சொல்லுவேன்?"

"போலீஸார் கேட்கும்போது பெயர், விலாசம் இவற்றைக் கொடுக்க மறுப்பது பெரிய குற்றம். நீ செய்த தவறுகள் ரொம்பச் சிக்கலா யிருக்கிறது. எனக்குத் தலை சுற்றுமிறதே!" என்று ஐனூர்த்தனம் தலையில் கை வைத்துக் கொண்டார்.

"அப்புறம் நடந்ததைக் கேட்டு விட்டுப் பிறகு மயக்கம் போட்டு விழுங்கள், மிஸ்டர்! அந்தப் போலீஸ் அதிகாரி என்னை மிரட்டினான். அவன் கன்னத்தில் 'பனி' என்று ஒரு அறை விட்டேன்?" என்று கந்தரம் அவட்சியமாக.

"ஐயையோ! என்ன அப்பா கந்தரம்! மாணவனுடைய உனக்கு இந்த வம்புகள் எல்லாம் எதற்கு அப்பா? தவறுமேல் தவறுகச் செய்து விட்டு வந்து என் பிராணனை வாங்குகிறாயே! நான் என்னத்தைச் சொல்லட்டும், கந்தரம்? போலீஸ் அதிகாரியை அவர் கடமையைச் செய்ய விடாமல் தடுத்தது ஒரு குற்றம். அதிகாரியைப் பலாத்காரமாகத் தாக்கியது மற்றொரு குற்றம். என்ன அக்கிரமம் இது! இவ்வளவு நடந்த பிறகு அந்தப் போலீஸ் அதிகாரி சும்மாவா விட்டார்?"

கந்தரம் மிகவும் பரிதாபமான குரலில், "ஸார், மேலே நடந்ததையும் கேட்டு விடுங்கள். பிறகு அந்தப் போலீஸ் அதிகாரி என்னுடைய கார் கம்பரைப் பார்த்தான். காருக்கு கம்பர் பிளேட் இல்லை!" என்று கூறிக்கொஞ்சம் சிறுத்தினான்.

"என்ன? என்ன கந்தரம், சொன்னாய்? கம்பர் பிளேட் இல்லாத காரா? அது பெரிய குற்றமாயிற்றே! என்ன சங்கடம் அப்பா இது? அடாடா! அது எப்படி நீ.....?" என்று ஐனூர்த்தனம் மேலே கூறுவதற்குள் கந்தரம் இடைமறித்தான்.

"ஸார், அது என்னுடைய கார் இல்லை! என் கண்பன் ஒருவனுடையது. அப்போ முது அவன் வீட்டில் இல்லை. காணே அவன் வீட்டில் இல்லாத சமயமாகப் பார்த்துப் போனேன். அவன் இருந்தால் தன் காரைக் கொடுக்க மாட்டான்!"

"சரிதான். திருட்டுக் குற்றம் வேறு சேர்ந்திருக்கிறது. ஒரு நபருக்குத் தெரியாமல் அவருக்குச் சொந்தமான ஒரு பொருளை அடித்துக் கொண்டு போவது திருட்டுக் குற்றத்தைச் சேரும்!" என்று கூறி மனக் குழப்பத்துடன் ஐனூர்த்தனம் பெருமூச்சு விட்டார்.

பிறகு கந்தரம் பரிதாபமான முகத் தோற்றத்துடன், "ஸார், நான் செய்த குற்றங்களில் எந்தக் குற்றத்துக்கு என்மீது அதிகாரிகள் நடவடிக்கை எடுப்பார்கள் என்று தெரிய வேண்டும்!" என்று.

ஐனூர்த்தனம் சற்று நேரம் பிரமை பிடித்தாற்போல் உட்கார்ந்திருந்தார். பிறகு அவர் முகத்தில் பீதி, கலவரம், திகில் முதலிய குறிகள் மாறி மாறித் தோன்றின. "கந்தரம், அதெல்லாம் இருக்கட்டும். நீ இப்போது எப்படிப் போலீஸுக்குத் தப்பி வந்தாய்?" என்று நடுங்கும் குரலில் கேட்டார்.

கந்தரம் சிரித்துக்கொண்டே, "மிஸ்டர் ஐனூர்த்தனம், நான் இந்தனை நேரமும் சொல்லிக் கொண்டு வந்த கதையை சிஜம் என்று சினைத்து விட்டீர்களா? சட்டப் பரீட்சையில் உபயோகமா யிருக்குமே யென்று ஒரு உதாரணக் கேள்வி அல்லவா கேட்டேன்?" என்று.

அப்போது ஐனூர்த்தனத்தின் முகம் போன போக்கைப் பார்க்கவேண்டுமே!

பாட்டி:—கண்டைக்காய் அளவு லேசியம் தருகிறேன்; வாயிலே போட்டுக்கோ!
பேரன்:—கண்டைக்காய் கசக்கும். பப்பர்மின்ட் அளவு கொடு, பாட்டி!

சிவன் கடிதம்

எஸ். சிருஷ்ணன்

அன்புள்ள ராமநாத்,

நீ உன் கடிதத்தில் என் மனைவி எப்படி இறந்தாள்! நான் என் எதிர்காலத்தை எப்படி நடத்தப் போகிறேன் என்று கேட்டிருக்கிறாய். இரண்டு கேள்விகளுக்கும் பொதுவாக எல்லாம் விதிப்படியே நடக்கிறது என்று பதில் சொல்லி விட்டோம். ஆனால் நீ என் நெருங்கிய நண்பன்; ஆகவே கொஞ்சம் யிரிவாக எழுதலாம் என்று நினைக்கிறேன். ஆனால் என் தற்கால நிலைமையில் ஒன்றையுமே கோவையாக யோசிக்கவோ எழுதவோ நிறமையில்லை.

என் மனைவி கமலம் எப்படி இறந்தாள் என்பதை நானும் அறியேன். அவளுக்குப் பத்து நாட்களாகத் தலைவலிக்கும் வார்த்திக்கும் மருந்து கொடுத்த டாக்டர் பதினொராம் நாள் அதி காலையில் கமலத்தின் மூளை நரம்பில் ஏதோ கோளாறு என்றும் உடனே மதுரை ஜில்லாத் தலைமை ஆஸ்பத்திரிக்கு அழைத்துச் செல்வதே மேல் என்றும் சொன்னார். கமலத்தின் தம்பி ரகுநாதன், தான் வேலை பார்த்து வரும் கம் பெனி மானிஜரிடம் கம்பெனியின் காரில் கமலத்தை மதுரைக்கு எடுத்துச் செல்ல அனுமதி பெற்றுக் கொண்டு நாலுபேர் உதவியுடன் கமலத்தை ஒரு 'ஸ்டிரெஞ்சரில்' போட்டுக் காசில் கொண்டு போய் ஏற்றினான். அப்பொழுது கமலத்துக்குச் சுய சினைக்குத்தா, இல்லை யா என்பதை நான் அறியேன். நரம்புக் கோளாறின் அசைவற்ற விழிகளுடனும் இமைப்புடனும் இருந்த கமலம் என்னையே இமை கொட்டாமல் பார்க்கிறாள் என்று எண்ணி, "போய்! வா, கமலம் மதுரையில் பெரிய ஆஸ்பத்திரியில் உனக்கு வேண்டிய சிகிச்சை செய்து விடுவார்கள். குணமாக்கிக் கொண்டு வரலாம்" என்றேன். அது அவன் காதில் விழக்கூடாது புரிந்து கொண்டானா என்பதெல்லாம் எனக்குத் தெரியாது. ஒரு வேளை நானும் இறந்த பின் சுவர்க்கம் என்றும் இடத்துக்குப் போய் அவளைப் பார்த்தால் கேட்டுச் சந்தேகத்தைத் தீர்த்துக் கொள்ளலாம் என்று இருக்கிறேன்.

ஆனால் அநிலம் ஒரு சந்தேகம். எல்லோரும் சொல்வதைப் பார்த்தால், கமலத்துக்குத்தான் சொர்க்கத்துக்குப் போக உரிமைபுண்டு என்றும் எனக்கு நரகத்துக்குத்தான் போக உரிமை புண்டு என்றும் தோன்றுகிறது. அப்படியே ஆனாலும் பாதகமில்லை. என் மனைவிக்கு என்னிடத்திலிருந்து அன்பின்மேல் ஆணை யிட்டிருக்கான் ஒன்று சொல்ல முடியும். நான்க்கு நான் நரகத்துக்குப் போய்ச் சொர்க்கத்திலிருக்கும் என் கமலத்திடம், "நீயும் என்னுடன் வா" என்றால் சுவர்க்க தேவதையிடம் அனுமதி

பெற்றுக்கொண்டு அவன் என்னிடம் வந்துவிடுவான் என்பது உறுதி. நான் சுவர்க்கத்தையும் நரகத்தையும் பற்றி அதிகமாக அறியாதவன். சமீபகாலம் வரையில், நம்பிக்கையும் இல்லாத வகை இருந்து வந்தேன்; ஆனால் கமலம் போன பின், சில உற்று, உறவினர், நண்பர்கள் எல்லோரும் சிரத்தையுடன் கொண்டு சொர்க்க நரகத்தின் மீது என் நம்பிக்கை ஊர்ஜிதப்படும் வகையில் கைங்கரியம் செய்தார்கள். அவர்களுக்கு என் மனமார்த்த நன்றி.

என் மனைவி களாயினியையும் சாவித்திரியையும் போல் எனக்குச் சிகரூபையே செய்து கொண்டே மஞ்சளூடனும் குங்குமத்துடனும் போய்விட்டதால், அவளுக்குச் சுவர்க்கம்தான் கிடைத்திருக்கிறது என்று பலர் திட்டமாக்கச் சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் கமலத்தின் தாயாரோ கமலம் இந்த ஜன்மத்தில் யாதொரு கடிமும் அனுபவிக்காமல் நோய்வாய்ப்பட்ட கணவனுக்குப் பணிவிடை செய்வதையே தன் கடன் எனக் கொண்டு வாழ்ந்து சென்றிருப்பதால், மறுபிறப்பில் கட்டாயம் பெரிய குடும்பத்தில் பிறந்து சகல சௌபாக்கியத்துடனும் இருப்பாள் என்கிறார். அப்படி ஏற்பட்டால் அதுவும் எனக்குப் பரம திருப்திதான்.

ஆனால் எது நடக்கக் கூடியது, நடந்திருக்கிறது என்பதை அறிய நான் எடுத்த முயற்சி ஏதும் பயன் தரவில்லை, யாரையோ விசாரித்துப் பார்த்தேன். இறந்தபின் யாரும் திரும்பி வந்து ஏதும் சொன்னதாகத் தகவல் கிடைக்கவில்லை. எப்படியாயினும் சரி, கமலம் சௌக்கியமாக இருக்க வேண்டும் என்பதேதான் என் ஆசை. ஆனால், ஒரு கையும் ஒரு காலும் பயன்படாமலிருக்கும் நான் கட்டாயம் நரகத்தில் வழி இடம் குத்தகைக்கு எடுத்து விட்டேன் என்பது பலருடைய நம்பிக்கை. அதற்கு என் அங்க லீனம்தான் காரணம்.

நீநான் எங்கேயோ ஆரம்பித்து எங்கேயோ போய்க் கொண்டிருக்கிறேன். சொல்ல வந்த

விஷயத்தை மறந்து விட்டேன். என் மனைவி மதுரை ஜில்லாத் தலைமை ஆஸ்பத்திரிக்கு அழைத்துச் செல்லப்பட்டபோது நான் கூடச் செல்லவில்லை. கொண்டியும் முட்டும் காரில் ஏற முடி யுமளவென! ஆஸ்பத்திரியில் நான்கு மணி நேரம் ஏதோ ஊடுகளை இறக்கி மருந்தைச் செலுத்தினார்களாம். கடைசியில் மூணாயின் இரத்தக் குழாய் வெடித்து ஒரு வாரம் ஆகி விட்டதால் யாதொரு பயனும் இல்லை என்று கையை விடுத்து விட்டார்களாம். மண்டல வலி அதிகமானதற்கு சந்த அழுக்கம் காரணமாம். அதனால்தான் சத்தக் குழாய் வெடித்ததாம். முதலீலேயே

ரத்த அழக்கத்தைக் கணக்குப் பார்த்து இரண்டு மூன்று அவர்கள் ரத்தத்தை எடுத்திருந்தால் கமலம் பிழைத்திருக்கக்கூடும் என்று மதுரை ஆஸ்பத்திரியில் அப்பிரயோகப்பட்டார்கள். இதை யெல்லாம் நாம் என்ன சொல்லும்? நான் சற்றுமுன் பிறந்தால் அரசாங்கியிருப்பேன் என்று சொல்வதுபோல்தான்.

போனவன் போய் விட்டான், ராமநாத்! அவனுடைய உயிர் அற்ற சடலத்தைத்தான் மதுரையிலிருந்து திரும்பக் கொண்டு வந்தார்கள். அதைப் பார்த்தபோது என் நிலைமை எப்படி இருந்தது என்பதை விவரமாகச் சொல்ல எனக்குத் திறமை கிடையாது. அந்த மூகம் சாந்த நித்திரையில் ஆழ்ந்தவனுடைய போன்றது காணப்பட்டது. ஆகவே ஒரு நிமிஷம் அவன் இறக்க விடப்போ என்ற பிரமை ஏற்படத்தான் செய்தது. ஆனால் பக்கத்தில் போய்த் தொட்டுப் பார்த்தபோது உடல் அல்லித் தண்டுபோல சிலிபீடிருந்தது. ஆகவே, அவனுடைய நித்திரை மீளாது என்பதை என் மனம் உறுதிப் படுத்திக் கொண்டது. எதிரே கமலத்தின் தம்பி கதறிக் கொண்டிருந்தான். கமலத்தின் உதவியில்லாமல் வாழ்வது அசாத்தியம் என்று நினைப்பும் கம்பிவிருந்த நான், ரகுநாதனிடம் மனநிலையைக் கொன்று விட்டேன். அப்பொழுது எப்படியாவது கமலத்துடன் சென்று விட்டால் போதும் என்றுதான் என் மனம் வீரும்பிவது.

புனல் ஆடுவியை வேலை பார்த்துக் கமலம் சம்பாதித்த வந்ததால் என் வாழ்க்கை நடந்து வந்தது. வருஷத்தில் இரண்டு மாதம் கொடிய ஜூரத்துடனும் கால் வீக்கத்துடனும் படுத்துக் கிடப்பேன். அடுத்த விட்டுக்காரர்கள், கமலத்தின் தாய், இதர உறவினர்கள் எல்லோரும் சொல்வது போல் என் மனைவி களாயினியையும் சாவித்திரியையும் போல் எனக்குப் பணிவிடை செய்து என்னைக் காப்பாற்றுவாள். ஐக்கி வருஷகாலமாக இப்படியே நடந்து வந்தது என்பதைக் கூறினார்.

சென்ற வருஷம் நான் மிகவும் கடுமையான ஜூரத்துடன் படுத்து விட்டேன். அப்பொழுது கமலம் தன் மனத்துயரத்தை வெளியிடாமல் எனக்குத் தைரியத்தைக் கொடுத்துக் கொண்டிருந்தான். இரண்டு மாதங்களுக்குப் பிறகு நான் பிழைத்து எழுந்தது விட்டேன். அன்று கமலம் கண்களில் நீர் சிறைய, "நான் என்னென்னமோ நிரைத்துத் தவித்துப் போனேன்" என்றான். நான் போய் விட்டால் அப்புறம் அவன் வாழ்வு என்னவாகும் என்று பதறிவிடுகிறான். ஆனால் நான் இதோ இருக்கிறேன். அவன் போய்விட்டான். இனிமேல் நான் அவனுடைய பணிவிடைகளை எதிர் பார்க்க முடியாது. ஆறுதல் வார்த்தைகளைக் கேட்க முடியாது. நான் உலகில் தனிப்பனி விட்டேன். இன்றுடன் அவன் இறந்து மூன்று வாரங்க ளாகிவிட்டான். முதல் இரண்டு வாரங்களிலும் கமலத்தின் தம்பி மனைவியின் உதவியால் வாழ்ந்தேன். மூன்றாவது வார ஆரம்பத்தில் என் தம்பியுடனும் கண்பருடனும் பம்பாய்க்குப் புறப்பட்டு வந்திருக்கிறேன். இந்த ஒரு வார காலமாக எப்படியோ வாழ்க்கை ஓடுகிறது. இனிமேல் என்ன நடக்குமோ, நான் அறிவேன். உலகில் எதிர்

பார்ப்பதைக் காட்டிலும் எதிர் பாராததே அறிமுகம் நடக்கிறது என்று மூன்பே எனக் கிருந்த எண்ணம் இப்பொழுது நன்கு உறுதிப்பட்டு விட்டது.

இந்த உலகில் நான் மனம் விட்டுப் பேசினால் பொறுமையுடன் கேட்கக் கூடிய மிகச் சிலரில் சீ ஒருவன் என்ற கம்பிக்கையுடன் இந்த சோகத்துக்கிடையில் எனக்கு ஏற்பட்ட சில அனுபவங்களை உணர்ச்சுச் சொல்கிறேன். மூக் கிபமாக துபரம் பகிர்த்து கொண்டவர்களுடைய மணப்பாண்மை என் மனத்தில் எந்த மாநிலி உணர்ச்சிகளை எழுப்பின என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்:

முதன்முதலில் கமலத்தின் தம்பி ரகுநாதன் எடுத்துக் கொள்கிறேன். பத்து நாட்களாக அவன் கமலத்தின் சிசுருஷையில் ஈடுபட்டிருந்தான். அவன் மனைவி பிறந்தகம் போயிருந்தான். ஆகவே இரவும் பகலும் அவன் தூங்காமல் கமலத்துக்குச் சேவை செய்ய வேண்டிய தாயிற்று. பதினொரு நாள் காடியில் மதுரைக்குக் கமலத்தை அழைத்துச் செல்ல வேண்டும் என்று டாக்டர் சொன்னதும் ரகுநாதன் மோட்டார் கார் ஏற்பாடு செய்வப்போன போது கம்பெனி மாணேஜர், "ஏன் இத்தனை நாள் வரவில்லும் ஓரே டாக்டரை கம்பினாய்?" என்று கேட்டாராம். மூன்பே வேறு டாக்டரிடம் காட்டினால் கமலம் பிழைத்திருக்கக் கூடுமோ என்று நினைத்து நினைத்து வருத்தப் படுகிறான் ரகுநாதன். ஆனால் விதி டாக்டரின் கையில் இல்லை என்று அவன் தாய், தகப்பனார் கண்பர்கள் எல்லோரும் சொன்னதால் அவன் ஓரளவு தைரியம் அடைந்திருக்கிறான். பெரிய பெரிய டாக்டர்கள் பார்த்தும் கூட இறப்பவர் இறக்கத்தான் செய்கிறார்கள். ஆகையால் அவன் வருத்தப்படவேண்டியதில்லை தான். ஆனால் உடன் பிறந்த பாசம் அவன் உள்ளத்தைக் குழறச் செய்கிறது. அவனுக்கு நான் என்ன ஆறுதல் கூற முடியும்!

அவன் எனக்கும் கமலத்துக்கும் செய்து வந்திருக்கும் உதவியைப் பற்றி எழுதத் தொடங்கினால் இந்தக் கடிதத்தைச் சீக்கிரம் முடிக்க முடியாது. இவ்வளவு சிரமப் படும்படி யாதொரு பிரயோசனமும் இல்லாமல் கமலம் போய்விட்டானே என்று அவன் தவிக்கிறான். நான் இங்கே வரு

வதற்காகப் புறப்படுவதற்கு இரண்டு நாட்களுக்கு முன் கமலம் ஆண்ட பாத்நிரங்களை பெல்லாம் என் ண்பர்கள் ஒரு பெட்டியில் வைத்துக் கொண்டிருந்தபோது ரகுநாதன் உடனே வந்தான். அந்தப் பாத்நிரங்களைப் பார்த்ததும் அவன் கண்கள் கலங்கின. அழகையை அடக்குவதற்காகக் கீழ் உதட்டைப் பல்லாய் இறுக்கக் கடித்துக் கொண்டான். அவன் அங்கே நிதக்கக் கூடாது என்பதற்காக என் ண்பர் ஒருவர் ஏதோ விசாரிப்பதுபோல் அவனை அங்கேயிருந்து அழைத்துச் சென்று விட்டார். என் மனைவி இருபத்தொன்பது தேநீ வாரையில் உயிரென் இடுக்கதால் அன்று வரை அவளுக்குப் பன்னியில் சம்பளம் கொடுக்கப்பட்டது. அதை வாங்க ரகுநாதனும் நானும் கையெழுத்துப் போட்டோம். பணத்தை வாங்கிக் கொண்டு மேஜைமேல் வைத்துவிட்டு அவன் ஏன் அந்தத் தொடர்ச்சியிட்டான். அவன் மனம் அவனுடைய இரு குழந்தைகளை யும் மனைவியையும் பார்த்துத் தேறவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக அவன் மனைவியைப் பற்றிச் சொல்ல வேண்டும். இரண்டு வருஷ காலம் நானும் என் மனைவியும் ரகுநாதனுடன் தான் வாழ்ந்தோம். கமலம் அப்பொழுது டிரெயினில் படித்துக் கொண்டிருந்தான். ரகுநாதன் சம்பாதித்துத்தான் எங்கள் செலவு நடத்தது. இதனால் ரகுநாதனும் அவன் மனைவி ஐரண்டியும் தம் தேவைகள் பவந்திறைப் பூர்த்தி செய்து கொள்ள முடியவில்லை என்பதை நான் நன்கு அறிவேன்.

இதனால் ஐரண்டியின் மனத்தில் ஏதாவது தவறான எண்ணம் இருந்ததா என்று அறிய நான் அளவற்ற ஆசை கொண்டு பல தடவை அவன் செய்கைகளிலிருந்து ஆழம் பார்க்க முயன்று தோற்றுப் போயிருக்கிறேன். என்னையும் என் மனைவியையும் தன் கணவனுக்கு உறவினராக எண்ணாமல் தன் உறவினராக எண்ணியிருந்தான் என்றுதான் என்னால் நினைக்க முடிந்தது. கமலம் இறந்த பொழுது ஐரண்டு பிரத்தக்கத்திலிருந்தான். மறகன் புறப்பட்டு வந்தவன் என்னிடம், "சாத்திம்பேர், அக்கான் போய் விட்டான் என்பதற்காக நீங்கள் வேற்று மனித ராவிடையில்கூ. என்னை உங்கள் சொந்தத் தன்மை என்று நினைத்துக் கொள்ளுங்கள்" என்று அழுதுகொண்டு எனக்குத் தேறுதல் சொன்னான். வார்க்கையில் மட்டுமல்ல; இரண்டு வார காலம் செயலிலும் காட்டினான். மனிதன் மனிதத் தன்மையிலிருந்து உயர்ந்து பண்பட்டு தேய்வதன்மை அடையலாம் என்பதற்கு உதாரணமாக ரகுநாதனும் அவன் மனைவி ஐரண்டியும் ஒருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது.

அடுத்தபடியாக கமலத்தின் தாயைப்பற்றி என் மனத்தில் தோன்றியதை அழுதுகொண்டேன். பெற்ற தாயின் துயரத்தின் ஆழத்தை என்னால் அறிய முடியாது. நான்கு வருஷங்களுக்கு முன் இருபத்தொரு வயதின் ஒரு பெண்ணை இழந்து விட்டு, இப்பொழுது முப்பத்தொரு வயதின் பெண்ணை இழந்த தாயின் இதயம் என்றைக்குத்தான் சாத்தி அடைவுமோ, ராம நாதர்! பகவான் இருக்கிறார் எங்கேயோ! உண்மையில் அப்படி ஒருவர் இருப்பாரானால் இத்தமாதிரிக் கடிடங்களை என் கொடுக்கிறார்!

கமலத்தின் தங்கையாவது ஒரு பெண் குழந்தை வைத்த தன் ஞாபகத்திற்காக விட்டு வைத்திருக்கிறான். கமலம் தான் இருந்ததை ஒரு கனவாக்கியிடே சென்று விட்டான். கமலத்திடம் அவன் தாய்க்கு அதிசயப் பரிவு இருந்ததும் சீபாயமே. கமலம் என் மனைவியாமி வாழ்க்கையின் கவையை நுகராமலே எனக்காக உழைத்துக் கொண்டே உயிர் கீத்தான். கல்ய பையனாகப் பார்த்துத் தன் பெண்ணைக் கொடுத்திருந்தால் இப்படி நேராதே என்று எண்ணித் தாய் பச்சாத்தாயப் படுகிறதாக்கும் இடம் இருக்கிறது.

இந்தச் சமயத்தில் ஒரு உண்மையை உணக்குச் சொல்லுகிறேன். எனக்கு உடம்பு சரியில்லாமல் இருக்கத் தொடங்கியபோது கமலத்தின் தகப்பனர் அவனை வைத்தியக் கல்லூரியில் சேர்க்க விரும்பினார். அதனால் எனக்கும் அவனுக்கும் சௌகரியமாக விரும்பும் என்றே அவர் எண்ணி யிருக்க வேண்டும். ஆனால் ஒன்றையும் சரிவரப் புரிந்து கொள்ள முடியாத நான் ஸ்டூடென்ட்மாக அவர் இய்டுத்துக்குக் குறுக்கே நின்றேன். என்னைவிட அதிகமாகப் படித்துச் சம்பாதிக்கத் தொடங்கினால் அவன் என்னை அலாபியம் செய்யக் கூடுமோ என்று பயந்தேன். கமலம், பாவம், என் வீர்ப்பத்துக்கு எதிராகச் செய்ய விரும்பவில்லை. என் பிடியைமல் வென்றது. அப்படி ஏற்படாமல் கமலம் வைத்தியக் கல்லூரியில் படித்துத் தேறியிருந்தால் எங்கள் வாழ்க்கையின் போக்கே வேறுவிதமாகிச் சுகமாக வாழ்ந்திருப்போமோ என்னமோ! அன்று நான் செய்த தவறான காரியத்தால் கமலத்தின் பெற்றோர்கள் அளவிட முடியாத வருத்தம் அடைந்தார்கள் என்று எண்ணுகிறேன். இன்று அவர்கள் வருத்தம் என்படிப்பட்டது என்பதை நான் ஓரளவு ஊகித்துப் பார்த்ததும் என்னை என்னால் மன்னிக்கவே முடியவில்லை. ஆனால் அதற்கு என்னால் என்ன பிரயாசன் செய்தும் செய்ய முடியும்! மனிதன் சில சமயங்களில் செய்யும் தவறுகளால் ஏற்படும் தீங்குகள் நிவர்த்தி செய்ய முடியாததில்லை. அதற்காக வாழ்நாள் முழுவதும் வருத்தத்தான் முடிவாகிறது.

கமலத்தின் தாயின் உள்ளத்தில் உறைந்து விடக்கும் துயரத்தின் ஆழத்தை நான்கு வருஷங்களுக்கு முன் என் மைத்துனி இறந்தபோது அறிந்தேன். அன்று கமலத்தின் தாய் கமலத்திடம், "ஐராதப்படி நீதான் அறிவுடமற்றவன், இத்தமட்டுமே தாஸீடனும் குற்றமும் துடனும் இருக்கிறாயே என்று சந்தேகப்பட்டேன். ஆனால் இவன் ஐராதகம் கல்வதாக இருந்ததே, ஏன் போய்விட்டானோ!" என்று புலம்பி யழுதான். ஐராதகத்துக்கும் விதிக்கும் எந்த ஐரவு சம்பந்தம் என்பதை நான் அறியேன். என் மனைவியின் உயிரற்ற உடலத்தைத்தான் அவன் தாய் பார்க்க வந்தான். ஏன் தெரியுமா, ராமநாத்! கமலத்தின் உடல் நிலைமையில் கோளாறு ஏதும் இருப்பதாக டாக்டரும் சொல்லவில்லை; எங்களுக்கும் தெரியவில்லை. ஆகவே தாயைப் புறப்பட்டு வரும் படி அழைத்துக் கடிதம் எழுதினான் ரகுநாதன். கடிதம் ஒரு நாள் தாமதமாகப் போய்ச் சேர்க்க தது. ஆனால் காலன் காத்து நிற்கவில்லை. நான் பம்பாய்க்குப் புறப்படுவதற்கு முன்

நினம் கமலத்தின் தாய் தன் ஊருக்குப் புறப் பட்டுச் சென்றாள். அந்த அம்மான் முகத்தைப் பார்க்கத் தெரியவில்லாத நான் ஒதுங்கி நின்றேன். ஆனால் புறப்படுமுன் என்னைக் கூப்பிட்டு அருகிலிருந்த என் தம்பியிடம் "சங்கரா, அண்ணாவுக்கு இனிக் கமலம் இல்லை. நீதான் அவனைப் பார்த்துக் கொள்ளவேண்டும்" என்று கதறினாள். கண்ணீர அடக்க நான் முயன்றது வினாவிட்டது. இந்தச் சந்திப்பு இல்லாமலிருந்திருக்கலாம் என்று தோன்றுப்படி என் மனம் துடித்தது.

கமலத்தின் தகப்பனார் இந்த சமயம் வராமலிருந்தது பற்றிப் பரம நினைப்பி. நான்கு வருஷங்களுக்கு முன் கமலத்தின் தங்கை போன போது அவர் பட்ட அவஸ்தை, இரண்டு மாத ஆள்பத்திரி வாசம் எல்லாவற்றையும் பற்றி விவரமாக உனக்கு எழுதியிருக்கிறேன் என்று நினைக்கிறேன். ஆகவே அவர் இந்தப் பரிதாபங்களைப் பார்க்க வராதது நல்லதுதான். அவர் கீதையில் அபார நம்பிக்கை உடையவர். தன் பிள்ளைக்கு எழுதிய கடிதத்தில் அவர், "நாம் நம் கஷ்டங்களை மட்டுமே பொறிதாக எண்ணுகிறோம். சகு, நம்மைச் சூழ்ந்திருக்கும் வட்டாரங்களைப் பார்த்தால், எங்கும் அனலில்லாத துன்பக் காட்சிகளையே காண்கிறோம். ஆகவே நாம் மனதைத் திடப்படுத்திக் கொண்டு செய்ய வேண்டியதைச் செய்ய வேண்டும்" என்று எழுதியிருந்தார். அவர் சொல்வது அய்வளவும் உண்மை. கர்மயோகியால்தான் உலகில் ஏதாவது சாதிக்க முடியும். இந்த உண்மையை இன்று ஓரளவு உணர்ந்தேன். ஆனால் பறிக்காத நாட்களுக்கு முன் அவர் தம் மகனுக்கு மட்டும் கடிதம் எழுதியிட்டு எனக்கு ஒரு வரி கூட எழுதாமலிருந்த போது என் துயரத்தை இவர் மறக்கவில்லையா என்று எண்ணத்தான் தோன்றியது. இப்பொழுது யோசித்துப் பார்த்தால் அவர், நான் வேறு என் மைத்துனன் வேறு என்று எண்ணும் நிலைமையைத் தாண்டி உலகனைத்தையும் ஒற்றுமை உணர்ச்சியுடன் பார்க்கும் மனப்பான்மையைப் பெற்றுவிட்டார் என்றே முடிவுக்கு வருகிறேன். அதை உறுதிப்படுத்துவதுபோல் அவருடைய பிரியமான கடிதமும் சற்று முந்தான் எனக்குக் கிடைத்தது.

இன்னும் யார் யாரோ கமலத்தின் உறவினர்கள் வந்திருந்தார்கள். அவர்களில் சிலர் என் துரநிர்யட்டத்துக்காக வருகிறார்கள். யாரோ ஒருவர் "நீ போய் கமலம் இருந்திருக்கலாமே!" என்று கூடச் சொல்லி என்னைத் துக்கம் விசாரித்தார்கள். அவர்கள் சொல்வது உண்மையே. ஆனால் நான் போகவில்லை. இனிப் போனாலும் கமலம் திரும்பிவர மாட்டான். எனக்கும் இந்த வாழ்க்கையின் மேல் அவ்வளவு பாசம் இல்லை. ஆனால் அதற்காகத் தற்கொலை செய்து கொள்ளவும் துணியில்லை. அதனால் நான் யார் என்ன சொன்னபோதிலும் நான் வாழ்கிறேன். எவ்வளவு அரித்தமற்ற கேள்வி!

ஆனால் இவைகளெல்லாம் படித்துப் பட்டம் பெறுதல்களில் வார்த்தைகள். படித்துப் பட்டம் பெற்று இருந்தாலு ரூபாய் சம்பளம் வாங்கிக் கொண்டு கமலத்தின் தம்பியுடன் வேலை பார்க்கும் ஒருவரையே வார்த்தைகளைக்

கேள், ராமகாத். கமலம் இறந்த மறுநாள் அவருடைய சிறிய தாயாரின் மகனிடம், "கோபு, நேற்றைக்கும் இன்றைக்கும் நம் செலவா, அவர்கள் செலவா!" என்று கன அக்கறைபுடன் விசாரித்தாராம். பக்கத்தில் நின்று கொண்டிருந்த ஒரு நண்பர் இதைக் கேட்டு விட்டு என்னைம் சொன்னார். யார் கமலவு செய்தால் இவருக்கு என்ன? அதிலும் கமலத்தின் தம்பி அவருடன் வேலை பார்க்கிறான் என்பதால் அவருடைய மனிதனாகிவிட்டான். அவனுடைய சகோதரி இறந்துவிட்டதால் அவள் புருஷான நான் முன்னால்தான் மனிதனாகிவிட்டேன். இந்த நண்பர் கீதை படிக்கிறார்; விவேகானந்தர் சரிதம் படிக்கிறார். விவேகானந்தருடைய சொற்பொழிவுப் புத்தகங்களைத் தாம் படிப்பதோடு அல்லாமல் பிரணவர்களுக்கும் கண்ணியிருக்கிற தென்று சொல்லி வாசிக்கக் கொடுத்து உபகாரம் செய்கிறார். இவருக்குக் கீதையும் உப நிஷத்தும் என்னதான் கற்பிக்கிறதோ, தெரியவில்லை!

பணம் ஒன்றுதானே உலகில் முக்கியமானது, ராமகாத்? கமலம் பறிக்கிறது பவுன் நகை அணிந்திருந்தான். அதில் கால் பவுன் நகையைக் கூட அவன் தன் கடைசிப் பிரயாணத்தின் போது கொண்டு போகவில்லை. என் தம்பி ஒரு நாள் கமலத்தின் உடலைப் பஞ்ச புத்தத்துடன் சேர்த்த இடத்துக்குப் போய் அழுதுவிட்டு வந்தான். ஆனால் ஒரு நண்பரும் போயிருந்தார். அவர், நேற்றைய மழையில் மிகுதியிருந்த சாம்பல்கூட கரைந்து விட்டது என்று சொன்னார். மனிதன் இறுதியாய் இந்தக் கதிதான் அடைகிறான். டால்ஸ்டாய் மகரிஷி கூறவது போல், மனிதனுக்கு இறுதியாய் வேண்டியது ஆறடி நிலமே. இது தெரிந்திருக்கும் நாம் 'என்னுடையது உன்னுடையது' என்று ஏன் தான் சண்டை போடுகிறோமோ!

டாக்டர்:—உங்களை நன்கு கப் பரிசோதித்துப் பார்த்து விட்டேன். உங்களுக்கு ஒரு வியாதியும் இல்லை. நீங்கள் கொஞ்சம் உழைத்து வேலை செய்ய வேண்டும், ஸார்!
வந்தவர்:—ஆனால், நான்தான் எம். எல். ஏ., ஆயிரற்றே, ஸார்!

கார் கம்பெனி முதலாளி :—எங்க னிடம் கார் வாங்குங்கள். உங்க னுக்கு ஏதாவது 'ஆக்ஸிடென்ட்' ஏற்பட்டால் உடனே எங்களிடம் வாருங்கள்!

வாங்குபவர் :—உடனே உங்க னிடம் வந்தால் காரை இலவசமாக சிப்பேர் செய்து தருவீர்களா?

முதலாளி :— இல்லை, இல்லை. காயங்களுக்கு மருந்து போடுவோம்!

ஆனால் பணம் தேவையில்லை என்று நான் சொல்லவில்லை. அது மிக மிக அவசியமான பொருள்தான். நான் ஒரு பத்திரிகையில் இரண்டு நாவல்களைப் பிரசுரித்திருக்கிறேன். அதற்கு எனக்குப் பணம் ஏதும் வேரு நான் வரையில் கிடைக்கவில்லை. கடைசியில் கமலம் இறந்த பின் அவனுடைய கடைசிக் கடினுக் காகப் பணம் தேவை என்று நான் கேட்டதும், அந்தப் பத்திரிகை ஆசிரியர் ஐம்பது ரூபாய் அனுப்பிக் கொடுத்தது எவ்வளவோ உதவி யாகத்தான் இருக்கிறது. ஆனால் பணம் ஒன்றே தான் முக்கியம் என்பது எனக்கு ஏனோ அவ்வளவு சரியாகப்படவில்லை.

61ன் அண்டை வீட்டுக் காரர்களைப் பற்றி யும் என் அபிப்பிராயத்தை எழுதுகிறேன். ஒரு புறத்திலிருப்பவர்கள் தம் இருபத்துநாறு வயதும் பையனை ஒரே நான் ஐராத்நிஷ் கையாண்டுக்கொண்டே. அவர்கள் கமலம் பறத் திருந்த பதினைந்து நாளும் எனக்குச் சாப்பாடும் கமலத்துக்குக் கஞ்சியும் வைத்துக் கொடுத்த உதவியவர்கள். கமலம் போன பின்பும் நானு நான் வரையில் அவர்கள் தான் சாப்பாடு போட் டார்கள். அவர்கள் கமலத்தை இழந்ததைத் தம் பெண்ணை இழந்ததாக எண்ணி வருத்தப் படுகிறார்கள். இன்னொரு புறத்திலிருக்கும் இரண்டு குடும்ப ஸ்திரீகள் பதினைந்து நாட் ளாக, "கமலம் சாவித்திரியையும் நளாயினியை யும் போல் உங்களுக்குச் செய்தான். இனி நீங்கள் என்னதான் செய்யப் போகிறீர்களோ! கலிகாலத்துப் பெண்கள் இந்த மாநிலி இருக் திருக்க மாட்டார்கள்" என்று இரண்டு முதுவ ளுடன் கேட்டுத் தீர்த்தார்கள். ஒரு தடவை கேட்டால் துக்கம் விசாரிப்பதாக எண்ணலாம்.

அடிக்கடி கேட்டால் என்னவென்று எண்ணு வது!.....ஆகவே எனக்கு ஒரு சந்தேகம். இவர்கள் சொல்வதைப் பார்த்தால் கமலம் இறந்த வருத்தத்தை விட இவர்களுக்கு அவன் ஓடிப்போய் விடாமல் கோயாளியான எனக்கு ஏன் சிக்ஸைடி செய்து கொண்டிருந்தான் என்று ஆச்சரியப் படுவதாகவே தோன்றியது. நான்தான் ஆச்சரியப் படுகிறேன். ஆனால் அவர்கள் மனத்தன் இனி என் கதி என்ன வாகும் என்று வருத்தமில்லை. நான் கோயாளி யாயிருக்கும் குற்றத்துக்காகக் கட்டப்படுவது சியாயும் என்று எண்ணுகிறார்கள். காரண இவ்வளவு பிரியமானவளை இழந்து விட்டேனே என்று தவிக்கிறேன். கண்ணீர் வற்றி மனமும் ஸ்தம்பித்து விட்டது.

சென்ற சனிக்கிழமை நான் ரயில் ஏறும் போழுது என்னிடம் மூன்று லித்தி கற்றுக் கொண்டிருந்த பதினைந்து நண்பர்கள் தூற் திருபது ரூபாயை என்னிடம் கொடுத்து விடை யளித்தார்கள். இவர்கள் அனைவரும் ஒரு தொழிற்சாலையில் காற்பதும் ஐம்பதும் சம்பளம் வாங்கி வேலை செய்யும் தொழி லாளிகள். இவர்கள் கொடுத்த தொகை இவர்கள் சம்பளத்தைப் பாரக்கும் போது மிகப் பெரிது. என்றைக்கோ சிறிதளவு லித்தி கற்பித்தேன் என்பதற்காக இவர்கள் பணம் கொடுக்க வில்லை. ஆனால் ஒரு துக்கப்பட்ட சகோதரனுக்கு உதவ வேண்டும் என்று கொடுத்தார்கள். என் போன்ற தகுதியற்றவர் களிடம் அன்பு காட்டும் மனிதர்களும் இந்த உலகத்திலே இருக்கிறார்கள் என்ற எண்ணம் தான் இனி என் வாழ்க்கைக்கு ஆதாரம்.

62ன் எதிர் காலத்தைப் பற்றி கீ கேட்கிறேன் அல்லவா! எதிர்காலம் உண்டு என்ற நம்பிக்கை கொண்டிருந்த கமலம் போய் விட்டான். எதிர் காலம் இல்லாமலே போய் விடுமோ என்று பயிந்த வண்ணம் வாய்து வந்த நான் இன்னும் இருக்கிறேன். இதுவும் ஒரு விக்கிததான். இப் போழுது என் தம்பியுடன் இருக்கிறேன். பிறகு நடப்பதைப் பார்க்கலாம்.

ஒரு விஷயம், நான் கடிய விளையில் என் கய சரிதையை எழுதப் போகிறேன். அரசியல் தலைவனே, பொருளாதார அறிவுனே, தலை நிரந்த விஞ்ஞானியோ, ஆசிரியனே, கலைஞனே அல்ல நான். என் கய சரிதையை எழுதினால் பெரிய புத்தகப் பதிப்பாளர்கள் பிரசுரிக்க மாட்டார்கள் என்பதையும் நான் அறிவேன். ஆகவே கீ அதை வெளியிடு, ஏதாவது பணம் கிடைத்தால் அனுப்பு. காலதாமதமானாலும் என் காலவின் வெருமதி என் மனைவியின் முக் திக்கு உதவியது போக் என் கய சரித்திரத்தின் வெருமதி என் கடைசிக் காலத்துக்காரியும் உதவலாம் அல்லவா!

கடிதம் கீண்டு விட்டது. ஆனாலும் மனநி திருத்ததை வெளியிடவாவது முடிந்ததே என்று திருப்பி ஏற்படுகிறது. இதைப் படித்தபின் கீ எண்ணப்பற்றி என்ன அபிப்பிராயம் கொண் டாலும் பாதகமில்லை. என் மேல் உணக்கிருக் கும் அன்பு குன்றாமலிருந்தால் போதும்.

உன் குழந்தைகளுக்கு என் அன்பும் ஆசியும்.

உன் அன்பன், கண்ணன்.

MORTON..

மார்ட்டன்
இனிமையிலும்
இனிமையானது

C. & E. MORTON (INDIA) LTD.

MAKERS OF QUALITY CONFECTIONERY
INCLUDING

Cream Toffees, Fruit Centered Sweets, Barley Sugar
Lollies, Satin Confectionery, Peppermint-lozenges etc.

ASP.M.

தென்னிந்தியாவிற்கு கேள்வியில்லாதவர்கள் :
மெயின். கேள்வியில்லாதவர்கள் கார்ப்பொரேஷன் (மதராஸ்) லிமிடெட்.
80, செம்புதாஸ் தெரு, மதராஸ்

“என் கிராமத்தில் விரோதி மனோரையாவ நாங்கள் வீழ்த்தி விட்டோம். இற்கு உதவியது பாலுடரின்.....”

மனோரையாவப்பற்றி என் கணக்கு இனி பயமெயில்லை. எங்கள் கிராமத்திலே அதமிகவும் பயங்கரமான கஷ்டங்களைக் கொடுத்து வந்தது. ஆனால் ஒரு நாளைக்கு ஒரு ‘பாலுடரின்’ மாத்திரை. விதம் 8 நாட்கள் உட்கொண்டால் மனோரையாவக் குணப்படுத்தும் என்பது இப்போது எங்களுக்குத் தெரிந்துவிட்டது. மனோரையாவ வராமல் தடுக்க வராமல் ஒரு மாத்திரை உட்கொள்ளவேண்டும் என்பதையும் நாங்கள் அறிவோம்”.

ஒரு நாளைக்கு ஒரு ‘பாலுடரின்’ மாத்திரை விதம் (ஆராத்நிற் குப்பிற் தன்விருடல்) 8 நாட்கள் உட்கொண்டால் சாதாரணமாக மனோரையாவ பாதிப்பு அகலும். காலம் ஒரு மாத்திரை விதம் உட்கொள்ளுவதற்குப் புதிதான மனோரையாவ நோத்தவதின்மீறம் தடுக்கல் செய்யும். பின்னிடே ரேசியும் விரும்பத்தக்க ரேசியாதல் ஏதும் இல்லாத ‘பாலுடரின்’. சிறுவர்கள், கர்ப்பிணிகள், எப்பினி கந்திரிகள் பாசரும் முழு மெய்க்கையுடன் உட்கொள்ளலாம். ஒரு மாத்திரை விதம் 8 நாட்கள் ‘பாலுடரின்’ 8 அணுக்கு 8 மாத்திரைகள் அடம்பிச தாக்கலில் கிடைக்கும்.

‘பாலுடரின்’

மனோரையாவக்கு அற்புதமான ஓளவுதம்.

குணத்திற் சிசுவம்

இயிரியல் கெமிகல் இண்டஸ்ட்ரீஸ்
(இந்தியா) லிமிடெட்,
கைத்தர பம்பாய் சைன்ஸ் ரெசர்ச்
யுதயுகலி சைன்ஸ்.

ICV2TM

ப்ளாண்டர்ஸ்
 வைரக்ரோன்
 நீலகிரித்
தேயிலை

**நீங்கள்
 ரசிக்கக்கூடிய
 ருசிக்காக**

THE PLANTERS COMPANY, LTD.,
 COONOR, NILGRIS S INDIA.

அதி அற்புத ரகங்கள் !

புகழ் பெற்ற ஸ்வீஸ் பாட்டிகளில் தயாரானது
 ஒவ்வொன்றும் 5 வருஷ உத்திரவாத முன்பவை

Size 7 1/2"
 6 ஜூவல் & க்யூம் 30/- க்யூம் & க்யூம் 33/-
 7 .. & க்யூம் 35/- உயர் நகம் 38/-
 15 .. & க்யூம் 44/- க்யூம் & க்யூம் 48/-

Size 7 1/2"
 6 ஜூவல் & க்யூம் 28/- க்யூம் & க்யூம் 33/-
 7 .. & க்யூம் 33/- உயர் நகம் 35/-
 15 .. & க்யூம் 42/- க்யூம் & க்யூம் 46/-

Size 1 1/2"
 முழுவுதும் ஜூவல் 10/- உயர் நகம் 21/-
 க்யூயத்தூடன் 21/- க்யூ. க்யூ. 23/-
 உயர்நகம் உயர்நகம் 25 மெஷின் 27/-

Size 8 1/2"
 6 ஜூவல் & க்யூம் 28/- க்யூம் & க்யூம் 32/-
 7 .. & க்யூம் 32/- க்யூம் & க்யூம் 36/-
 15 .. & க்யூம் 48/- க்யூம் & க்யூம் 58/-

Size 8 1/2"
 6 ஜூவல் & க்யூம் 22/- உயர் நகம் 25/-
 6 .. க்யூம் & க்யூம் 30/- உயர் நகம் 33/-
 15 .. & க்யூம் 45/- க்யூம் & க்யூம் 55/-
 டைம் பீஸ் 20/- உயர் நகம் 25/-
 பரக்கெட் வர்டர் 12/- உயர் நகம் 15/-

தயார் செய்ய பிரத்தியேகம். இரண்டு
 வகையாகக் கட்டிக்கு தயார் செய்ய இலும்

PIONEER WATCH
 POST BOX NO 11428 CALCUTTA

ஆஸ்துமா சளி ஒரே நாளில் அகற்றப்படுகிறது

மெண்டாகோ என்ற மிகக்கூப்பட்டது முதல் முக்கத்தினர், உணவின் இயல்புமூலம் ஆஸ்துமாவின் வாரும் அவநியுதவெண்டாம். மெண்டாகோவை உபயோகித்தால் இன்னுக்கையும் செஞ்சுணவ புலவையும் வேண்டாம். குடியிற்ற இரு மெண்டாகோ மாத்திரமே ஆரத்திடம் சர்பீட்ட 10 நிமிஷத்தில் உடலினுள்ள சளி உடனேயே கரைகிறது. உபயோக முக்க விடமை. நர்ப்புகளூக்கு விசுரத்தி உணவின் மயக்கு நன்மை. விருமிருப்பு சர்ப்புகும்.

கீதவெப்போல் அயித்த நீத்திவா
ஆஸ்துமாவின் அவநியுதம் ஆரீரீகணக்க கணவர்க முதம் முதலில் மெண்டாகோவை உட்கொண்டு உணவாடத்தனார். இரவே ஆழ்த்த நீத்திர சேய்தனார் சர்ப்பும் உறு கிர்நனார். திட ஆரீரீகணவரையும் 5 முதல் 10 வருதும் இணமை வகடத்தநரையும் உணர்ந்தனார். கரணம் ஆஸ்துமாவின் சர்ப்பும் இடையுதவிர மெண்டாகோ இவற்றையிற் சரிக்கிறது. (1) சளிமயவும் சேரமழமயவும் இனக்கிறது. (2) உணவின் மாக்கத்தினுள்ள சிறு நகரகளுக்கும் பணம் அளிக்கிறது. (3) சேகத்திக்கு விருமிருப்பையும் சர்ப்புகுக்க மயவும் அளிக்கிறது.

ஐந்து வருதமே ஆஸ்துமா இடம்
உபயோக உணவின் உச்சி யளித்த உபயோக நீத்திரமயவும் உண்டாகுகிறது. ஆஸ்துமா அண்டயல் சேகத்தைப் பர்ப்புகிறது. சே. ஆ. சர்ப்பனார் எழுதுகிறார்: "ஆஸ்துமாவின் சளி உடனேயே சர்ப்பும் சமடலிதும் 40 வருதும் குறைத்த விட்டது. இழுப்பு, இழுமல், மரிகடப்பு, துக்கமே இடம். சமவத்தரன் சரிசுரத்தேன். மெண்டாகோ முதல் இரவியேயே சனக்கிசுத்த மிகப்பை

விடுகிறது. உட்த இரண்டு வருதமேயான ஆஸ்துமாவே இடம். மிணம். ச. டரீரீயு எழுதுகிறார்: "உட்த 25 வருதமே சனக்கு ஆஸ்துமா உண்டு. மெண்டாகோவை உபயோகித்த நிமிசுத்த இரவின் நகர துக்கம். பிற்சர்ப்பு ஆஸ்துமா உண்டாகவே இடம்." மிணம். ஜி. ச. வி. எழுதுகிறார்: "மெண்டாகோவைப் பற்றிக் கேசமிப்பட்ட நர்க்கிர வரழ்த்து கிறேன். உட்த 25 வருதமேயான இரவின் துக்கத்தையே அந்நர சர்ப்போசர்ப்பு சமழ ம்நிர்க்கு ஆண்டவன் அளித்த அமிதம் மெண்டாகோவே. துக்கமிற்ற ஆஸ்துமாவின் உருமிப் சர்ப்புகிறேன். இத்த கடிடவர்க மெண்டாம் இப்போது மர்த்துவிட வேண்டும் சர்ப்பு உணருகிறேன்."

கெடுமல் கரணம் பணம்
மெண்டாகோ முதல் வேக சர்ப்பீட்டதுமே சர்ப்பத்திடம் கரண ஆஸ்துமாவை குழிக்கிறது. மெண்டாகோ அநிவிசரவிக் வெணவண உணர்ச்சி, பணம் இவற்றை அளிக்கிறது. வர்பம் உத்திரவரத்திற் சேய் மெண்டாகோ உபயோகித்தும் சர்ப்பு சர்ப்பினியுக்கள். மெண்டாகோ சர்ப்பீட்ட ரீர் மூண குணம் பெற்று, திருப்தி யளிக்காவிடும் சேய்தர்ப்பு பெட்டகமே அதுபிசுதம் குழுத் சேரமயும் வர்பம் சேய்யப்புகும். இர்ப்பே மருத்த விசர பரிசீலமிருத்த மெண்டாகோ வர்ப்புக்கள். இந்நிரவு சர்ப்புத் துக்குகிசுக்கள், மறுநரவிர சர்ப்பிசுரண சேய்யுணர்ச்சி சர்ப்புகிறது

Mendaco சேய் பகதயும் பரம்கள். உத்திர வர்பம் உக்களூக்குப் பரதுசர்ப்பு அளிக்கிறது.
மெண்டாகோ சேய் ஜூரம் இவற்றை நிவர்த்திக்கிறது

● ஆஸ்துமா ● மாக்கனி சேய் ● சேய் ஜூரம் இவற்றை நிவர்த்திக்கிறது

இருமல்களுக்கு ஸிரோலின் உட்கொள்ளுங்கள்!

ஒரு 'ரோச்' தயாரிப்பு

திடமான தேக ஆரோக்யத்திற்கு அடமின்

(அதிக வீர்யமுள்ள விடமின் சத்து எண்ணெய்)

காப்ஸ்யூல் வடிவத்தில் வெளியிடுவதை

அறிமுகப்படுத்துகிறோம்

25, 50, 100 கொண்ட பாட்டில்களில் கிடைக்கும்

கவர்ன்மெண்ட் ஆயில் பாக்டரி
கள்ளிக்கோட்டை

டிபார்ட்மெண்ட் ஆப் இண்டஸ்ட்ரீஸ் & காமெர்ஸ்

கவர்ன்மெண்ட் ஆப் மெட்ராஸ்

SISTA'S GO - 12 - B

யாவார்க்கும் ஓர் நல்ல வெகுமதி!

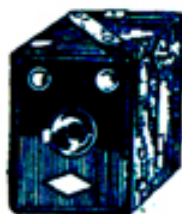
"பாஷைகளின் ஆசான்"

48 மணி நேரத்தில் 14 பாஷைகள்

14 பாஷைகளின் ஆசான் என்னும் எங்கள் புத்தகம் ஒன்றின் உதவியால் ஹிந்தி, ஆங்கிலம் குஜராத்தி, பர்சிய பாஷை, சீன பாஷை, தமிழ் முதலிய பாஷைகளை 48 மணி நேரத்தில் எழுதவும், படிக்கவும், பேசவும் கற்றுக்கொள்ளுங்கள். வி. பி. பி. யில் அனுப்பி வைக்கப்படும். எழுதிக் கேளுங்கள். பத்து வருஷ இடைவிடா உழைப்பின் மூலம் சாதிக்கப்பட்ட மாபெரும் சாதனை இது. ஒன்றின் விலை: ரூ. 4. தபால் செலவு அனா 12 தனி. கடிதங்கள் ஆங்கிலத்தில் எழுதவும்.

மோஷினி புல்லாங்குழல் (பான்ஸர்)

மேல்நாட்டுப் பித்தனைத் தகட்டில் செய்த குழல். மிகவும் பனபனப்பான தோற்றமுடையது. இனிமையான மெட்டுகளை இசைக்கக் கூடியது. திருத்திரமான உழைப்பிற்கு உத்திரவாதம். ஒன்றின் விலை ரூ. 4-3-0; பாக்கிங், தபால் செலவு ரூ. 1-8-0 தனி. பான்ஸர் கைட்: விலை ரூ. 1-8-0; தபால் செலவு அனா 8 தனி. கடிதங்கள் ஆங்கிலத்தில் எழுதவும்.

தற்போது கிடைக்கிறது

அமெரிக்கன் மாடல்

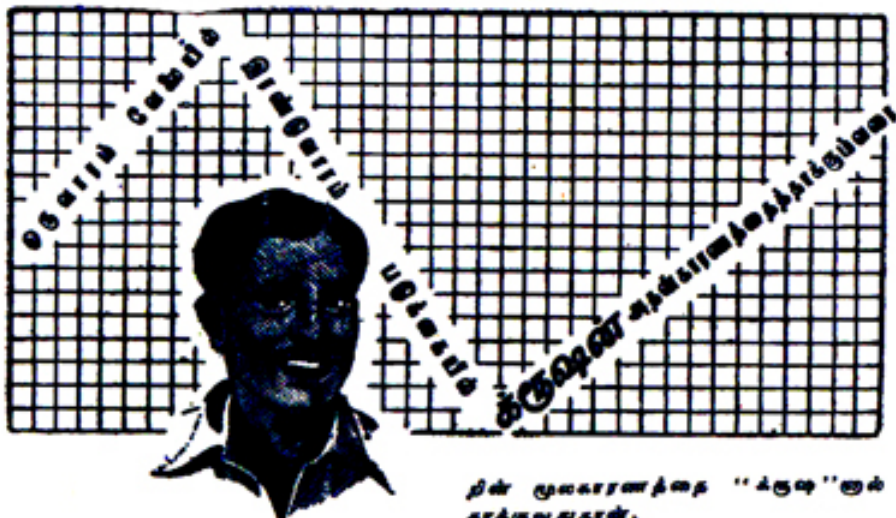
ரோல் பிலிம்

பாக்ஸ்

காமிரா

திருஷ்டி உபகரணத்துடன் உயர்ந்த வெள்ளைகள் பொருத்தப்பட்ட, விலை யில் மலிவான மேன்மையான காமிரா. புதிதாகக் கற்றுக் கொள்பவர்களும் எளிதான உபயோகிக்கலாம். பிலிம் செ. 120-ல் நீண்ட காலம் திருப்தி அளிக்கும் 2½" x 3½" சைஸ் போட்டோக்கள் எடுக்கலாம். திருப்திக்கு உத்திரவாதம். முழு விவரங்களடங்கிய குறிப்புகளுடன் விலை ரூ. 10-8-0 பாக்கிங் தபால் செலவு ரூ. 1-8-0. தனி. தோல் கேஸ் ரூ. 3/- சரக்குகள் சொல்பமே உள்ளதால் உடனேயே தேவைக்கு எழுதவும். கடிதங்கள் ஆங்கிலத்தில் எழுதப்படல் வேண்டும்.

Apply to: BENGAL TRADERS, (108 K) P. O. 21, ALIGARH. U. P.

படுக்கையின்றும் எழுவதும், திரும்பவும் படுப்பதுமாகவே இரண்டு மாதங்கள் வாழ்வு மிகுந்த தொல்லை யிருந்தது. ஒரு முறையில் வாதத்தின் தாக்குதலை முறியடிக்குமுன் இன்னொரு முறையும் தாக்கப்பட்டுப் படுக்கையில் கிடத்தப்பட்டான். வலியோடுகூட, கால விரயத்தின் பயனாகத் தொழிற்சாலையினின்றும் கிடைத்த ஊதியம் குடும்பத்தின் ஊண், உடைக்கும் போதாததால் ஏற்பட்ட கவலையும் சேர்ந்து கொண்டது. இதனால் மிகுந்த மனத்தளர்ச்சி யுற்றுப் பின்னர் சில நாட்களுக்குக் குருஷின் உட்கொண்டான் ...

இக் வாதத்தால் அடிக்கடி ஏற்படும் குத்து வலி, கடைச்சல் முதலியவற்றை ஏரேயடியாக நிறுத்தும் வழி, அவர்

நிர் மூலகாரணத்தை "க்ருஷ்" இல் தாக்குவதுதான்.

முத்திரத்தினுள்ள அழகப்படி அமிலம் கலர் க்ருஷின் இயற்கையாகவே முத்திரக் காய்களின் மூலம் வெளித் தள்ளுகிறது. பின்னர் க்ருஷினினுள்ள ஆறு வித இயற்கை உப்புக்கள் மேலும் வேலை செய்து முத்திரக் காய்கள், குடல்கள், சரல்கள் இவற்றை தன்கு இயங்குமாறு துண்டுவிடும். சிக்ரீமே ஒரு புத்தினர்ச்சியைப் பெறுகிறீர்கள். ஆனந்தகரமான ஆரோக்யம் மறுபடியும் உங்களுக்குக் கிடைக்கிறது. உங்களது கெமின்டுகளிடமும் கடைக் கார்டுகளிடமும் கிடைக்கும். க்ருஷின் விலை ரூ. 1-10-0 தின்பே க்ருஷின் வாங்குங்கள்.

"க்ருஷின்" எக்ஸ்பீரேஷன் நியூன், செ., லிட். (மாக்சுசென்ட், இம்மெ வர்த்) அவர்களால் தயாரிக்கப்பட்டது. பிரியோலிசுல்கள்: எர் அண்டு எம் பெல், லீமெட்., பம்பாய், எக்ஸ்பர்டர். மதரஸ்.

நீங்களும் அந்த க்ருஷின் உணர்ச்சியைப் பெறலாம்

'கோலிஞஸ்'
புன்னகையில்
வெற்றி
நடனமாடுகிறது!

நுரைதான் இந்த
வித்தியாசத்திற்குக் காரணம்!

அதி மெகனமானதுக்கூட

— மனெவில்
அசையற்குல
அளவே
பேதுமானது!

சாமில்லாத சிரஷில்
உபயோகிப்பதே
உத்தமம்

இந்தியாவில் தயாரிப்பாளர்கள்:
ஜியாப்பே மானர்ஸ் & கோ.லிட்.
பம்பாய் 1.

கிசோகன்: கங்கத்தா-மதராஸ்-டி.லி.

பொன் விழா விற்பனை!

விசேஷ கவனத்துடன் தயாரி செய்யப்பட்டவை
ஒவ்வொன்றும் ஐந்து வருட உத்தரவாதம்

5 ஜூவல் & சேரம் 32/- சேரக்குகோக்கு 35/-
7 ,, & சேரம் 37/- சேரக்குகோக்கு 40/-
15 ,, & சேரம் 46/- சேரக்குகோக்கு 48/-

5 ஜூவல் & சேரம் 31/- சேரக்குகோக்கு 35/-
7 ,, & சேரம் 33/- சேரக்குகோக்கு 37/-
15 ,, & சேரம் 45/- சேரக்குகோக்கு 47/-

5 ஜூவல் & சேரம் 22/- உயர்நகம் 24/-
சேயத்துடன் 24/- சேன்.சேகண்டு 25/-
வாட்டர் புகுப் 15 ஜூவல் 80/-

5 ஜூவல் & சேரம் 32/- சேரக்குகோக்கு 34/-
7 ,, & சேரம் 34/- சேரக்குகோக்கு 36/-
15 ,, & சேரம் 48/- சேரக்குகோக்கு 56/-

5 ஜூவல் & சேரம் 24/- உயர்நகம் 27/-
5 ,, சேரக்குகோக்கு 30/- உயர்நகம் 32/-
15 ,, & சேரம் 45/- உயர்நகம் 48/-
இங். தடம்பீல் 24/- உயர்நகம் இங். 25/-
பாக்கெட் வாட் 12/- உயர்நகம் 15/-
பாக்கிங், சேரக்குகோக்கு, விற்பனை வரி இலவசம்

CARONA-WATCH CO.
Post Box No. 6729, Calcutta-7

உங்கள் பணத்தை முதலீடு செய்யுங்கள்

3½%

வருமான வரி
இன்றி

கவான்மெண்ட் ஆப் இந்தியா

பத்து வருட

ட் ரெஷரி ஸேவிங்ஸ்

டெபாஸிட்டில்

பாதுகாப்பிற்காக

பம்பாய், கல்கத்தா, சென்னை ஆகிய இடங்களில் உள்ள ரிஸர்வ் பாங்க் ஆப் இந்தியா ஆபீஸ்களிலும், மற்ற இடங்களில் ட்ரெஷரி வேலைகள் நடைபெறும் இம் பிரிவல் பாங்க் ஆப் இந்தியாவின் கிளைகளிலும் டெபாஸிட்டிகள் வாங்கப்படும்.

நல்ல வருமானத்திற்காக

டெபாஸிட் தேதி முதலாக கணக்கிட்டு கவான்மெண்ட் ட்ரெஷரியிலிருந்து வருஷத்திற்கு 3½% வீதமாக பன்னிரண்டு மாதங்களுக்கு ஒருமுறை வட்டி தரப்படும். அல்லது பள்ளிக் டெட் ஆபீஸால் டெபாஸிட் செய்திருப்பவருக்கு அவர் அவர் விவாசத்தில் வட்டிப் பணம் பட்டுவாடா செய்யப்படும்.

நுலதனத்தை கலையாக தீரும்படி பெறுவதற்காக

பத்து வருஷ முடியில் டெபாஸிட் தொகை வட்டி யுடன் திருப்பி யளிக்கப்படும். ஆனால் டெபாஸிட் செய்தவருக்கு தேவை ஏற்பட்டால் ஒரு வருஷத்துக்குப் பிறகு எப்பொழுது வேண்டுமென்றாலும் விவதாசாரப்படி தன்னுடைய போகபாக்கி அளிக்கப்படும்.

மறந்து விடாதீர்கள்

வருமான வரி விலக்கு : வட்டிக்கு வருமான வரி கிடையாது. வருமானக் கணக்கு சேகரிக்கும்போது இந்த வட்டிப்பணம் டெபாஸிட்டரின் மொத்த வருமானக் கணக்கில் சேர்க்கப்பட மாட்டாது.

மீண்டும் அறிவிக்கும் வரையில் கவான்மெண்ட் இந்த டெபாஸிட்டிகளைப் பெற்றுக் கொள்ளும்.

டெபாஸிட் தொகைகள் ரூ. 100 கணக்கில் கீழ்க்கண்டவாறு அதிக படிவமாகப் பெறப்படும்.

ரூ. 25,000/- ஒரே டெபாஸிட்டிடமிருந்து.

ரூ. 50,000/- இரு தபங்க்கிடமிருந்து கூட்டாகவும், கத்தாபனங்க்கிடமிருந்தும்.

ரூ. 1,00,000/- தம் கத்தாபனங்க்கிடமிருந்து.

குடாபகமிருக்கட்டும்

ட்ரெஷரி டெபாஸிட் செய்யும்போது 10 வருஷ காலத்திற்கு வருமான வரியின்றி, உங்கள் முதலுக்கு 3½% வட்டி வருமானத்தை நீங்கள் பெறுவதுடன், முதலும் கேட்டி என்பதை தீர்ச்சயப் படுத்திக் கொள்ளுகிறீர்கள்.

தேஷனல் ஸேவிங்ஸ் கமிஷனர் ஆப் இந்தியா அறிக்கை
நிதி மந்திரி காரியாலயம், காச்ட்டன் காளில், எம்மலா

இப்பொழுதே டெபாஸிட் செய்யுங்கள்

கீழ்க்கண்ட தகவல்களுடன் மனுச் செய்து கொள்ளுங்கள். முழுப் பெயர், விவரம், டெபாஸிட் செய்த தொகை, தனியாகவா, மற்ருகு தபருடன் கூட்டாகவா, எந்த ட்ரெஷரியில் நீங்கள் வட்டியைப் பெற விரும்புகிறீர்கள், அல்லது ரிஸர்வ் பாங்க் ஆப் இந்தியா எந்த விவாசத்திற்கு வட்டியை அனுப்ப வேண்டும், கூட்டு டெபாஸிட் தரக்கூடாத முதலீடு பணத்தை யாரிடம் செலுத்த வேண்டும் என்பிற தகவல்.

மனு பராத் திற்கு ரிஸர்வ் பாங்க் ஆப் இந்தியாவிற்கோ அல்லது அருகாமையி னுள்ள இம் பிரிவல் பாங்க் ஆப் இந்தியாவின் கிளைக்கோ எழுதுங்கள்.

நீரிழிவு

ஏழு நாட்களில்
குணமாகும்!

எவ்வளவு நாட்பட்டதாயினும், மிகக் கடுமையாக இருப்பினும் நவீன ரஸாயன முறைத் தயாரிப்பான வீனஸ் சாஃம் வியாதியை முற்றிலும் குணமாக்கி விடும். அடங்காத பசி, மரண தாகம், அடிக்கடி சிறுநீர் பிரிதல், சொரி சிறங்கு ஆகிய இவைகளே இவ் வியாதியின் முக்கிய அறிகுறிகள். இதை கவனிப்பின்றி விட்டு விட்டால் கட்டி, பிளவை, கண்கோளாறு முதலிய உபத்திரவங்களில் முடியும். வீனஸ் சாஃம் ஆயிரக் கணக்கானவர்களை மரிப்பினின்றும் பிழைக்க உதவியுள்ளது. உபயோகித்த மறு தினமே தீரிலுள்ள சர்க்கரைச் சத்தைக் குறைத்து இதமளிக்கும். இரண்டு மூன்று தினங்களில் பாதி குணமடைந்ததாக நீங்களே உணர்வீர்கள். ஆகார நிபந்தனை கிடையாது. இலவசமான விபரங்கள் அடங்கிய காட்லாகிற்கு எழுதவும்.

50 மாத்திரைகள் கொண்ட
பாட்டில் ரூ. 6-12-0
(நபர்த் செலவு தவிர)

வீனஸ் ரீஸர்ச் லாபரடரி (K.M.)
தபால் பெட்டி நெ. 587, கல்கத்தா

743-534

நவ நாகரீக
வெண்கள் விரும்புவது

டி.எஸ்.ஆர்.
கோரூல்
ஹேர் க்ரீம்

டி.எஸ்.ஆர் & கோ.
கும்பகோணம்.

கேள்வி நபர்த்திற்கு கேள்வி ஏதும் இல்லை :
மெஸர்ஸ். சுராஜ் ஏஜன்ஸீஸ்
37, ஜூனியூ நகரம் கேள்வி கேள்வி
ராயப்பேட்டை, மதராஸ்
கேள்வி பரங்காடு அண்டு தலைநகரம்
கேள்வி கேள்வி கேள்வி :
B. பாபாட்டா சேட்டியார்
346, மவசியர் தெரு - கோயமுத்தூர்
கேள்வி கேள்வி கேள்வி :
மெஸர்ஸ். சண்டிகா & கோ.,
முதல் அக்டோபர் கேள்வி கேள்வி

“என் சருமத்தை லக்ஸ் டாய்லட் சோப்பினால்

பாதுகாக்கிறேன்” என்று சொல்லுகிறார்

மாதூரி தேவி

கினிய மணத்துடன் கூடிய
கிறதெவன்மையானதும்
சுத்தமானதுமான சோப்
புகள் சருமத்தை
வசீகரமாகச் செய்யும்.

சினிமா நட்சத்திரங்களின் அழகு தரும் சோப்